

సనాతన సారథి

సెప్టెంబరు 2013

“విశ్వానికే నాయకుడు - వినాయకుడు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 9

సెప్టెంబరు 2013

ప్రచురణ తేదీ
ఆగస్టు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. వినాయకుని గణాధిపత్యం	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	4
3. అవతరించె... మానవాళి తరించె	ఆర్.జె. రత్నాకర్	8
4. గుణమే మానవ నిజ రూపం	అవతారవాణి	11
5. విశ్వరూప సందర్శనం	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	15
6. శ్రీ సత్యసాయి అధ్యయన మండలాల ఆవశ్యకత	కోప్పరపు బాలామనోహరరావు	18
7. మానవ పురుషత్వం - దైవానుగ్రహం	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	20
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (23వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	23
9. 'ఓం శ్రీసాయి సంసార దుఃఖ క్షయకరాయ...'	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	27
10. శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్	డా॥ ఎ. అశ్వినీ కుమార్	28
11. అంగదుడు (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 8)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	30
12. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (28వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	32
13. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	36
14. మాట తీరు	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 **విదేశాలకు:** ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం

జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

ప్రశాంతి నిలయంలో అదొక ఆహ్లాదకరమైన సాయంవేళ. మందిరంలో భజన ప్రారంభమైంది. “సాయి గజానన దీనావనా...” అంటూ ఒక విద్యార్థి పాట ఎత్తుకున్నాడు. వరండాలో విద్యార్థుల మధ్య నడుస్తూ వస్తున్న భగవాన్ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “ఏమి, నాకేమైనా ఏనుగు ముఖం ఉందా? ‘సాయి గజానన’ అని పాడుతున్నారెందుకు?!” అన్నారు. విద్యార్థులు పొరపాటును గ్రహించి ఆ తరువాత ‘పాహి గజానన...’ అని సవరించి ఆ పాటను పాడటం మొదలుపెట్టారు.

వినాయకుణ్ణి గజాననునిగా ఆరాధించడంలో గల అంతరార్థాన్ని వివరిస్తూ భగవాన్, “నడవడానికి దారిలేని కీకారణ్యంలో ఏనుగు ప్రవేశించిందంటే, మనుష్యులకు దారి ఏర్పడుతుంది. అదేరీతిగా, గజముఖుణ్ణి ముందు పెట్టుకుంటే జీవితారణ్యాన్ని సులభంగా దాటవచ్చు” అన్నారు. భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాలనుండి సంకలితం ‘వినాయకుని గణాధిపత్యం’.

“నేను నిజముగా అంతరంగములో నిర్వికారుడనై ఉన్నాను. బాహ్య ప్రపంచముకొరకై నా నటనమంతయు” అని భగవాన్ 1947లో తమ అన్నగారికి వ్రాసిన లేఖలో పేర్కొన్నట్లుగా, నిరాకార, నిర్వికార విశ్వవిరాడ్రూపమే వారి స్వస్వరూపం. ఐతే, మనకు తమ దివ్యప్రేమను పంచి మానవత్వంలోని దివ్యత్వాన్ని ఎఱుకపరచడానికి నరాకారియై దేహపరిమితులను ఆపాదించుకొని అవతరించారు. సెంట్రల్ ట్రస్టు, సేవాసంస్థ, విద్యా, వైద్యసంస్థలు, మంచినీటి పథకాలు మొదలైనవాటిద్వారా సేవాతత్పరత, ఆధ్యాత్మికత నేర్పి మనల్ని మనం ఉద్ధరించుకొనే అవకాశం కల్పించారు. సంకల్పమాత్రాన సృష్టిరచన చేసిన స్వామికి ఇవన్నీ ఓ లెక్కలోనివి కావు. నిజానికి ఈ విశ్వమే వారి సేవాసంస్థ, పంచభూతాల అధిదేవతలే కార్యనిర్వాహకులు, అష్టదిక్పాలకులే వారి అనుచరగణాలు అన్న సత్యాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది ఆర్.జె. రత్నాకర్గారి రచన, “అవతరించె... మానవాళి తరించె”

మందిరం వరండాలో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తున్నారు, భగవాన్. అక్కడ కూర్చున్న చిరకాల భక్తులైన ఒక పెద్దాయనను దగ్గరకు పిలిచి, “రేపు మీ కుటుంబాన్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలుస్తాను, సిద్ధంగా ఉండండి” అన్నారు. ఆయన ఆనందంతో సాష్టాంగ ప్రణామం చేసి, వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. మరుక్షణంలో లేచి వచ్చి, “స్వామీ, మనుమరాలికి చెవులు కుట్టాలి” అని ప్రార్థించాడు. స్వామి మందహాసంతో సరేనన్నారు. ఇంకో నిమిషం తరువాత మళ్ళీ లేచి వచ్చి, “స్వామీ, మనుమడికి అన్నప్రాశన చేయాలి” అని కోరాడు. స్వామి చిరునవ్వుతో సరేనంటూ, విద్యార్థులవైపు తిరిగి “ఈ భక్తులెంతకాలమైనా ఇలాంటి కోరికలే కోరుతున్నారే!” అన్నారు.

“మీరడిగింది ఇవ్వడం ఎందుకంటే, ఏదో ఒకనాడు నేనివ్వదలచుకున్నది మీరడుగుతారని” అన్నారు, భగవాన్. వారు మనకు ఇవ్వదలచుకున్నది ఆత్మజ్ఞానం. ఆధ్యాత్మిక దృక్పథాన్ని అలవర్చుకోకుండా, ఎంతకాలమైనా లౌకిక విషయాల్లోనే కొట్టుమిట్టాడేవారిని, ‘ఎప్పుడూ ఒకే క్లాసులో కూర్చుంటారా?’ అని ప్రశ్నిస్తారు, భగవాన్. మానవాళిని ‘పైక్లాసు’లకు అనగా, ఉన్న స్థాయినుండి ఉన్నత స్థాయికి గొనిపోవడమే స్వామి అవతార ప్రయోజనం. అయితే, ఆత్మజ్ఞానం కోరి స్వామిని ఆశ్రయించేవారెందరు? ఆత్మజ్ఞానానికి అర్హత ఏమిటో తెలియజేస్తుంది అవతారపురుషుని అమృతవాణి, ‘గుణమే మానవ నిజ రూపం’.

భగవాన్ ఆయా భక్తుల ఇష్టదేవతామూర్తులుగా దర్శనమిచ్చిన ఉదంతాలనేకం. ఐతే, ఓ భక్తుడు, “స్వామీ, నాకు మీ విశ్వరూపం చూడాలనుంది” అని ప్రార్థించాడు. “పిచ్చివాడా! నీ చుట్టూ కనిపించేదంతా విశ్వవిరాట్ స్వరూపమే! నీవు విశ్వరూపాన్ని చూస్తూనే ఉన్నావుకానీ, ఇంకా ఏదో చూడాలని ఆశిస్తున్నావు” అన్నారు. సహస్ర శీర్షా పురుషః అన్నట్లు, మనకు గోచరించే అన్ని శిరస్సులూ, అన్ని పాదములూ, అన్ని హస్తములూ ఆ సాయినాథునివే అన్న అద్వైతానుభూతియే ‘విశ్వరూప సందర్శనం.’

హృదయ సాగరాన్ని మధించి, ఆత్మసారం గ్రోలటానికి దోహదం చేసే వేదాంత చర్చలకు భారతీయ సంస్కృతిలో ఒక విశిష్టమైన స్థానమున్నది. అటువంటి వేదాంత చర్చలే శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలు నిర్వహించే స్టడీ సర్కిల్ (అధ్యయన మండలి). “తెలిసి రామచింతన చేయవే మనసా” అని త్యాగరాజస్వామి అన్నట్లుగా ఆయా అంశాలపై భగవాన్ సందేశ, ఆదేశాల స్ఫూర్తిని గ్రహించి, భజన, సేవ తదితర ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో మరింత ఉత్సాహంగా, ఉత్తేజంతో పాల్గొనటానికి ‘శ్రీ సత్యసాయి అధ్యయన మండలుల ఆవశ్యకత’ను వివరిస్తున్నారు కొప్పరపు బాలామనోహరరావుగారు.

“ఈరోజు స్వామి పాదాలను ముట్టుకున్నాను” అన్నాడో భక్తుడు ఆనందంగా. “అందరూ ముట్టుకునేవారేకానీ, పట్టుకునేవారే చాలా అరుదు” అన్నాడు సాటి భక్తుడు. “పట్టు విడక ఆ పాదము పట్టిన గట్టు చేర్చుట తన పట్టేను” అని హామీ ఇచ్చారు, భగవాన్. వారి పాదములను పట్టుకోవడమంటే, మార్కండేయుడు లింగమయ్యను ఆలింగనం చేసుకున్నట్లు, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలను గాఢంగా అంటిపెట్టుకోవడమే! ఆ ‘పట్టు’ ఎంతటి కర్మ ఫలితానైనా రద్దు చేయగలదని, కృషి ఉంటే కృప ఉంటుంది అన్న సందేశమిచ్చే రచన, “మానవ ప్రయత్నం - దైవానుగ్రహం.”

హనుమంతుడు రాముని ఎదుట దీనుడై నిలిచాడు, రావణుని ఎదుట ధీరుడై నిలిచాడు, అన్నారు భగవాన్. ఆ కోవకు చెందినవాడే వాలి తనయుడైన అంగదుకూడా. చూసి రమ్మంటే హనుమంతుడు కాల్చి వస్తే, రాయబారిగా వెళ్ళిన అంగదుడు ఇంకొక అడుగు ముందుకు వేసి సాక్షాత్తు లంకాధీశునికి తన పాదాలు పట్టుకునే పరిస్థితి కల్పించాడు. రామాయణంలోని కీలక పాత్ర అంగదుడు రామకథా రసవాహినినుండి సంకలితము.

సేవచేసే అవకాశంకోసం మనం ఎదురుచూస్తూ కూర్చోకూడదు, మనమే వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాలి అన్న భగవాన్ ఆచరణాత్మక ప్రబోధకు స్ఫూర్తిమంతమైన తార్కాణాలు శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ మరియు సంచార వైద్యసేవలు. అందని ద్రాక్ష పండులా ఊరిస్తున్న

అధునాతన వైద్యసేవలను గ్రామీణులు తమ ఇంటి ముంగిటనే అందిపుచ్చుకునే అపూర్వ అవకాశాన్ని కల్పిస్తున్న శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ రోగుల పాలిట ‘కదలివచ్చే కల్పతరువు’ అనటంలో అతిశయోక్తి లేదు.

భగవాన్ సర్వజ్ఞులు, సర్వవ్యాపి అన్న సత్యాన్ని మనం అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించినా ఒక్కొక్కసారి మాయావృతములైన మనోబుద్ధుల ప్రభావానికి లోనై బాహ్యదృష్టితో స్వామి ప్రేమను అర్థం చేసుకోలేక ప(త)ప్పులో కాలేస్తుంటాము. అయినా తల్లి తన బిడ్డకు నడక నేర్పినట్లుగా స్వామి మన చేయిపట్టుకొని మన తప్పుటదుగులను, తప్పుటదుగులను సహిస్తూ, సవరిస్తూ, సరిదిద్దుతూ మనకు నడత నేర్పుతారు. పెట్టినా, తిట్టినా స్వామిది వేయి తల్లుల ప్రేమ అన్న రామబ్రహ్మాంగారి అనుభవపూర్వక హితవచనాలు ఈ మానం ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’ మనకందించే సుగంధ పారిజాతాలు.

శిరిడీ సాయి, పర్తి సాయి ఇరువురినీ దర్శించి, సేవించి, తరించిన ధన్యజీవి శ్రీమతి పెద్దబొట్టు. ‘నా భక్తుడు ఎక్కడున్నా పిచ్చుక కాలికి దారం కట్టి లాగినట్లు దగ్గరకు లాక్కుంటాను’ అని శిరిడీ సాయి అవతారంలో తాము ఇచ్చిన వాగ్దానాన్ని నిలుపుకుంటూ స్వామి ఆ ధన్యజీవిని తమ సన్నిధికి రప్పించుకున్న ఉదంతాన్ని తెలియజేసే రచన, “ఓం శ్రీసాయి సంసార దుఃఖ క్షయకరాయ నమః”

పౌరాణిక గాథల్లో ఓ గజేంద్రునిగురించి, ఓ మార్కండేయునిగురించి విన్నాము. ఐతే, ఈ అవతారంలో భగవాన్ ఎందరు గజేంద్రులను, మరెందరు మార్కండేయులను మృత్యుకోరలనుండి కాపాడారో లెక్కలేదు. అసలు స్వామిని దర్శించి, వారి దివ్యప్రేమను అనుభవించిన తరువాతనే పురాణాల్లో పేర్కొన్న శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణాది అవతారమూర్తుల పవిత్ర గాథల వాస్తవికతపట్ల నమ్మకం కుదిరిందని ఆస్తికునిగా మారిన ఓ నాస్తికుడు అన్నాడు. ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి ఆర్తరక్షణ దీక్షా దక్షతకు అద్దం పట్టే మరికొన్ని దివ్యానుభవాలు పాఠకులను పరవశింపజేస్తాయి.

- స॥

అవతార అనుగ్రహ భాషణం:

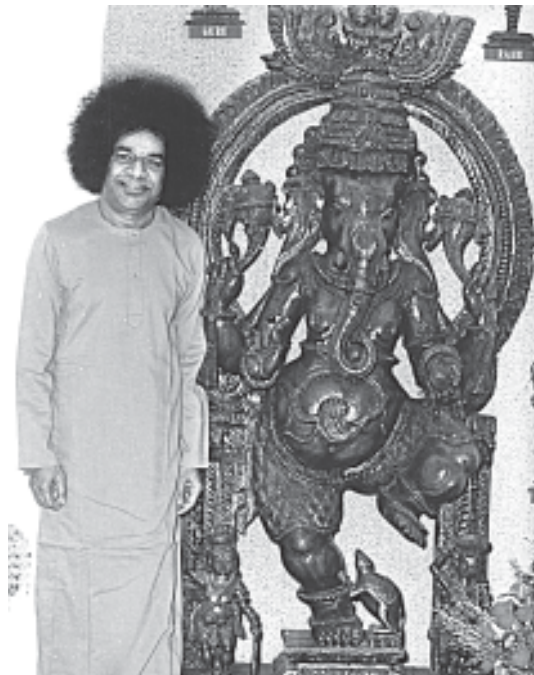
వినాయకుని గణాధిపత్యం

వి నినాయక చరిత్ర సందర్భంగా

“తొండము నేక దంతము
తోరపు బొజ్జయు వామహస్తమున్
మెండుగ మ్రోయు గజ్జెలును
మెల్లని చూపులు మందహాసమున్
కొండొక గుజ్జు రూపమున
కోరిన విద్యలకెల్ల నొజ్జయై
ఉండెడి పార్వతీ తనయ!
ఓయి గణాధిప!....”

భారతీయుల పర్వదినములు ఆధ్యాత్మిక అంతరార్థములతో కూడినవి. కాని, ఈనాడు బాహ్యమైన ఆచారములకే అవకాశము నందించి అంతరార్థమును విస్మరిస్తున్నారు.

“పార్వతీ తనయా! ఓయి గణాధిపా!” అని వినాయకుని వర్ణిస్తున్నాము. ఎవరీ పార్వతి? ఈమె కుమారుడెవరు? ఈ తల్లి కుమారుల సంబంధ బాంధవ్య మేమిటి? అనే అంతరార్థమును ఎవ్వరూ విచారించడం లేదు. “గణాధిపా!” అని సంబోధిస్తున్నాము. ఏ గణములు ఇవి? ఎక్కడ ఉంటున్నవి? బాహ్య ప్రపంచంలో ఉన్నవా? లేక, మానవునియందే అంతర్ముఖమై ఇమిడియున్నవా? గణములనగా కర్మేంద్రియములు, జ్ఞానేంద్రియములు. ఈ దశేంద్రియముల నాయకుడు మనస్సు. ఈ మనస్సుకు కూడా అతీతమైనది బుద్ధి. ఇక్కడ ‘గణపతి’ అనే పదానికి అర్థాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి. గ - అనగా, బుద్ధి; ణ - అనగా విజ్ఞానము. కనుక, గణపతి అనగా బుద్ధి, విజ్ఞానముల యొక్క పతి. నడవడానికి దారి లేని కీకారణ్యంలో ఒక్కసారి ఏనుగు ప్రవేశించిందంటే మనుష్యులకు దారి ఏర్పడుతుంది. అదేరీతిగా, గణములు ముందు పెట్టుకుంటే జీవితారణ్యాన్ని సులభంగా దాటవచ్చు.

ఇతనిని పార్వతీ పుత్రుడని అన్నారు. పార్వతి అనగా ప్రకృతియే. పురుషుడే ఈశ్వరుడు. ప్రకృతీ పురుషుల సంబంధమే మానవత్వము. కనుక, ప్రతి మానవుడూ వినాయకుడే. తాను కూడా ఈ శివశక్త్యాత్మక స్వరూపమైన దివ్యత్వమే. ఇట్టి పవిత్రమైన దివ్యత్వాన్ని గుర్తింపజేసే నిమిత్తమై ఈ పర్వదినములు వస్తున్నాయి.

ఈ వినాయకునికి ఏనుగు ముఖం ఏమిటి? మూషిక వాహనం ఏమిటి? మూషికము చీకటికి చిహ్నము. వినాయకుడు చీకటిని అణగద్రొక్కినవాడు కనుకనే, అతనికి మూషిక వాహనుడని పేరు వచ్చింది. ఇంతేకాదు. వాసనకుకూడా మూషికము చిహ్నమని చెప్పవచ్చు. ఎందుకనగా, వాసనను బట్టియే మూషికము తన

ప్రయాణం సాగిస్తుంటుంది. కనుక, మూషికవాహను డనగా కోరికలను, వాంఛలను, అజ్ఞానమును అణగ ద్రొక్కినవాడని అర్థం.

సరస్వతి వాహనం హంస అంటారు. సరస్వతి హంస నెక్కి ప్రయాణించడమేమిటి? అసలు సరస్వతి ఎవరు? సరస్వతి అనగా వాగ్దేవతా స్వరూపిణి. వాక్కు రావాలంటే దేనిని ఆధారం చేసుకోవాలి? సోఽహం.... సోఽహం... ఈ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలు జరిగినప్పుడే వాక్కు మన నుండి వస్తుంది, లేకపోతే రాదు. కాబట్టి, వాక్కు అనే సరస్వతికి మన శ్వాసయే వాహనము. దీనిని పురస్కరించుకొనియే సరస్వతి వాహనం హంస అన్నారు. ఇట్టి పవిత్రమైన అంతరార్థములు ఎన్నో ఉంటున్నాయి వేదాంతములో! కాని, ఇటువంటి పవిత్రమైన అర్థాలను మనం తీసుకోవడం లేదు.

మానవుడు తన దోషాలను పరిహారం గావించుకొని, దైవానికి కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన వందనము లర్పించాలి. దీనిని పురస్కరించుకొనియే విఘ్నేశ్వర పూజ ప్రారంభమయింది. సిద్ధికి, బుద్ధికి అతనే నాయకుడు. కనుకనే సిద్ధి, బుద్ధులను అతని పత్నులుగా భావించారు. సిద్ధి కావాలంటే బుద్ధి ఉండాలి. బుద్ధి ఉండాలంటే కృతజ్ఞతను కలిగియుండాలి. కృతజ్ఞత లేనివానికి బుద్ధి నాశనమౌతుంది. బుద్ధి నాశనమైన తరువాత సిద్ధి కల్గటం అసాధ్యం. “అల్పబుద్ధి నెంత ఆదరించినగాని కడకు కీడు చేయు ఘనునికైన”. అట్టి అల్పులు కాకూడదు మీరు, అధికులు కావాలి.

వినాయకుని విశ్వ ప్రదక్షిణ

ఒకానొక సమయంలో ఈశ్వరుడు తన ఇరువురు కుమారులకూ ఒక పోటీ పెట్టాడట. ఈ విశ్వాన్ని మొట్టమొదట ఎవరు చుట్టి వస్తారో వారికి గణాధిపత్యం ఇస్తానన్నాడు. తక్షణమే కుమారస్వామి నెమలి వాహనం ఎక్కి బయల్దేరాడు. కాని, వినాయకుడు కొంతసేపు యోచించాడు. “ప్రకృతీ పరమాత్మల సమ్మిళిత స్వరూపమే కదా ఈ విశ్వము. కనుక, నా తల్లిదండ్రులకు ప్రదక్షిణ చేస్తే విశ్వానికి ప్రదక్షిణ చేసినట్లే” అనే సత్యాన్ని గుర్తించి తక్షణం తల్లిదండ్రుల చుట్టూ తిరిగి, “నాన్నా! నేనే ముందు

వచ్చాను” అన్నాడు. “ఏమిరా నీ తెలివితేటలు! ఎంత సులభంగా తప్పించుకుపోతున్నావు!” అని పార్వతి మెచ్చుకొన్నది. ఈశ్వరుడుకూడా సంతోషించి వినాయకునికే గణాధిపత్యాన్ని అందించాడు. అంతేకాదు, “సర్వులూ మొట్టమొదట నిన్నే పూజింతురు గాక!” అన్నాడు. కనుకనే, ఏ శుభకార్యానికైనా ముందు వినాయకుని పూజిస్తారు. మన భజనలో కూడా మొదట వినాయకుని పాట పాడతాము. ఓంకారముతో భజన ప్రారంభిస్తాము. అన్నింటికీ ముందు, వెనుక ప్రణవం ఉండాలి. ముందు ఇంజను, వెనుక గార్డు పెట్టె వంటిది, ఈ ప్రణవము. కాని, ఈనాడు ప్రణవము నుచ్చరించక పోవడంచేతనే ప్రళయం వస్తున్నది.

బాహ్యచారము - అంతరార్థము

ఈ పండుగకు ఒక ప్రత్యేకమైన విశిష్టత ఉన్నది. తైలసంస్కారము లేక కేవలం ఆవిరితో ఉడికిన వంటలను ఈనాడు వినాయకునికి నైవేద్యం పెడుతుంటారు. నువ్వుల పిండిని బెల్లంతో కలిపి దానిని బియ్యపు పిండిలో ఉంచి ఆవిరిలో ఉడకబెడతారు. వీటినే కుడుములని, ఉండ్రాళ్ళని వినాయకునికి నైవేద్యం చేస్తుంటారు. దీని అంతరార్థమేమిటి? ఆవిరితో ఉడికిన వంటలు త్వరగా జీర్ణమౌతాయని ఆయుర్వేదము చెబుతోంది. బెల్లము కఫపిత్తాదులను నివారణ గావిస్తుంది. నువ్వులపిండి శ్వాసకోశమును పరిశుద్ధపరచడమేగాక, దృష్టినికూడా అభివృద్ధి చేస్తుంది. బాహ్యదృష్టితోపాటు జ్ఞానదృష్టిని పోషించేవి ఈ కుడుములు, ఉండ్రాళ్ళు. కనుక, భారతీయులు అర్థరహితమైన కర్మలను ఏనాడూ ఆచరించలేదు.

ఈనాటి మానవుడు వినాయకుణ్ణి పూజించటం నేర్చుకున్నాడుగాని, ఆ పూజలో ఉన్న అంతరార్థమును ఏమాత్రం గుర్తించటం లేదు. వినాయక పూజ మానవునికి ఎంతో ఆనందమును, ఆరోగ్యమును, ఆదర్శమును అందిస్తుంది; తెలివితేటలను పోషిస్తుంది; జ్ఞాపకశక్తిని పెంచుతుంది. కనుకనే ఈరోజున విద్యార్థులు వినాయకుణ్ణి అధికంగా పూజిస్తుంటారు. ఇంతేగాక, సంగీత విద్వాంసులు తమ కార్యక్రమాన్ని వినాయక ప్రార్థనతోనే

ప్రారంభిస్తారు. వినాయకుణ్ణి విస్మరిస్తే వినాశనం తప్పదు. సమస్త విద్యలకు నాయకుడు వినాయకుడు. విద్య అనగా ఏమిటి? కేవలం గ్రంథపరిచయంతో వచ్చేదా? కాదు, కాదు. అది చదువు మాత్రమే. దానికి విద్య అనేది సార్థకమైన పేరు కాదు. ప్రపంచంలో సర్వమూ విద్యలే. జీవితమంతయు విద్యామయమే. కనుక, కేవలం చదివే చదువుకు మాత్రమే కాదు, జీవిత పర్యంతం అడుగుడుగున అణువణువున సహాయం చేసేవాడు వినాయకుడు. ఇతడు సులభ ప్రసన్నుడు.

మానవులు తమకు అక్కరలేని తుమ్మిపూలతో వినాయకుని పూజ చేస్తారు. జిల్లేడు పూలు తింటే పిచ్చి పడుతుందంటారు. అలాంటి జిల్లేడు పూలతో, పత్రితో కూడా పూజ చేస్తారు. దీని అంతరార్థమేమిటి? వినాయకుడు పూర్వము మృగములతోకూడా పూజింపబడే వాడు. దీనికి సంబంధించిన పురాణ గాథలుకూడా ఉన్నాయి. ఇవి కొంత హాస్యాస్పదంగా అనిపించవచ్చు.

ఒకానొక సమయంలో పార్వతీ పరమేశ్వరులు జూదమాడుతున్నారట. విజేతను నిర్ణయించడానికి నందిని జడ్డిగా పెట్టుకున్నారు. ఈశ్వరుడు నంది వాహనుడు. అందువల్ల ఈశ్వరుడు ఓడినప్పటికీ ఈశ్వరుడే గెలిచినట్లుగా నంది తీర్పు చెప్పింది. దాంతో పార్వతికి కోపం వచ్చి, “నీవు నయం కాని వ్యాధితో నశించిపోదువు గాక” అని నందిని శపించిందట.

తక్షణమే నంది పార్వతి పాదాలపై పడి, “నా నాయకుడు ఓడిపోయాడని చెప్పడం నాకు కూడా ఓటమే కదా! అందువల్లనే అసత్యమాడాను. అంతమాత్రానికే ఇంత పెద్ద శిక్ష విధించడం భావ్యం కాదు” అని ప్రార్థించగా, పార్వతి నందిని క్షమించి శాపపరిహార మార్గాన్ని బోధించింది. “భాద్రపద చతుర్థి దినము నా కుమారుడు గణపతి పుట్టిన పండుగ. ఆ దినమున నీకు అమిత ప్రీతికరమైన ఆహారాన్ని నా కుమారునికి అర్పితం చేయి” అన్నది.

ఎవరికేది ప్రీతికరమో దానిని అర్పితం చేసినప్పుడు అన్ని శాపములూ విమోచనమౌతాయి. నంది తాను భుజించే పరిశుద్ధమైన గరిక తెచ్చి గణపతి పూజ చేయగా నందికి శాపవిమోచనమైనది.

దీనిని పురస్కరించుకొనియే, కాశీ ప్రయాగకు వెళ్ళినప్పుడు నీకు ఇష్టమైన పదార్థమును వదలిపెట్టమని, భగవదర్పితం చేయమని చెపుతుంటారు. అర్పితం చేసిన తరువాత ఆ ఫలమునుగాని, కూరగాయలనుగాని తిరిగి నీవు భుజించకూడదు. ఏది ఇష్టమో దానినే అర్పితం చేయాలి. కాని, కొంతమంది తమకిష్టము లేనిదేదో యోచించి దానినే అర్పితం చేస్తుంటారు. “నాకు కాకరకాయ ఇష్టంలేదు” అనుకొని దానిని వదలిపెడతారు కొందరు. కనుకనే, భగవంతుడు అట్టివారికి ఇష్టము లేనిదే అనుగ్రహిస్తుంటాడు. “యద్భావం తద్భవతి”, ఇది వారి ప్రార్థనకు తగిన ఫలితమే! “నాకు ఏది ప్రీతికరమో దానినే నా ప్రేమస్వరూపునకు, నా భగవంతునకు అర్పితం చేయాలి” అనే భావనతో హృదయపూర్వకంగా నీవు నీకు ప్రీతికరమైనది అర్పిస్తే, భగవంతుడుకూడా నీకు మంచిని అందిస్తాడు. ఈ సత్యాన్ని ప్రబోధించింది వినాయక తత్త్వము.

దైవాన్ని మోసం చేయలేవు

వినాయకుడు బయటలేదు. నీ హృదయ స్థాయిగా ఉన్నాడు. అదే నీ కాన్నియన్స్. అదే నీ సాక్షి. కనుక, నీవేది చేసినా హృదయసాక్షిగా చేయాలి. ఏదో ఒకరినుండి తప్పించుకోవాలని చేయకూడదు. ఎవరినుండైనా నీవు తప్పించుకోవచ్చుగాని, దైవంనుండి తప్పించుకోలేవు. ఎవరినైనా మోసం చేయవచ్చు కాని, దైవాన్ని మోసం చేయలేవు. కనుక, దైవతత్వాన్ని గుర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. భగవంతునికి ప్రీతికరమైన కర్మలను నీవు ఆచరించాలి. పవిత్రమైన సంకల్పములను భగవంతునికి అర్పించాలి. ఇదియే వినాయక చవితిలోని పరమార్థము. ఇట్టి అంతరార్థమును గుర్తించుకోలేక ఏదో మట్టితో చేసిన బొమ్మను తెచ్చి పెట్టి, పనికిరాని పూలంతా దానిపై వేసి, అవసరం లేనివి ఇచ్చి అవసరమైనది భగవంతుని నుండి పొందాలని ఆశిస్తున్నావు. ఇదే పెద్ద వడ్డీ వ్యాపారం! పనికి రాని గడ్డిని పశువుకు వేస్తున్నాము. తాను దానిని భుజించి మనకు అవసరమైన క్షీరము నందిస్తున్నది. కాని, ఈనాటి మానవుడు భగవంతునికి ప్రీతికరమైనవి ఆచరించక, అర్పించక భగవంతునినుండి తనకు ప్రీతికరమైనవాటిని ఆశిస్తున్నాడు. ఇది చాలా పొరపాటు.

ఐతే, భగవంతునికేది ఇష్టము? సర్వమూ తనయందే ఉంటున్నది కదా! మిమ్ములను కూడా తరింపజేసే నిమిత్తమై, “నాయనా! ఎక్కువగా మాట్లాడకు. నీ పని నీవు చక్కగా చేయి. దైవచింతన చేయి” అని చెబుతున్నాడు. ఈ చెప్పేది తనకోసమా? కాదు, కాదు. తాను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా అంతా మీ మంచికొరకే! ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి నప్పుడే మీకు దైవానుగ్రహం దండిగా లభ్యమౌతుంది.

దైవార్పితం చేయవలసినవి

దైవవాక్యాన్ని ఉల్లంఘించినవానికి పతనం తప్పదు. దైవం లేడనే భావం మీ హృదయంలో ఆవిర్భవించకూడదు. మీరు ఉన్నారంటే దైవం ఉన్నట్లే. ఏ రూపముగానైనా కొలువవచ్చు, ఏ పేరుతోనైనా పిలువవచ్చు. “ఏక ప్రభు కే అనేక నాం”, రూపనామములు వేర్వేరుగాని, దైవం ఒక్కడే. అతడు నాయకుడు లేని వినాయకుడు. అతడే మీ నాయకుడు. అట్టి దైవాన్ని విశ్వసించి మీ జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకోండి. వినాయకునికి మీరు అర్పితం చేయవలసింది ఏమిటి? “పత్రం, పుష్పం, ఫలం, తోయం” అన్నారు. ఏ బిల్వపత్రమో, తులసీ పత్రమో కాదు మీరు

అర్పితం చేయవలసింది. పత్రమనగా దేహమే. ఈ పత్రము ఎప్పుడు రాలిపోతుందో! కనుక, ఈ దేహాన్ని నమ్ముకోరాదు. దీనిని భగవంతునికి అర్పితం గావించాలి. పుష్పమనగా హృదయ పుష్పం. అది వాడిపోయేది కాదు, ఎండిపోయేది కాదు, రాలిపోయేది కాదు. ఫలమనగా జామపండ్, మామిడిపండ్, అరటిపండ్ కాదు. ఫలమనగా మనస్సే. తోయమనగా ఆనందబాష్పములే. ఈ నాల్గింటినీ భగవదర్పితం గావించాలి. దీనివల్ల మీకు నయాపైసా ఖర్చు లేదు; ఎట్టి శ్రమ కూడా ఉండదు. కాని, వీటిని అర్పితం చేయకుండా మీరు భౌతికమైన ఫలములను భగవంతునికి చూపుతున్నారు. చూపేది దేవునికి, మేపేది దేహానికి! ఇదేమి అర్పితం మీరే చెప్పండి. ఒక్కతూరి మీ దేహమును, హృదయమును, మనస్సును భగవంతునికి అర్పితం చేసిన తరువాత మధ్యమధ్య సంశయాలు, సందేహాలు రాకూడదు. అదే నిజమైన అర్పితం. అట్టి అర్పితభావంతో, ఆరాధనతో మీ జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకుంటారని నేను ఆశిస్తూ, ఆశీర్వదిస్తూ నా ప్రసంగాన్ని విరమిస్తున్నాను.

✽

సృష్టితో భాషా జ్ఞానం

1967లో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల మొదటి ఆలిండియా కాన్ఫరెన్సు మద్రాసులో జరిగింది. ఆ కాన్ఫరెన్సులో చర్చించిన అంశాల గురించి సాయంత్రం బహిరంగ సభలో స్వామి వెల్లడించేరు. కార్యనిర్వాహక సంఘం (వర్కింగ్ కమిటీ) లో ముఖ్యమైన సభ్యులు ఇందులాల్ షా గారు. మర్నాడుదయం వర్కింగ్ కమిటీ గ్రూపు సమావేశమై, వివిధ కార్యక్రమాలు దేశవ్యాప్తంగా ఒకే తీరులో జరగటానికి తీసుకునే చర్యలను సమీక్షించి, ఆ అంశాలపై స్వామి ఆదేశాలయిన నిర్ణయాలను తెలుపవలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థించేరు.

స్వామి తమ నిర్ణయాలను తెలుగులో చెబుతూండగా, ఆ కమిటీ మెంబరయిన శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు ధైర్యంగా స్వామితో, “కమిటీలో ముఖ్యమైన మెంబరు శ్రీ ఇందులాల్ షాకి తెలుగు రాదు కనుక, స్వామి అనుజ్ఞ ఇచ్చినట్లయితే స్వామి వచనాలను ఇంగ్లీషులోకి తర్జుమా చేస్తాను” అన్నారు.

అది విని స్వామి, “ఆలస్యమవుతుంది. టైమ్ లేదు. ట్రాన్స్లేషన్ చేయనక్కర్లేదు” అని స్వామి ప్రక్కనే కూర్చున్న ఇందులాల్ షా తలపై తమ చేతి వ్రేళ్ళతో స్పృశించి, “ఇంక ఇతడికి తెలుగు అర్థమవుతుంది” అన్నారు.

అంతే! ఆ క్షణం నుండి ఇందులాల్ షాకి స్వామి మాటలు స్పష్టంగా అర్థమయ్యాయి. స్వామి ఆదేశాలను ఆయన తెచ్చుకున్న కాగితంలో రాసుకోగలిగేడు. మీటింగ్ అయ్యేంతవరకు మాత్రమే ఆయనకు తెలుగు అర్థమయింది.

✽

అదేతేలించె... మోగేవాళి తేలించె

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

రుద్రాదిత్యా వసవో యే చ సాధ్యా
విశ్వేశ్వినౌ మరుత శ్చేష్యపాశ్చ
గంధర్వ యక్షాసుర సిద్ధ సజ్జా
వీక్షన్తే త్వాం విస్మితాశ్చైవ సర్వే

“ఏకాదశ రుద్రులును, ద్వాదశాదిత్యులును, అష్ట వసువులును, సాధ్యులును, విశ్వే దేవతలును, అశ్వినీ కుమారులును, మరుద్గణములును, పితరులును, అట్లే గంధర్వ యక్ష సుర సిద్ధ సముదాయములును సంభ్రమాశ్చర్యములతో మ్రోకరిల్లి నిన్నే దర్శించుచున్నారు”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 11 శ్లో. 22)

శ్రీ కృష్ణ భగవానుడు తన విశ్వరూపమును ప్రకటించి చేసినప్పుడు అర్జునుడు సంభ్రమాశ్చర్యములతో తిలకించిన పరమాద్భుత దృశ్యమది. ఏకాదశ రుద్రులు, ద్వాదశాదిత్యులు, అష్ట వసువులు, అశ్వినీ కుమారులు, గంధర్వ యక్షాసుర సిద్ధ సముదాయము మరియు ఎంతో మంది ఇతర దేవతామూర్తులు ఆ భగవంతుని అజ్ఞాకోసమే ఎదురు చూస్తూ ఉన్న దృశ్యాన్ని గాంచి అర్జునుడు ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. వీరంతా భగవంతుని కొలువులో కార్యవర్గ సభ్యులు. ఈ విశ్వాన్ని నడపటానికి భగవంతుడు ఏర్పర్చుకున్న ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ స్టాఫ్ కు చెందినవారే!

భారతీయ సంస్కృతిలో ఎన్నో పురాణాలు, సనాతన శాస్త్ర గ్రంథాలు ఉన్నాయి. వాటి ప్రకారం సృష్టిలోని వివిధ శాఖలకు వేర్వేరు అధిదేవతలున్నారు. ఇది వేదప్రమాణము.

నిప్పుకి అగ్నిదేవుడని, జలమునకు వరుణుడని, గాలికి వాయుదేవుడని, మృత్యువునకు యముడని, దిక్కులను పాలించువారు అష్టదిక్పాలకులని, ఇలా సమస్త

అధిదేవతలూ, సర్వాధిపతియైన భగవంతుని అజ్ఞాకు లోబడి తమతమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తుంటారని మన ప్రాచీన ఋషులు శోధించి ఆ పరమ సత్యాన్ని గుర్తించి మనకందించారు. ఈరీతిగా వేర్వేరు అధిదేవతలు వివిధ కార్యకలాపాలను పర్యవేక్షిస్తున్నప్పటికీ వారంతాకూడా ఆ జగన్నియోమకుని ప్రతిరూపాలే! ఏవిధంగా చూసినా ఎవ్వరూ భగవంతునికి భిన్నం కాదు.

ప్రేమరతనాలు - 21

దీనికి స్వామివారు ఒక ఉదాహరణ చెప్పారు. విద్యుచ్ఛక్తి అనేది ఒక్కటే కాని, అది బల్బులో చేరినప్పుడు ప్రకాశంగానూ, ఫ్యానులో చేరినప్పుడు చల్లని గాలిగానూ, హీటర్ లో చేరినప్పుడు వేడిగానూ, ఇలా అనేక రూపాలను ధరించి మనకు ఉపయోగపడినట్లుగా, ఒకే భగవంతుడు పైన పేర్కొన్న విధంగా అనేక రూపాలలో వ్యక్తం కావటం చేతనే సృష్టి సాధ్యమవుతోంది, కాలచక్రం ముందుకు సాగిపోతోంది.

దేవతలందరూ ఆ భగవంతుని ప్రతిరూపాలు కనుకనే, శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ తన విశ్వరూప సందర్శన భాగ్యాన్ని ప్రసాదించినప్పుడు అర్జునుడు ఆయనలో వారందరినీ దర్శించగలిగాడు.

శ్రీకృష్ణుడు అవతార పురుషునిగా ఏతెంచి, ద్వారకాధీశునిగా పరిపాలన చేసినప్పటికీ, పాండవుల పక్షాన ఉండి మహాభారత సంగ్రామాన్ని జరిపించినప్పటికీ తన స్వస్వరూపంలో ఆయన విశ్వవిరాట్ స్వరూపుడే!

యుగములు మారినా సత్యము మారదు.

“ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై
తన గుంపుతో అడుకొనగవచ్చె,
ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై
తన బంటులను కనుగొనగవచ్చె...”

అని భగవాన్ వెల్లడించారు. శ్రీరామచంద్రుడు, శ్రీకృష్ణుల వలె భగవాన్ కూడా పరిపూర్ణ అవతారమూర్తియే. మనలను తరింపజేయటానికే అవతరించారు. భగవాన్ కూడా తన స్వస్వరూపమునందు విశ్వవిరాట్ స్వరూపుడే!

ఏవిధంగానైతే శ్రీకృష్ణుడు ద్వాపరంలో ద్వారక క్షేత్రమును తమ అవతార కేంద్రంగా ఏర్పర్చుకున్నారో, అదేవిధంగా సాయి భగవానుడు కలియుగంలో పుట్టవర్తిని ఎంచుకొని తమ అవతార కేంద్రంగా తీర్చిదిద్దారు.

భగవంతుడు పరిమితులుగల దేహముతో అవతరించి నప్పుడు తదనుగుణంగా ఆ పరిధిలోనే వారి కార్యాచరణము ఉంటుంది. దాని ననుసరించియే స్వామివారు మనకోసం విద్యాలయాలు, వైద్యాలయాలు, సేవాసంస్థలు, త్రాగునీటి సరఫరావంటి ఎన్నో

బృహత్పథకాలను సంకల్పించి, వాటిని సజావుగా అమలుపరచి నడిపించడానికి శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు పేరుతో ఒక వ్యవస్థను ఏర్పరచారు.

శ్రీ సత్యసాయి విద్యాలయాలు ఉచితంగా ఉన్నత విద్య నందించి వేలమంది విద్యార్థులను సుగుణ సంపన్నులుగా, ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దుతున్నాయి.

వైద్యాలయాలు ఎంతోమంది నిరుపేదలకు, ఎటువంటి ఆసరా లేని బీదసాదలకు వైద్యమందించి, వారికి బాసటగా నిలుస్తున్నాయి.

శ్రీ సత్యసాయి వాటర్ ప్రాజెక్టులు లక్షలాది జనులకు సురక్షితమైన మంచినీరందిస్తూ, వారి దాహార్తిని తీర్చి వేనోళ్ళ కొనియాడబడుతున్నాయి.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న సాయి సంస్థలు ఎలాంటి ప్రచార ఆర్భాటాలూ లేకుండా సమాజ సేవలందిస్తూ, మానవాళికి ఎనలేని మేలు నొనగూరుస్తున్నాయి.

విశ్వాన్ని నడిపే దేవదేవుడు ఈ ప్రాకృతమైన సంస్థలను వ్యవస్థాపించడంలో ఉద్దేశ్యమేమి?

“న తపాంసి న తీర్థానాం న శాస్త్రాణ జపా నహీ
సంసార సాగరోత్థారే సజ్జనం సేవనం వినా”

తపస్సుచేతగాని, తీర్థయాత్రలవలనగాని, శాస్త్ర శ్రవణం చేతగాని, జపతపాదులవలనగాని సంసార సాగరమును దాటటానికి సాధ్యం కాదు. సజ్జనులకు సేవచేయటంవల్లనే తరించుటకు సాధ్యమవుతుంది, అని భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాల్లో పలుమార్లు ఉద్ఘోషించారు.

ఆ సేవా సన్మార్గానికి మనల్ని చేరువ చేయటానికే ఈ సంస్థలను స్థాపించారు. భగవత్ అవతారములు కేవలం ఆనుపత్రులు నిర్మించడానికో, విద్యాలయాలు నెలకొల్పడానికో రావు. మానవునిలో ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని నింపి భగవంతునివైపు అడుగులు వేయించడమే అవతారములయొక్క లక్ష్యముగా ఉంటుంది.

కాబట్టి, స్వామివారు స్థాపించిన సంస్థలు కేవలం సమాజ సేవలందించే స్వచ్ఛంద సంస్థలు మాత్రమే అనుకుంటే పొరపాటే! సేవలద్వారా ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించుకొని, స్వామివారి ఉపదేశాలను

వంటపట్టించుకొని, ముక్తిమార్గంలో అడుగులు వేసినప్పుడే మనం పరిపూర్ణమైన సాయి భక్తులుగా రూపొందుతాము.

సేవలద్వారా ఇహమును సార్థకం చేసుకొని, తద్వారా ఒనగూరే ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంతో పరములో సుఖమును పొందడమే ఈ సంస్థలలో చేరడంవల్ల కలిగే పరమ ప్రయోజనం.

సాయి అవతార లక్ష్యం ముమ్మాటికీ మానవుల ఆత్మోద్ధరణయే! అందుకు సేవ అనే అత్యంత విశిష్టమైన రాజమార్గాన్ని మనకు ప్రబోధించారు. “ముక్కు మూసుకుని ‘సోఁహం, సోఁహం’ అంటూ కూర్చోవడాన్ని ప్రోత్సహించడం సాయి సిద్ధాంతం కాదు. ‘సాధకుడా! లే! నడుం కట్టు! సమాజసేవలో ప్రవేశించు!’ అని హెచ్చరించడమే సాయి సిద్ధాంతం” అన్నారు భగవాన్. ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తినిచ్చే సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలు లేకుండా చేసే సేవలు ఎంతటివైనా అవి స్వామిని సంతృప్తిపరచలేవు. వాటిద్వారా మనముకూడా ఉద్ధరింప బడలేము. మన దైనందిన జీవితంలో ప్రతి తలపు, ప్రతి పలుకు, ప్రతి చర్య ఆధ్యాత్మికమయం గావించడానికే ఈ మార్గాలన్నీ నిర్దేశించారు, భగవాన్.

“అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్” అన్నట్లు భగవంతుడు అణువులో అణువుగా, ఘనములో ఘనముగా వెలుగొందుతున్నాడు. ఏవిధంగానైతే తాను సృష్టించిన విశ్వంలో ఒక క్రమపద్ధతి, క్రమశిక్షణ గోచర మవుతుంటాయో, అదే క్రమపద్ధతి, క్రమశిక్షణలే అవతారమూర్తి ఇలలో నెలకొల్పిన ప్రతి సంస్థలో కూడా అగుపడుతూ ఉంటాయి.

భగవాన్ 1972లో శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రస్టును వ్యవస్థాపించి, వారు ఒక్కరే బ్రస్టీ (Sole Trustee) గా ఉండి, అన్ని కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తూ వచ్చారు. ఆ తరువాత 2010 మార్చి 16వ తేదీ ఉగాది పర్వదినంనాడు వారు స్వయంగా ఎంపిక చేసిన ఐదుమంది బ్రస్టీలతో సెంట్రల్ బ్రస్టును పునర్వ్యవస్థీకరించి, సాయికులవ్వంత్ సభామండపంలో ఆమెరకు ఒక ప్రకటన చేయించారు.

ఆ ఐదుమందిలో నా పేరు విన్నప్పుడు నాకు ఆనందంతోపాటు అమితమైన భయం కూడా కలిగింది. ఎన్నో బాధ్యతాయుతమైన పదవులను నిర్వహించి,

స్వామివారితో దాదాపు 30, 40 సం॥ల సాంగత్యం ఉండిన పెద్దలతోపాటు నన్నుకూడా ఆ లిస్టులో స్వామివారు చేర్చడం, అందునా మిగిలిన సభ్యుల వయస్సులో సగం వయస్సున్న నన్ను బ్రస్టీగా నియమించడం తెలిసి కొంత గాబరా పడ్డాను. అయితే, స్వామివారు నాపైన ఉంచిన నమ్మకాన్ని నిలబెట్టుకోవడానికి నా శాయశక్తుల కృషి చేయడానికి ఆరోజున స్వామివారు నాకు స్ఫూర్తిని కలిగించారు. “నేను నీకొక బాధ్యత అప్పజెప్పినప్పుడు, దాన్ని నెరవేర్చడానికి తగిన శక్తి సామర్థ్యములు నీకు సహజంగానే సమకూరుస్తాను” అన్న భగవాన్ మాటలు గుర్తుకొచ్చి ధైర్యం నింపాయి.

దురదృష్టవశాత్తు ఒక సంవత్సరం వ్యవధిలో భగవాన్ తమ అవతారాన్ని చాలించడం జరిగింది. తదనంతరం అనేకమంది నాతో, “ఎంత ఆశ్చర్యం కదా! భగవాన్ తమ మహాభినిష్క్రమణకు సంవత్సరం ముందుగానే బ్రస్టును పునర్వ్యవస్థీకరించి తమ సర్వజ్ఞతను ఎలా చాటుకున్నారో చూడు” అన్నారు.

ఇందులో ఆశ్చర్యమేమున్నది! వారు ఏది చేసినా అది పర్ఫెక్ట్ గా ఉంటుంది. వారు పలికే ప్రతి మాట, ప్రతి చర్య పరిపూర్ణమై ఉంటాయి.

“సాయి సంస్థ దినదినాభివృద్ధి నొందుతుంది. ఇప్పుడే కాదు, సూర్యచంద్రాదులున్నంతవరకు సాయి సంస్థకు ఏమాత్రము ఇబ్బంది ఉండదు” అని స్వామివారు తమ దివ్యోపన్యాసంలో ఉద్ఘాటించారు. వారి మాటలపై మనకు దృఢ విశ్వాసం ఉన్నప్పుడు ఎటువంటి సందేహాలకూ ఆస్కారం ఉండదు. ఏదో అల్ప మనస్సులు ద్వేష బుద్ధితో దుష్ప్రచారం చేసినంతమాత్రాన మన విశ్వాసం సడలకూడదు. మనపై మనం గట్టి నమ్మకం పెట్టుకోవాలి.

స్వామివారిని దర్శించుకోవడంతోనే మన జీవితం కృతార్థమవుతుంది. వారితో సాంగత్యంవలన చరితార్థ మవుతుంది. కానీ, వారి సంస్థల్లో చేరి సేవలందించడం ద్వారా జీవిత పరమార్థమును పొందగలుగుతాము. ఆ సదవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకున్న ధన్యజీవులయొక్క తరతరాలూ తరించిపోతాయి. అట్టి సేవాభాగ్యాన్ని భక్తులందరికీ ఎల్లప్పుడు ప్రసాదిస్తూనే ఉండాలని స్వామివారిని ప్రార్థిస్తూ...

గుణమే మానవ నిజరూపం

భక్తులకు సాలోక్య సామీప్య సారూప్య సాయుజ్యములను అనుగ్రహించడానికి భగవంతుడు మానుషరూపము ధరిస్తాడు. “దైవం మానుష రూపేణ” మానుషాకారము లేక మానవులను సమీపించడానికి వీలుకాదు. పురందరదాసు చెప్పినట్లుగా, మానవుడు రాతినాగును చూస్తే నమస్కరిస్తాడు, అదే నాగుపాము ప్రత్యక్షమైతే రాళ్ళతో కొట్టి పారిపోతాడు. అట్లే భగవంతుడు శంఖుచక్ర గదాధారిగా వస్తే భక్తుడు పరుగెత్తి పోతాడు. ఎందుకంటే, అది అసహజమైనది. ఇంద్రియాతీతమైన భగవత్తత్వాన్ని ఇంద్రియాలతో కూడిన మానవుడు అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుకాదు. మనిషికి మనిషే సమీపంగా ఉండటానికి వీలవుతుంది. మనిషినే మనిషి అర్థం చేసుకోవడానికి వీలవుతుంది. కనుకనే భగవంతుడు మానవాకారం ధరించి మానవులతో సమీపంగా, సన్నిహితంగా మెలగుతూ, సంభాషణలు సల్పుతూ మానవులలోనున్న భగవత్తత్వాన్ని అభివృద్ధిపరచుతూ వస్తాడు.

భగవంతుడు దిగి రావటం అంటే పైనుండి క్రిందకు దిగటం కాదు. దివ్యమైన స్థాయి నుండి మానవస్థాయికి రావడమే అవతరణ. మీ స్థాయికి వచ్చినంత మాత్రమున భగవత్తత్వాన్ని తక్కువగా అంచనా వేయడానికి వీలుకాదు. నేలపైనున్న బిడ్డను ఎత్తుకోవాలంటే తల్లి వంగుతుంది. వంగినంత మాత్రమున లొంగినట్లు కాదు కదా! అదేవిధంగా, భక్తులను ఉద్ధరించాలని భగవంతుడు వారి స్థాయికి దిగుతుంటాడు. అంతమాత్రమున “ఇతడు సామాన్య మానవునివలె సంచరిస్తున్నాడే! సామాన్య మానవునివలె పలుకరిస్తున్నాడే! దైవమంటే ఇలా ఉంటాడా?” అని మీరు సందేహిస్తారు. దైవం మానవస్థాయికి అతీతంగా ఉండాలని భావిస్తారు.

మానవాకారంలో ఉన్న తత్వాన్నే మీరు అర్థం చేసుకోలేనప్పుడు ఇంక, మానవాతీతమైన తత్వాన్ని ఏ రీతిగా అర్థం చేసుకోగలరు? ఇంపాజిబుల్! మీరైనా ఆ స్థాయికి పోవాలి, దైవమైనా మీ స్థాయికి రావాలి.

“వెతుకుచున్నాను నేను....”

ఒకానొక సమయంలో శిరిడీ బాబా ద్వారకామాయి ముందు కూర్చుని కొన్ని రాగి నాణెములను ఆ చేతి నుండి ఈ చేతికి, ఈ చేతి నుండి ఆ చేతికి మార్చుకుంటూ పరీక్షగా చూస్తున్నాడు.

ఇంతలో దామా వచ్చాడు. “బాబా! మీకోసం ఎంతోమంది కాచుకొని ఉంటే మీరు మాత్రం ఈ రాగి నాణెములతో ఆడుకుంటున్నారేమిటి? ఎందుకోసం వీటిని ఇంత పరీక్షగా చూస్తున్నారు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“బేటా! చూడు, ఇందులో ఒక్క నాణెం కూడా సరిగా లేదు. కొన్నిటికి అక్షరాలు పోయాయి. కొన్ని ముక్కలై పోయాయి, కొన్ని సొట్టపడిపోయాయి. ఇందులో ఏదైనా పనికివస్తుందా అని నేను చూస్తున్నాను” అన్నాడు.

“పనికిరానివి ఉంటే పారవేయండి. ఎందుకు అంతగా చూడటం?” అన్నాడు దామా.

అప్పుడు బాబా, “అరే బేటా! నేను చెబుతున్నది చక్కగా అర్థం చేసుకో. ఇక్కడకు వస్తున్నారు ఎంతోమంది భక్తులు. కాని అందరూ ఈ చెల్లని నాణెములవలె కనిపిస్తున్నారు. ఇందులో నాకు అవసరమైనవారు ఒక్కరూ కనిపించడం లేదు. కొందరు పరీక్షలో పాస్ కావాలని వస్తున్నారు, కొందరు ఉద్యోగం కావాలని వస్తున్నారు, కొందరు ప్రమోషన్ కావాలని వస్తున్నారు. ఈవిధంగా ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క లొకికమైన కోరికతో వస్తున్నారాకాని, ఆత్మజ్ఞానాన్ని కోరి వచ్చేవారు ఒక్కరైనా నాకు కనిపించడం లేదు. అక్కడ చూడు, ఆ మామిడి చెట్టులో ఆకులు కూడా

“మున్ను శిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరిగాని తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా”

కనిపించనన్నీ పువ్వులున్నాయి. కాని, అన్నీ ఫలములవుతున్నాయా? కావు. గాలికి, మంచుకు రాలిపోగా మిగిలిన ఏ కొద్ది పువ్వులో పిందెలు, కాయలు అవుతున్నాయి. తిరిగి పక్షులు, ఉడతలు కొరికివేయగా మిగిలినవి ఫలములు అవుతున్నాయి. నిజంగా పువ్వులన్నీ కాయలైతే వాటిని వృక్షం మోయగలదా?” అన్నాడు.

రాళ్ళన్నీ దేవుళ్ళయితే రాజులు మింగరా? అని ప్రశ్నించాడు వేమన. అట్లే, ఇక్కడకు వచ్చినవారంతా భక్తులైతే ప్రశాంతి నిలయంలో స్థలమే ఉండదనిక. వచ్చిన వారందరూ భక్తులు కారు. మీకు స్వామి కావాలంటున్నారు కాని, స్వామి ఆజ్ఞను ఎంతవరకు పాటిస్తున్నారు? సాయిమాటను అనుసరించేవారే భక్తులు. అట్టి భక్తులకోసం ఇంకా వెతుకుతూనే ఉన్నాను.

“వెతుకుచున్నాను నేను వెతుకుచునే ఉన్నాను
వెతుకుచుంటి నాడు నేడు నిజ మానవ ధర్మపరుని”

మానవుడంటే ఎవరు? కాళ్ళుచేతులతో కూడిన స్వరూపం గలవాడా?

బూరగకాయలను చూసి మామిడియని భ్రమసినట్లు,
కలికిరాయి రూపు చూసి కలకండని నమిలినట్లు,
రూపు చూసి మోసపోకు, గుణమే మానవ నిజరూపం

సర్వజీవులూ బాబా స్వరూపాలే!

లక్ష్మీబాయిషిందే గొప్ప శ్రీమంతురాలు. అయినప్పటికీ ఆమె బాబా ఉండే ప్రదేశాన్ని నిత్యమూ ఊడ్చి శుభ్రం చేసేది. ఒకనాడు అవకాశం చిక్కినప్పుడు ఆమె బాబా పాదములపై బడి నమస్కారం చేసింది. “లక్ష్మీబాయి! నాకు

చాలా ఆకలిగా ఉన్నది” అన్నాడు బాబా. “అడుగని ఫోటోకు ప్రతిరోజు నైవేద్యం పెడుతున్నానుకాని, అడిగిన భగవంతునికి వెంటనే పెట్టడానికి నా వద్ద ఏమీ లేదే!” అని చింతించి, బాబాతో కొంతసేపు ఉండందని చెప్పి, ఇంటికి పరుగెత్తి పోయింది, త్వరగా చపాతీలు చేసింది.

అప్పుడు బాబా బాగా తినేవాడు. ఒక్కొక్క చపాతీని నాలుగు మదతలు వేసి ఒక్కతూరి నోట్లో పెట్టుకునేవాడు. లక్ష్మీబాయి ప్లేటులో చాలా చపాతీలను పెట్టుకొని తెచ్చింది. వాటిని చూసి బాబా, “అహో! చాలా బాగున్నాయి, మంచి రుచిగా ఉన్నాయి” అన్నాడు. ఇంతలో ఒక నల్లని కుక్క తోకాడించుకుంటూ వచ్చింది. బాబా దానిని దగ్గరకు పిలిచి దాని తల నిమిరుతుంటే అది అన్ని చపాతీలను తినేసింది.

ఈ దృశ్యాన్ని చూసింది లక్ష్మీబాయి. “బాబా! ఇదేనా నీవు చేసే పని! ఆకలి, ఆకలి... అన్నావు. సాక్షాత్తు భగవంతుడు నోరు తెరిచి అడిగాడని ఎంతో ఆప్యాయంగా, భక్తిశ్రద్ధలతో చపాతీలను చేసుకువస్తే వాటిని నా కళ్ళెదురుగానే కుక్కకు పెడుతున్నావు. నేనేం పాపం చేశాను?” అని బాధపడింది.

“లక్ష్మీబాయి! కూర్చో, నీవు తెచ్చిన చపాతీలను నేనే తినేశాను. నా కడుపు నిండింది” అన్నాడు బాబా. “బాబా! ఆ కుక్కకు పెడుతుంటే నేను కళ్ళారా చూశాను. ఇప్పుడు నీవు తిన్నావంటే ఎట్లా నమ్మేది” అన్నది.

అప్పుడు బాబా చెప్పాడు, “మానవుడు ఆకలైతే అడుగుతాడుకాని, పశుపక్షిమృగాదులు అడగలేవు. వాటికి కూడా ఆకలి ఉన్నది కదా! బాబా అంటే ఈ దేహమొక్కటే అని నీవు భావించవద్దు. ఆ కుక్క బాబాయే, ఈ పక్షి బాబాయే, సర్వజీవులూ బాబా స్వరూపాలే. అన్నిటియందున్న బాబాను నీవు సంకుచితంగా చూడటం చేతనే నిన్ను ఈవిధంగా ఏడిపించడానికి పూనుకున్నాను. విశాలభావాన్ని పెంచుకోవాలి.”

భక్తులు ఏది జరిగినా మా మంచికోసమేనని భావించాలి. కాని, కొందరు వచ్చి స్వామి మాతో మాట్లాడలేదని వెళ్ళిపోతుంటారు. కొందరు మమ్మల్ని

చూడలేదని వెళ్ళిపోతుంటారు. కొందరు మా కోర్కె తీర్చలేదని వెళ్ళిపోతుంటారు. ఇంకా కొంతమంది ఆశ్రమంలోనే ఉంటూ బయట వ్యాపారం చేస్తుంటారు. వీరందరూ భక్తులేనా? నిజమైన భక్తులు ఆత్మజ్ఞానంకోసం వస్తారు.

భగవద్గీతయందు “బీజం మాం సర్వభూతానామ్” అన్నాడు కృష్ణుడు. సర్వ భూతములందున్న విత్తనము నేనే. లక్ష్మీబాయిషిందే బాబాకోసం తెచ్చిన చపాతీలను కుక్క తిన్నది. కాని బాబా “నేనే తిన్నాను” అన్నాడు. దీని అర్థమేమిటి? భగవంతునికి ఎట్టి భేదమూ లేదు. కుక్కను నేనే, నక్కను నేనే, మనిషిని నేనే, దైవమును నేనే. రూపనామములు వేరుకాని, దైవత్వం ఒక్కటే. అయితే రూపానికి తగినట్లు నటించవలసి వస్తుంది. నాగయ్య త్యాగయ్య వేషము వేసినప్పుడు త్యాగయ్యవలె నటించాలి. కాని, త్యాగయ్య వేషం వేసి నాగయ్యవలె నటించే రాళ్ళు పడతాయి. స్టేజిపైన త్యాగయ్య, స్టేజి వెనుక నాగయ్య. అట్లే, ఈ ప్రకృతి దృష్టిలో మీరు ప్రత్యేకమైనవారే. కాని, ఈ ప్రకృతికి అతీతమైనప్పుడు మీరు, నేను ఒక్కటే.

రాకూరుకు జ్ఞానోపదేశం

ఒకానొక సమయంలో శిరిడికి ధనవంతుడైన ఒక రాకూరు వచ్చాడు. అతని జేబులో 5 రూపాయల నోట్లు దండిగా ఉన్నాయి. “బాబా! నాకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించండి” అని ప్రార్థించాడు.

బాబా అతడిని కొంతసేపు ఉండమన్నాడు. ఇంతలో దామాను పిలిచి, “ఏయ్ దామా! నాకు ఐదు రూపాయలు కావాలి. వెంటనే ఊర్లోకి పోయి పటేల్ నడిగి తీసుకురా” అన్నాడు. కొద్దిసేపటికి దామా తిరిగి వచ్చి పటేల్ ఇంటి దగ్గర లేడన్నాడు.

“సరే, అయిల్ షాపు యజమాని నడిగి తీసుకురా” అని తిరిగి పంపించాడు. కొంతసేపటికి దామా వట్టి చేతులతో తిరిగి వచ్చాడు.

బాబా అతడిని కిళ్ళీకొట్టువాని దగ్గరకు పోయి అడుగుమన్నాడు. ఈవిధంగా ఐదు రూపాయలకోసం దామాను అయిదారు పర్యాయములు పంపించాడు. అక్కడే నిలబడిన రాకూరు తనకు ఆత్మజ్ఞానం బోధించుమని

పలుమార్లు అడుగుతున్నాడేకాని, తన జేబు నుండి ఒక ఐదు రూపాయల నోటును తీసివ్వడానికి అతనికి మనసొప్పులేదు.

చిట్టచివరికి బాబా ఈ రాకూర్ను చూసి, “అరే రాకూర్! నీ ఎదురుగానే నేను ఐదు రూపాయలకోసం దామాను పలుమార్లు పంపించాను. నీ జేబులో ఉన్న ఐదు రూపాయల నోట్లు నాకు బాగా కనిపిస్తున్నాయి. కాని ఒక్కటైనా తీసి ఇవ్వలేకపోయావు. ఇంత పిసినారివైన నీకు బ్రహ్మజ్ఞానం ఎట్లా లభిస్తుంది! “త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” త్యాగము చేయనివానికి ఆత్మజ్ఞానం ఎన్నో వేలమైళ్ళ దూరంలో ఉంటుంది. ఈనాడు నీవు కేవలం ఐదు రూపాయల నివ్వడానికి ఇంత బాధపడుతున్నావు. కానీ ఇవన్నీ ఏదో ఒకనాడు నీవు వదలిపెట్టి పోవలసిందే! ఆనాడు ఏమి చేయగలవు? ఈ సత్యాన్ని గుర్తించు. ఇదియే నిజమైన ఆత్మజ్ఞానము” అన్నాడు.

మానవునిలో తాను తినే ఆహారాన్నిబట్టి, సంచరించే పరిసరములనుబట్టి అనేక సందేహాలు పుడుతూ ఉంటాయి. కానీ యిలాంటి సందేహాలకు లొంగి మీరు దురదృష్టవంతులు కాకూడదు. స్వార్థముతో జీవించే వారికే యిట్టి మార్పులుగానీ సంపూర్ణ ప్రేమతో ఉండేవారికి ఎట్టి మార్పు రాదు. అదే అచంచల భక్తి. అప్పుడే హృదయం కరుగుతుంది; భగవంతుడు కదులుతాడు. దైవం ఎక్కడో లేడు. మనయందే ఉన్నాడు. ‘నేను వేరు, దైవం వేరు’ అనే భిన్నత్వంతో జీవించరాదు. ఈ రెండింటిని కలిపేది ఒకటి ఉంటున్నది. అదే ప్రేమ. రెండు కాగితములను కలపాలంటే గమ్ వేయాలి. అప్పుడే

ఆ రెండూ చేరిపోతాయి. అట్లే జీవాత్మను పరమాత్మకు చేర్చేదే ప్రేమ అనే గమ్. ఈ ప్రేమ ఉన్నప్పుడే జీవాత్మ, పరమాత్మ ఏకమైపోతాయి. సందేహాలవలన మార్పులు యేమైనా కలిగితే దానిని సరైన రీతిలో నెట్టుకొని, తట్టుకొని ముందుకు సాగిపోవాలి. తుచ్చమైన సందేహాలకు అవకాశ మివ్వరాదు. అవన్నీ మీలోని సంకల్పాలేగానీ దైవం లోనివి కావు. దైవము వజ్రము వంటివాడు. అది ఒకరితో పెరిగేది కాదు, మరొకరితో తరిగేది కాదు.

‘బాబా! అది చేయి, యిది చేయి, మా మనస్సు మార్చు’ అని అడుగుతుంటారు. కానీ అది బాబా పనా! మీ కర్తవ్యమిది. అన్నీ బాబా చేస్తుంటే యింక మీరు చేసే పని ఏమిటి? ఇది కేవలం పరిపూర్ణమైన సోమరితనమే. మీ ప్రయత్నంతో మీరు సాధించాలి. పురుష ప్రయత్నం చేసినప్పుడే భగవంతుని సహాయం లభిస్తుంది. ‘భగవంతుడా! అది చేయి, ఇది చేయి, నా మనస్సు మార్చు’ అనటం బలహీనతయొక్క లక్షణం. పరిపూర్ణ విశ్వాసముంటే మీ మనస్సు ఎందుకు మారదు? అది లేదు కాబట్టే నన్ను మార్చమని కోరుతున్నారు. ‘నాది మనస్సు మార్చే పని కాదు. మీ కర్మ తీర్చే పని నాది’. ప్రతి వ్యక్తి ఈ సత్యమును గుర్తించాలి. మొట్టమొదట మీలోని దోషములను నిర్మూలించుకోండి. మీ భక్తి ప్రపత్తులు స్థిరమైనవిగా చేసుకోండి. ఎట్టి పరిస్థితులందు మార్పు లేకుండా చూసుకోండి. అది మీ పురుష ప్రయత్నము. అప్పుడే భగవదనుగ్రహం లభిస్తుంది. ఈ సత్యమార్గంలో ప్రవేశించి ప్రేమమార్గంలో నడచి అనంతమైన దివ్యత్వంలో లీనం కండి. (శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అన్న మహత్తరమైన ఆశయంతో ప్రతి సంవత్సరం ప్రశాంతి నిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా నిర్వహింపబడే వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 8వ తేదీన మొదలై అక్టోబరు 14వ తేదీ విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతితో పరిసమాప్తమవుతుంది. అందరూ ఆహ్వానితులే!

- స॥

విశ్వరూప సందర్శనం

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

శ్రీకృష్ణ భగవానుడు మహాభారతంలో నాలుగు సందర్భాలలో విశ్వరూపాన్ని ప్రదర్శించాడు. సభాపర్వంలో శిశుపాలవధ సమయంలోనూ, ఉద్యోగపర్వంలో కురు సభలోనూ, భీష్మపర్వంలో యుద్ధభూమిలో అర్జునునికి అనుగ్రహించినది మూడవదికాగా, మహాభారత సంగ్రామానంతరం అశ్వమేధపర్వములో ఉదంక మహర్షికి ప్రసాదించినది నాల్గవది. శ్రీకృష్ణ భగవానుడు తన విశ్వరూప సందర్శనముద్వారా అర్జునను ఉద్ధరించి, ధర్మపక్షపాతి అన్న నానుడి ఇలా మరొక్కసారి లోకానికి బహిర్గతం చేశాడు.

“సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్ర పాత్...” అన్నట్లు, పరమాత్మ ఈ సృష్టికి భిన్నము కాదు. కుండకు ఉపాదానమైనట్టి మట్టిని, కుండనుండి వేరు చేయలేము. అలాగే ఈ సృష్టి నుండి పరమాత్మను వేరుగా చూడలేము. సర్వమూ తనలోనే ఉన్నాయి. మట్టిపాత్రలు

మట్టికి భిన్నమైనవి కావు. అందుకే ఈ సృష్టి, పరమాత్మకన్నా వేరుగా ఉండలేదు. అదే విశ్వరూప సందర్శనం. జగత్తులోని జగన్నాథుని దర్శనం. విశ్వనాథునిలో విశ్వదర్శనం - సత్యసాయినాథుని సత్యదర్శనం.

కలియుగంలో సత్యం, ధర్మం, శాంతి, పూర్తిగా మృగ్యమై, ప్రేమను పెంచడానికి, పంచడానికి సర్వ దేవతాతీత సంపూర్ణ ప్రేమావతారునిగా స్వామి అవతరించటం జరిగింది. పూర్తి అద్వైత మహాయోగంవైపు మనల్ని నడిపించడమూ, ఆత్మసాక్షాత్కారానికి అనువుగా మనలను రూపొందించడమూ, తద్వారా స్వామి అఖండ విభూతి యోగాన్ని ఖండఖండంతారాలలో సందర్శించి తరించగలిగే యోగాన్ని మనకు ప్రసాదించి, అద్వైత సిద్ధివైపు మనల్ని నడిపించడం కూడా, స్వామి అవతరణ లక్ష్యాలలో ముఖ్యమైన అంశాలు.

సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ

ఈ కనపడునదంతయూ పరబ్రహ్మమే. జగత్తు పరబ్రహ్మ స్వరూపమే.

ముక్తియనగ వేరు ఆకాశమున లేదు

చిత్తవృత్తులడంచి నిశ్చింత నుండు

స్థితియే మోక్షము, దాన సశించు మాయ

అత్తయే యగు సర్వమన్యంబు గాదు

అంటారు, స్వామి.

దైవత్వము మనదగ్గరే ఉన్నా, అతిసన్నిహితముగా మన దగ్గరకు వచ్చినా, సాక్షాత్తు విరాట్ స్వరూపులే మనకు సమకాలీకులుగా ఉన్నా, దైవమును గుర్తించుకో లేకపోవటం స్వామి అన్నట్లుగా నిజంగా మన దురదృష్టమే.

మాయను అధీనంలో ఉంచుకున్న మాయాతీతుడు స్వామి. స్వామి తత్త్వామృతాన్ని నిరంతరం ఆస్వాదించు వారినీ, స్వామి విశ్వరూప చైతన్యాన్ని అర్థం చేసుకో గలమనుకున్న సాధకులనీ, కూడా మాయలో ఉంచటం స్వామి చిద్విలాస మాయా వినోదం.

సాయికృష్ణుని గీతామృతాన్నీ, దివ్య ప్రేమామృతాన్నీ అనునిత్యం గ్రోలుతూ, ఎంతో అదృష్టాన్ని అనుభవిస్తున్న మనం, మాయాతీతుని మాయకు లోబడే ఉంటున్నా, భగవానుని దర్శన, స్మరణ, సంభాషణ భాగ్యాలకు నోచుకునే ఉంటున్నాము.

“నా అవతార రహస్యమును తెలుసుకొనుటకు ఎంతటి పండితులకైనా సాధ్యముకాదు. విమర్శకులకు అంతులేదు. వినమ్రులైన విచారణ శీలురకు మాత్రము సూచనప్రాయంగా ఆవంతగా గోచరించవచ్చునేమో”

అంటారు స్వామి.

ఒకనాటి సాయంకాలం హైదరాబాదులోని నా క్లినిక్‌లో నేను పేషంట్లను చూస్తూండగా, స్వామి భక్తులు సినీ నటులు శ్రీ టి.ఎల్. కాంతారావుగారు ఫోన్ చేసి, “అమ్మా! చంద్రునిలో స్వామి కనిపిస్తున్నారని నాకెవరో భక్తులు ఫోన్ చేశారు. వెంటనే పైకి వెళ్ళి మీరుకూడా స్వామి విశ్వరూపాన్ని దర్శించుకోండి” అన్నారు.

నాకు ఆ క్షణంలో దక్షిణ అఫ్రికాకు చెందిన విక్టర్ కానూ సతీమణి జెనోవేవా అనుభవం స్ఫురణకు వచ్చింది.

1981లో ఒకనాటి తెల్లవారుఝామున మూడున్నర గంటలకు ఒక అశరీరవాణి ఆమెను నిద్రలేపి, “లేచి వెళ్ళి చంద్రుణ్ణి చూడు” అన్నదట. ఆమె లేచి కిటికీ తెరచి చంద్రుణ్ణి చూస్తే, చంద్రుని మధ్యలో సుస్పష్టంగా భగవాన్ బాబావారు దర్శనమిచ్చారు. ఆ చంద్రునిచుట్టూ ఒక తేజశ్చక్రము, ప్రకాశవంతమైన వివిధ కాంతులు ఒకదాని తరువాత ఒకటి మారుతూ కనిపించాయి. ఆమె ఆనందం పట్టలేక, గాఢనిద్రలో ఉన్న తన భర్తను కూడా కుదిపి లేపి ఆ అద్భుత దృశ్యం చూపించిందట.

అటువంటి దివ్యానుభవమే ఆ భక్తులకు కలిగి ఉంటుందని నేను భావించాను. నేను మాత్రం నిశ్చింతగా, నిశ్చలంగా ఎప్పటిలాగానే - అంతర్యామినే దర్శిస్తూ ఉండిపోయాను. సంకల్ప మాత్రాన్నే గోచరమయ్యే ఆ దివ్య సుందర రూపాన్నే చూస్తూ ఉండిపోయాను. నా విధి నిర్వహణలో స్వామి ప్రేరణ తెలుస్తూనే ఉంది. నా ఎదురుగా ఉన్న పేషంట్లలో స్వామి రూపం కనిపిస్తూనే ఉంది.

భూమ్యాకాశాలలో నిండియున్నది స్వామి విశ్వరూపం కాదా?! సూర్యచంద్రులే స్వామికి రెండు కళ్ళయినప్పుడు, అనంత విశ్వమే స్వామి విశ్వరూపమైనప్పుడు, నిశ్చల ధ్యానంతో, నిర్మల అంతరంగంతో, నిండైన ఆరాధనతో నిజమైన ఆర్తితో హృదయార్పితమై అవలోకిస్తే స్వామి దర్శనం ఎక్కడ కాదు?! స్వామి దివ్య దర్శన భాగ్యం ఎందులో కలుగదు?!

“బాహ్య విషయాలద్వారా నీవు నా సామీప్యాన్ని పొందలేవు. నీవు నా ప్రక్కనే ఉన్నప్పటికీ చాలా దూరంగా ఉండువేమో! నాకు ఎంతో దూరముగా ఉన్ననూ అతి సన్నిహితంగా ఉండగలవు. నేను కూడా నీకు అట్లే ఉందును. మీరందరూ సాయి శరీరముయొక్క అంగములే. వినయమూ, విశ్వాసమూ మొదలైనటువంటి మధురమైన,

వాంఛనీయమైన గుణములను సాయికి
మీరిచ్చినట్లయితే, మీరు ఎక్కడున్ననూ, ఏమి
చేయుచున్ననూ సాయి మీకు సహాయ
సహకారముల నందించును” - బాబా

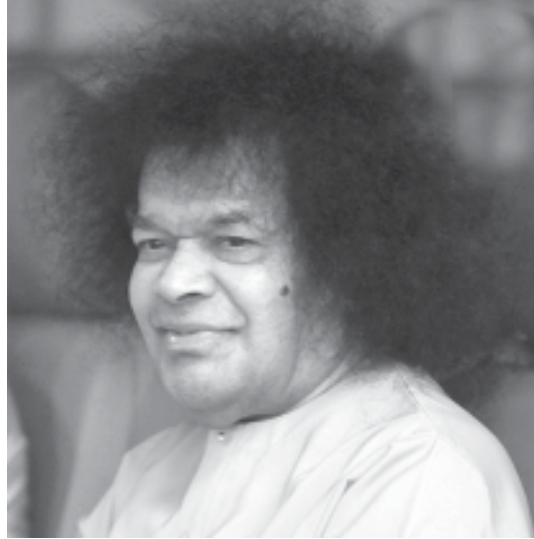
స్వామిని భౌతికంగా మాత్రమే భావిస్తూ, స్వామి లేని
పర్తిని ఊహించుకోలేకపోతున్న భక్తులకు తన విశ్వవిభూతి
తత్వాన్ని అనేకవిధాలుగా ప్రకటిస్తూ భక్తులలో ఊపిరిని
నింపుతూనే ఉన్నారు, స్వామి. ఉదాహరణకు, ఇటీవల
హైదరాబాద్‌లో జరిగిన ఒక అద్భుత ఘటన: దేవగుప్తం
రాధిక అనే భక్తురాలి చిన్న కుమారుడు సత్యజిత్ ఒక
ప్రమాదకరమైన వ్యాధితో హాస్పిటల్‌లో అడ్మిట్ అయ్యాడు.
ప్లేట్‌లెట్ కౌంట్ పూర్తిగా పడిపోగా డాక్టర్లుకూడా ఆశలు

వదులుకున్న సమయంలో, నేను ఫోన్‌ద్వారా ధైర్యం
చెబుతూ స్వామి విభూతి నోట్లో వెయ్యమని చెప్పాను.
విభూతికోసం రాధిక నాన్నగారు సత్యసాయి మందిరానికి
వెళ్ళారు. మందిరం కట్టేసి ఉంది. అయితే, ఆశ్చర్యకరంగా
తేజస్సుగల ఒక వ్యక్తి ఆయనకోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్లుగా
ఉండి, ఆయన చేతుల్లో విభూతి పొట్లాలు పెట్టాడు. ఇంటికి
తిరిగి వచ్చి సత్యజిత్‌కి విభూతి పెట్టగా ఆశ్చర్యకరంగా ఆ
బాబుకి స్వస్థత చేకూరింది.

‘సాయికృష్ణా’ అని ఆర్తితో పిలవగానే అదృశ్యంగా,
అంతర్యామిగా అనంతుడు మనల్ని ఆదుకుంటూనే
ఉన్నారు. స్మరణమాత్రాన్నే మనలను సంరక్షించుకుంటూనే
ఉంటారు. ఇది సత్యం - సత్యం - సత్యం. ✽

సర్వత్రా సర్వ కాలేషు....

1994 సమ్మర్ కోర్సులో ఒకరోజున
విద్యార్థులకు, అధ్యాపకులకు మరియు
కొందరు సన్నిహిత భక్తులకు
పరిమితమైన త్రయీ బృందావన్
సమావేశంలో స్వామి ఉయ్యాలలో
కూర్చుని ఉండగా, సుప్రీం కోర్టు మాజీ
చీఫ్ జస్టిస్ పి.ఎన్. భగవతిగారు భక్తిరస
భరితమైన తమ ప్రసంగంలో, “మన
ఎదుటనే ఉయ్యాలలో భగవాన్ కూర్చుని
ఉన్నారనుకోవడం అజ్ఞానం. సర్వత్రా
సర్వకాలేషు విశ్వవ్యాప్తంగా సంచరిస్తూనే
ఉంటారు” అన్నారు.

ప్రసంగం అనంతరం ఆయన
స్వామికి పాదసమస్కారం చేస్తూండగా, “నేనిచ్చిన ఉంగరం ఏదీ?” అని అడిగేరు. “స్వామీ, రెండు వారాల
క్రితం నేను న్యూయార్క్‌లో ఉన్న ఒక హోటల్ స్నానాల గదిలో మరచిపోయేను” అన్నారాయన.

“సరే, నువ్వు నన్ను సర్వత్రా సర్వ కాలేషు...” అంటూ వర్ణించేవు కదా! ఇదిగో, నీ పోయిన ఉంగరం”
అంటూ హస్తచాలనంతో స్వామి ఆ ఉంగరాన్ని రప్పించి ప్రసాదించేరు. ఆయన కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా
స్వీకరించి స్వామి పాదాలకు నమస్కరించేరు.

శ్రీ సత్యసాయి అధ్యయన మండలాల ఆవశ్యకత

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

యుగ యుగాంతములనుండి నుర్విపైన
భ్యాతిగన్నట్టి భరత భూమాత కీర్తి
సాయి సిద్ధాంతముచేత సానబట్టి
వన్నెపెట్టుడు మీరిక సున్నితముగ

- బాబా

యుగయుగాలలో వేదాంత చర్చలు, మహర్షులు - మహర్షులమధ్య, దేవతలు - త్రిమూర్తులమధ్య, గురు శిష్యులమధ్య, సామాన్య సాధకులమధ్య జరుగుచునే యున్నవి. వేదాంతము హృదయసాగరమున మధింపబడి, అనుభవపూర్వకంగా ఆత్మసారమును అమృతమును గ్రోలుట సనాతన ధర్మమున మన భారతీయ సంస్కృతిలో అనాదినుండి కానవచ్చుచున్నది.

శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ మహాభారత రణరంగంలో అర్జునునితో చేసిన వేదాంతచర్చ భగవద్గీతగా ఆవిర్భవించి, సర్వులకు భవసాగరం దాటటానికి 'ఈత' నేర్పినది. వేదాంత అధ్యయనం సంవాదరూపంలో పూర్వులు సాగిస్తే మన భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారు ఎంతో నిగూఢమైన అంతరార్థములను, భాష్యార్థ గోప్యములను అతి సరళంగా విద్యార్థులకు, భక్తలోకానికి అందించి, ఈతీరున శ్రీ సత్యసాయి సేవా సమితులలో కనీసం నెలకొకసారైనా కొనసాగించమని 1981లో సంస్థలను ఆదేశించారు.

ప్రతి కార్యక్రమానికి ముందు, చివర అధ్యయనం తప్పనిసరిగా ఉండాలి. మొదటిది వివేకానికి, విచక్షణకు పనికివస్తే, చివరి అధ్యయనం అహంకార నిర్మూలనకు, ఆత్మార్థమునకు పనికివస్తుంది. ఈ నేపథ్యంలోనే భగవద్గీత, ఉత్తర గీతలు ఆవిర్భవించినవి. 'భజన, సేవ' చేసుకునే వాళ్ళకు అధ్యయనం ఎలా కుదురుతుంది అనే ప్రశ్నార్థకం మనకు ఉండనే ఉండినా, 'సేవలు ఎలా చేయాలి? సేవల

పరమార్థం ఎలా ఉన్నది?' అనే సత్యమును గుర్తించుటకు ప్రతివారికి అధ్యయనం అవసరమే కదా!

గ్రామసేవ అనంతరం స్వామి విద్యార్థులతో ముచ్చటించి, వివరములడిగి, మరుసటిరోజు చేయవలసిన సేవలలోని జాగరూకతను వివరించుట అందరకూ విధితమే కదా! అధ్యయనమునకు తీరుబడి లేదు, అనుకోకూడదు. అది సరిగాదు. సీతామాత తండ్రి జనక మహారాజు రాజ్యభారాన్ని మోస్తూ, తాను విదేహుడై యుండికూడా ఒకసారి యజ్ఞ సమయంలో పండితులచే వేదాంతచర్చ ఏర్పాటుచేసి, వారందరిలో తనకు బ్రహ్మజ్ఞానమును బోధించగలవారెవరో వారికి కొమ్ములు, పాదములు సువర్ణముతో అలంకరింపబడిన వేయి ఆవులను ఇస్తానని ప్రకటించెను.

సభలో ఉన్నవారెవరూ సాహసించకున్న తరుణంలో యాజ్ఞవల్క్య మహర్షి, "నేను ఈ ఆవులను తీసికొందును" అని ధైర్యముగా చెప్పి, తన శిష్యుల ద్వారా ఆవులన్నింటినీ తన ఆశ్రమమునకు జేర్పించెను. ఇందులకు ఇతర పండితులు అతనిని అహంకారిగా భావించి, అనేకమైన చిక్కు ప్రశ్నలను వేసిరి. యాజ్ఞవల్క్యుడు వాటన్నింటికీ తగిన సమాధానమిచ్చి, వారిని మెప్పించెను. అందులోని కొన్ని ప్రశ్నలను విచారితము.

1. జనకుని కొలువులో పురోహితుడైన అశ్వలుడు వేసిన ప్రశ్నలు.

ఎ). యజ్ఞయాగాది కర్మలు ఆచరించు మానవుడు దేనివలన ముక్తిని పొందుతాడు?

యాజ్ఞ: "అగ్ని వాక్కుల" వలన.

(అగ్ని అంటే జ్ఞానాగ్ని, వాక్కు అనగా వేదము.

సత్యనిష్ఠ, ప్రేమలతో వేద సారమును సాధన చేస్తే, జ్ఞానాగ్ని ప్రజ్వరిల్లి ముక్తిని పొందగలడని భావము)

బి). యజ్ఞములకు కాల విజ్ఞానము ముఖ్యము, అత్యవసరము. కాలమునుండి యజమానికి ముక్తి ఎట్లు కలుగుతుంది?

యాజ్ఞ: “నూర్సుని (బుద్ధి - జ్ఞానము) వలన ముక్తి కలుగుతుంది. (బుద్ధిని వినియోగించి కాలమును సద్వినియోగం చేసుకుంటే అని భావము)

సి). కర్మల సంగమమునుండి యజమానికి ముక్తి ఎట్లు కలుగును?

యాజ్ఞ: “ప్రాణమువలన”

(ప్రాణమనగా వాయువు). ప్రతి కార్యక్రమానికి కర్మలతో జీవునకు సంబంధమున్నది. కర్మ సంబంధికి ముక్తి ఎలా వస్తుందనగా, కర్తృత్వముపై అభిమానము లేకుండుటకు ప్రాణసంయమనము అవసరము. కర్తృత్వమునందు ఫలమును ఆశించకుండుటవలన జీవునకు ముక్తి కలుగుతుంది. లోక కళ్యాణార్థం ఆనాడు నిర్వహింపబడిన యజ్ఞకర్మలకు రూపమే ఈనాటి శ్రీ సత్యసాయి సేవాకార్యక్రమాలు.

డి). ఆకాశానికి ఆధారం లేదు కదా! ఏ ఆధారంతో యజమాని (జీవుడు) కర్మఫలమైన స్వర్గమును జేరుతాడు?

యాజ్ఞ: “చంద్రునిద్వారా స్వర్గం చేరుతాడు.”

“సేవయే యజ్ఞము. జీవితం యజ్ఞ స్వరూపంగా

భావించాలి. స్వార్థ స్వప్రయోజనాలు లేకుండా ఈశ్వరార్పిత బుద్ధితో చేసే లోకహిత సేవాకార్యక్రమాలన్నీ యజ్ఞ స్వరూపములే అన్నారు, భగవాన్. అట్టి జీవులు పవిత్ర మనస్సుతో సుఖానుభూతి పొందుటే స్వర్గము (బృహదారణ్యకోపనిషత్తు).

స్వర్గమనగ వేరు సురలోకమున లేదు
నరుల మనములందె అమరియుండు
తనదులోని అహము తా చంపుకున్నచో
అదియే స్వర్గమగును అవనియందు

- బాబా

అహంకారం నశిస్తేనే పవిత్రమైన మనస్సు కలుగుతుంది.

కాయంబుతో జేయు కార్యంబులెల్లను
మాటలాడుచునుండు మాటలెల్ల
తన మనస్సునగల తలపులన్నిటికిని
పది యింద్రియముల పనులనెల్ల
బుద్ధితో కలిగెడు పూనికలెల్లను
చిత్తంబునందలి చింతలెల్ల
అనుదినంబును సల్పు ఆచారములనెల్ల
నియమంబుతో జేయు నిష్ఠలెల్ల
వైదికంబులు లౌకిక వర్తనములు
ఏమి చేసిన నవియన్ని ఈశ్వరునకు
తాను చేసెడి సేవగా తలచియున్న
సార్థకంబౌను శ్రీసాయి సంస్థలెల్ల

- బాబా

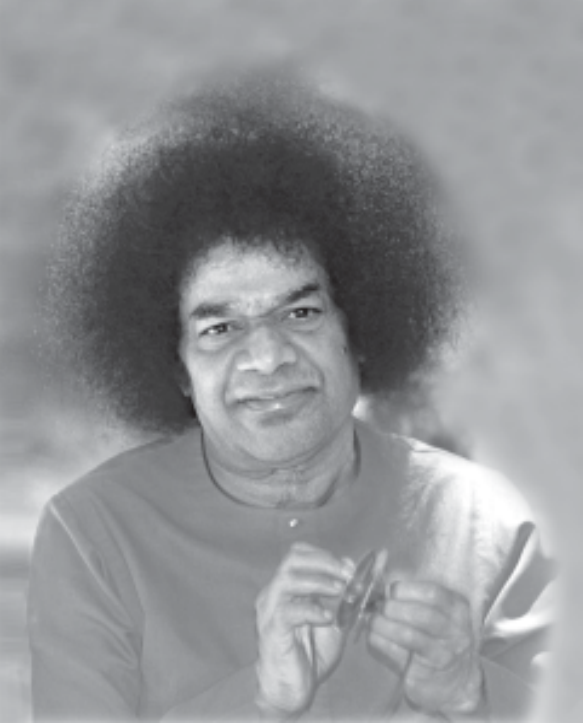
శ్రీకరణ శుద్ధిగా సేవ సా

భజన, జపము, ధ్యానము మొదలైన వ్యక్తిగత సాధనలు మనస్సును దైవమువైపు మళ్ళించే సత్కర్మలు. దైవానికి ప్రీతి కలిగించేవి శ్రీకరణశుద్ధిగా చేసే సేవాకార్యక్రమాలు. మనస్సుతో పవిత్రమైన చింతనలు చేయాలి, వాక్కు మృదుమధురంగా ఉండాలి, త్యాగబుద్ధితో కర్మలో ప్రవేశించాలి. ఇదే శ్రీకరణశుద్ధి. త్యాగం చెయ్యమని ఇతరులకు బోధించే అధికారం పొందాలంటే మీరు ముందు త్యాగం చేసి ఆదర్శాన్ని అందించాలి. అప్పుడు మీ సమష్టి సేవలన్నీ ప్రేమమయమవుతాయి.

- బాబా

మానవ ప్రయత్నం - దైవానుగ్రహం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

కాదనీ, పామరునిలో కూడా చైతన్యము రావాలన్నదే - “ఈ తల్లిప్రేమ”.

“సత్య ధర్మము శాంతి ప్రేమలతో

నీ నిత్య జీవన యాత్ర సాగించు”

మూర్తిభవించిన ‘సత్యము’ శ్రీ సత్యసాయి. స్వామి మనల్ని నిత్యజీవన ‘యాత్ర’ - సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలతో సాగించమంటున్నారు. ఇక్కడ ‘యాత్ర’ అనే ఎందుకు అన్నారు? అంటే మనము చేయవలసిన ప్రయాణము ఒకటున్నదనీ, అదే భగవత్సన్నిధికి చేరవలసిన ‘గమ్యస్థానమని’, ఆ దారిని తెలియజేసే ‘గైడ్‌పోస్ట్’లే సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలని, వాటిని మనస్సు ప్రయాణిస్తే ‘అమర’పురికి (జనన, మరణములు లేని స్థానమునకు) చేరుతారని, నిజముగా మీ ‘స్వంత ఊరు’ అదే అని, అక్కడికే మీరు ‘యాత్ర’ చెయ్యాలని మన స్వామి ఎంత చక్కగా చెబుతున్నారు!

మనము ‘సత్యము’ను ‘విచక్షణాజ్ఞానముతో’ పాటిస్తే, దాని వెనుకనే మిగిలిన మూడు అయిన - ‘ధర్మ’, ‘శాంతి’, ‘ప్రేమ’లు మనకు చేరుతాయని ఒక చక్కని ‘చిన్నకథ’ ద్వారా స్వామి వివరించారు. “చూడగలిగినది మాట్లాడలేదు, మాట్లాడగలిగేది చూడలేదు” అని ‘సత్యమునే’ పలికి ఒక వేటగానినుండి అమాయకపు మూగజీవిని ఒక మహాతపస్వి రక్షించారని! దీని అర్థమేమిటి? “సత్యం” పలికే విషయములో ‘విచక్షణా జ్ఞానం’ అత్యంత ముఖ్యమని చక్కగా తెలియచెబుతున్నారు. ఆ ఋషి ఆ పరిస్థితిలో తాను ఒక జీవియొక్క ప్రాణం కాపాడటమే మానవునిగా తన “ధర్మమని” తలంచాడు. ఆ జీవియొక్క ప్రాణాలు కాపాడగలిగినందుకు ఆ ఋషి యొక్క మనస్సు ఏ అలజడులూ లేకుండా “శాంతి”తో

భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసములో “సత్య ధర్మము శాంతి ప్రేమలతో...” అన్న పాటతో వీనుల విందు చేసి అందరి మనస్సులను ఆధ్యాత్మికతత్వంతో ఆలోచింప చేస్తున్నారు. స్వామి చెప్పే ప్రతి పద్యము, పాదే ప్రతి పాటతో బంగారు బాట వేసి, చేయూతనిచ్చి నిత్య జీవనయాత్ర చేయిస్తున్నారు. సాక్షాత్ పరమాత్మయే మనలను ఉద్ధరించడానికి వచ్చారు. ఈ ‘యోగాన్ని’ క్షేమంగా కాపాడుకోవాలి. మన సాయి కవీశ్వరులు ఉపయోగించేవి చాలా చిన్న, చిన్న సామాన్య పదాలు కలిగిన కవితలే! కానీ, ఎంతో నిగూఢమైన అర్థాలు! పాండిత్యం ప్రధానము

నిండిపోయింది. తనకు ఏ “సంబంధమూలేని” జీవిపట్ల ఉన్న “ప్రేమ”యే ఆ ప్రాణిని రక్షింపబడేటట్లు చేసింది. స్వామి చెప్పినది ‘చిన్నకథ’ అనుకుంటాము, కానీ ఆ చిన్న కథలోనే మనకు కావలసిన అఖండ విషయముంది.

“యత్న ప్రయత్నముల్ మానవ ధర్మము జయాపజయముల్ దైవాధీనము”

ఇక్కడ సాయిశ్వులు “యత్నము”, “ప్రయత్నము” అని విడివిడిగా పదములు వాడారు. ‘యత్నము’ అంటే మనము తలచిన పనిని మొదలుపెట్టడము మాత్రమే. అది సఫలము కావచ్చును, విఫలము కావచ్చును. మనకి దాని ఫలితము మొదలుపెడితేనే కానీ తెలియదు. విఫలమైతే నిరాశ చెందకుండా, సఫలమయ్యేవరకూ ‘మరల, మరల’ యత్నము చెయ్యడమే “ప్ర”యత్నము. అదే మానవుని యొక్క ధర్మమని స్వామి చెబుతున్నారు. ఒక రైతు తన పొలములో బావి త్రవ్వదలచి ‘తూర్పు’ దిక్కు మంచిదని బావి త్రవ్వనారంభించాడు. సుమారు ఇరవై అడుగుల లోతువరకు త్రవ్వాడు కాని, నీరు రాలేదు. ‘పశ్చిమ’ దిక్కున కూడా ఇరవై అడుగుల లోతువరకు త్రవ్వాడు, అక్కడా నీరుపడే జాడ కనబడలేదు. ‘ఉత్తర’ దిక్కున మరల ఇరవై అడుగుల లోతువరకూ త్రవ్వాడు, అక్కడ కూడా నీరుపడే సూచనలు కనబడలేదు. ఇక లాభము లేదని, ఆఖరున ‘దక్షిణ’ దిక్కులో మరల ఇరవై అడుగుల లోతువరకూ త్రవ్వాడు. అక్కడా అతనికి నీటి జాడ లేక నిరాశ చెంది కూర్చున్నాడు. ఇంతలో ఆ దారిన ఒక పెద్దమనిషి వెదుతూ నిరాశగా కూర్చున్న ఈ రైతుని చూసి, అతను చేసిన పనిగురించి తెలుసుకొని, “నువ్వు చేసిన పనిలోనే లోపముంది. ఒక్క ప్రదేశమునందే ఎనభై అడుగుల లోతువరకు త్రవ్వి ఉంటే నీకు నీరు తప్పకుండా చిక్కేది” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రైతు నాలుగు దిక్కులా ‘యత్నము’లు మాత్రమే చేశాడు. కానీ, ఫలితం చిక్కేవరకు ఒక దిక్కునే ‘ప్రయత్నం’ చెయ్యలేదు. మనకి ప్రాపంచిక సంబంధిత పనులలోనే ‘యత్న, ప్రయత్నములు’ చేయడానికి ఓర్పు, సహనమూ లేవు. ఇక, భగవదనుగ్రహము పొందడానికి చేసే ‘యత్న, ప్రయత్న’ విషయములో ఎంత ఓర్పు, సహనం ఉండాలి!

ఇక్కడ పొందడము, పొందకపోవడము అనే పదాలు ఉపయోగించకుండా ‘జయము’, ‘అపజయము’ అని జయకరమైన పదాలను వాడారు. “దైవాధీనము” అన్నారు. ఇప్పుడూ, ఎప్పుడూ కూడా సరియైన ప్రయత్నము చేస్తే జయము నీదే. ప్రయత్నలోపము ఎప్పుడు జరిగినా అది నీ అపజయమే. ఐతే ఏ లోపమూ లేకుండా మనం ప్రయత్నిస్తే ఎన్ని ప్రతికూల పరిస్థితులు ఎదురైనా దాని ఫలితము అందించే బాధ్యత దేవునిదే అని ‘దైవాధీనమన్నారు’.

“భక్తితోడ భగవంతుని దలచుచు

నిత్య కర్మములు నిర్వహించిన”

“భగవంతునియందు ప్రేమయే భక్తి” అని చెబుతున్నారు మన ప్రేమమూర్తి. అందుకనే, మనలను ఎప్పుడూ “ప్రేమస్వరూపులారా!” అని సంబోధిస్తూంటారు. అలా భగవంతునిపై ప్రేమతో, ధ్యానతో ప్రతి క్షణము చేస్తే, ప్రతి పనిలోనూ భక్తి (ప్రేమ) నిండి ఉంటుందంటున్నారు.

“అట్టి జనకునకు రాజయోగమున

అందరాని మోక్షంబు అందెనే”

మహారాజు జనకుడు జితేంద్రియుడు, స్థితప్రజ్ఞుడు. ఏ పనిచేసినా, భగవత్ ప్రీత్యర్థం అనే భక్తితో చేసినందువలన తాను దేహమును కాదు, దేహిని అని తెలుసుకొని మహా జ్ఞానియై చరిత్ర పుటలలో శాశ్వతుడైనాడు. భవబంధాలకు లొంగక, మోహక్షయము చేసుకొని రాజయోగమున అందరకూ ‘అందరాని మోక్షంబు అందెనే’, జనకుని ఆదర్శముగా దర్శింపచేస్తున్నారు, మన స్వామి.

“కష్టసుఖములు కర్మలనకండి

మన ఇష్టలోపమె కష్టమౌనండి”

ఊయలవంటి మనస్సుకు నచ్చినది సుఖము, నచ్చనిది కష్టము. ‘కర్మ’ అంటే ‘పని’ కదా! మనము చేసే పనిని బట్టే ఫలితము ఉంటుందని అందరికీ తెలుసు. ఆ విషయాన్ని మరుగునకు నెట్టే మన మనస్సు, మనలను తప్పు ద్రోవ పట్టిస్తోంది. ఒక్కొక్కసారి ఎంత కష్టము కలిగించేదైనా, మనస్సునకు నచ్చితే అది చాలా ఇష్టముగా పరిణమిస్తుంది అంటున్నారు, స్వామి. బాధ, సంతోషము అనకుండా ‘కష్ట సుఖములు’ అని చాలా సులభమైన మాటలతో మనస్సుని అదుపుచేయమంటున్నారు.

**“పట్టువిడవక ఆ పాదము కొలిచిన
గట్టు చేర్చుట తన పట్టేను”**

ఇక్కడ ‘పట్టు’ అని స్వామి ఉపయోగించిన పదమునకే రెండు అర్థములు స్ఫురిస్తున్నాయి. మొదటిది - ‘పట్టు’ అంటే ‘గట్టిగా పట్టుకోవడము’; రెండవది - ‘పట్టు’ అంటే ‘పట్టుదలతో ప్రయత్నించడము’; అని స్వామి చిన్న పదముతో ఎంతో అర్థవంతముగా చెప్పారు. ఇక్కడ స్వామి చెప్పిన “పట్టు” అనే పదానికి “మర్కట కిశోర న్యాయము”; “మార్జాల కిశోర న్యాయము” అనే రెండు ఉదాహరణలు చెప్పుకోవచ్చును. కోతి తన పిల్లను పొట్టుకు కరిపించుకుని తీసుకుని వెళ్ళడము మనం చూస్తూ ఉంటాము. ఇక్కడ కోతిపిల్ల, “నా బరువుని మోసుకుంటూ, నా తల్లి చాలా సురక్షితముగా ఒక ప్రదేశమునుండి మరొక ప్రదేశమునకు తీసుకొని వెడుతోంద”న్న విశ్వాసముతోనే తల్లిని గట్టిగా పట్టుకుంటుంది. సృష్టిలో కల్మషము లేనిది “తల్లి ప్రేమ” మాత్రమే! ఆధ్యాత్మికముగా తీసుకుంటే మనముకూడా భగవంతుణ్ణి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను విడువకుండా ‘పట్టు’కోవడము నేర్చుకోవాలి. దీనికి అర్జునుడే గొప్ప ఉదాహరణ అని స్వామి చెబుతారు కదా! కురుక్షేత్ర యుద్ధ సమయములో అత్యాశ, అజ్ఞానము కలిగిన దుర్యోధనుడు సాక్షాత్ భగవంతుడైన శ్రీ కృష్ణ పరమాత్మను “విడిచిపెట్టి”, ఆయన సర్వసైన్యమును కోరుకున్నాడు. కానీ, జ్ఞాని, భక్తుడైన అర్జునుడు సర్వసృష్టికి అధిపతియైన భగవంతుడినే “పట్టు”కోవడంవలన అతనికి సర్వమూ సిద్ధించింది.

ప్రహ్లాద భక్తియే “మార్జాల కిశోర న్యాయం”. ఇది సంపూర్ణ శరణాగతి తత్త్వం. అందుకనే నిప్పులో వేసినా, సముద్రములో పడవేసినా, పాములతో కరిపించినా, ఏనుగులతో త్రొక్కించినా అన్నీ తానే భరించి, ప్రహ్లాదుడిని రక్షించాడు ఆ నరహరి. పిల్లి సహజముగా తన వాడియైన కోరపళ్ళతో ఎలుకలను చీల్చి, తినేస్తుంది. కానీ, ఇక్కడ అవే కోరపళ్ళతో, ‘తల్లి ప్రేమ’ వలన, తన పిల్లలను సుతిమెత్తగా, అతిజాగ్రత్తగా పట్టుకుంటుంది. అదే విధముగా విశ్వాసము, భక్తి, ప్రేమ, సంపూర్ణ శరణాగతి తత్త్వము కలిగిన తన భక్తులను కష్టములందు,

సుఖములందుకూడా ‘దారి’ తప్పకుండా తానే ‘పట్టు’కొని, తనవెంటే తీసుకుని వెడతానని స్వామి అభయమిస్తున్నారు.

ఇక రెండవ అర్థము - “పట్టు” అనేదానికి “పట్టుదలతో ప్రయత్నము” చెయ్యడమనుకుంటే, దీనికి స్వామి చెప్పినట్లు, భగవంతుడు తలచుకుంటే, భక్తుని యొక్క ‘పట్టు’ వలన ఎటువంటి కర్మ ఫలితామైనా రద్దు చెయ్యగలడని! దీనికి చక్కటి ఉదాహరణ మార్కండేయుని కథయే! ఆ రోజే తన ఆయుష్షు తీరు రోజని, తన తల్లిదండ్రులద్వారా తెలుసుకొని ఏమాత్రము నిరాశపడక, తాను జన్మించడానికి ఏ ఈశ్వరుడైతే తన తల్లిదండ్రులకు వరమిచ్చాడో, ఆ ఈశ్వరుడినే “పట్టువిడవక పట్టుకుంటే” తనని రక్షిస్తాడన్న “ప్రగాఢ విశ్వాసముతో” వెళ్ళి ఆ లింగ రూపమున ఉన్న లింగమయ్యనే పట్టుకున్నాడు మార్కండేయుడు.

“గట్టు చేర్చుట తన పట్టేను” అన్నారు భగవాన్. ఇక్కడ ‘గట్టు’ అన్నారు. గట్టు బదులు ‘తీరము’, ‘ఒడ్డు’, లేదా ‘దరి’ చేర్చడము అని ఎన్నో పదాలు వాడవచ్చును. తీరము సముద్రమునకు వాడతాము, ఒడ్డు నదికి వాడతాము, సరస్సులాంటివాటికి దరిచేరడము అంటాము. ఒక చిన్న చెరువునకు ఉండే హద్దులను ‘గట్టు’ అంటాము. లోక సామన్యంగా సంసారమును ఒక “మహాసాగరము”తో పోల్చుకుంటాము, మహాసాగరమునకు పరిధి లేదు అని నిరుత్సాహము నింపుకుంటున్నాము. సర్వజ్ఞులైన స్వామి ఈ సంసారమును కేవలము ‘గట్టు’ కలిగిన చిన్న చెరువుతో పోల్చి, ‘మనోధైర్యాన్నిస్తున్నారు’. భగవంతుణ్ణి పరిపూర్ణ పశ్చాత్తాపముతో, సంపూర్ణ శరణాగతితో వేడుకొన్న తక్షణమే ఆయన “సు-దర్శనం” (సాక్షాత్కారము) తో అరిషడ్వర్గములనే మోసలిని ఖండించి, జీవునికి తన ‘నిజ’ స్థితిని తెలియపరచి, ఆ సంసారమనే మడుగులోనుండి “గట్టు”కి చేరుస్తాడు.

ఇదే మన సాయి కవీశ్వరులు సూక్ష్మంగా తమ కవితలో “గట్టు చేర్చుట తన పట్టేను”, ఆయన వద్దకు చేర్చుకొనుట “తన పట్టేను”- “తన పనే” అని స్పష్టముగా అభయమిస్తున్నారు.

✽

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 23వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

భగవాన్ ఎంతో ప్రేమతో పాతిక సంవత్సరాల క్రితం నన్ను బెంగళూరు కాలేజికి ప్రిన్సిపాల్ గా రమ్మన్నారు. ఆ మాటతో గుండె గుభేలుమంది అంటే నమ్మండి. వారి సంస్థలలో పనిచెయ్యటం మాటలు కాదు. కత్తిమీద సాము లాంటిది. వారి స్థాయికి తగ్గట్లుగా మనగలగటం సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు. ఏం చెయ్యాలి? ఈవిషయమై భగవాన్ మద్రాసులో 'సుందరం'లో హెచ్చరించారు. నా స్పందన కోసం అన్నారేమోలే, అనుకున్నాను. కానీ, శ్రీవారి సంకల్పం వజ్ర సంకల్పం కదా! అదే సంవత్సరం కొడైకనాల్ లో ఒకరోజు భోజనానంతరం మరొకసారి నన్ను రమ్మని చెప్తూ ముహూర్తం కూడా నిర్ణయించేశారు.

నిజం చెప్పాలంటే, అప్పుడు కుటుంబ పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేవు. అత్త, మామ, అమ్మ ముగ్గురూ వుద్ధలే! పిల్లలు కాలేజీల్లో చదువుకుంటున్నారు. ఎంత భక్తులైనా, ఎవరూ నన్ను పంపడానికి ఇష్టపడే పరిస్థితులు లేవు. శ్రీవారి ఆజ్ఞ అయింది. వారిపైనున్న దైవ విశ్వాసం నన్ను వేరేవిధంగా ఆలోచింపనియ్యలేదు. ఎవరినీ సంప్రదించకుండా, సమ్మతితో ప్రమేయం లేకుండా బాబావారి ఆజ్ఞ శిరోధార్యమనుకున్నాను. ముహూర్త కాలానికి బెంగళూరు చేరుకున్నాం ఇరువురం.

వైట్ ఫీల్డు బృందానంలోని 'సాయిరాం' పెద్దల్లో భక్తులందరితోపాటు ఆ ఉదయం దర్శనానికి కూర్చున్నాం. ఇంతలో బాబావారు కబురంపేరు. శ్రీవారి నివాసం ప్రక్కనే బంగాళా ఉన్నది. అక్కడ నుంచోని ఉండమన్నారని, స్వామి అక్కడికి విచ్చేసి మమ్మల్ని గృహప్రవేశం చేయిస్తారని సమాచారం అందింది. స్వామి సంకల్పం మేరకు రావడం, గృహప్రవేశం చేయించడం జరిగింది. స్వామికి భక్తి, వినమ్రతలతో హారతి ఇచ్చాము. పెద్ద గదులు, విశాలమైన వరండా, సకల సదుపాయాలతో వంటిల్లు, బంగాళా

ఫర్నీచర్ తోసహా సిద్ధమైంది. స్వామి ఒక గదిలో పెద్ద అద్దం ముందు నిలబడి చూసుకుంటున్నారు. చూడముచ్చటగా ఉంది ఆ దృశ్యం. నన్ను గమనించి వెంటనే స్వామి ఇలా అంటున్నారు: "అనిల్ కుమార్! ఇక్కడ అద్దం ఉన్నది. నేనున్నాను. అద్దంలో నా ప్రతిబింబం ఉంది. ఇప్పుడు అద్దం తీసివేసినప్పుడు నేను ఒక్కడిగానే ఉన్నాను. అద్దం ప్రకృతి. దీనివలన నేను ప్రతిబింబంగా కనబడుతున్నాను. అట్లే, భగవంతుడు ప్రకృతిలో జీవుడుగా కనబడుతున్నాడు. దేవుడు, జీవుడుగా ఉన్నవాడు ఒక్కడే!"

ఎంత చక్కని అద్వైత భావం! స్వామి తమ భగవత్ తత్వాన్ని కడు రమ్యంగా చెప్పినట్లయింది. స్వామి పాదనమస్కారం అనుగ్రహించారు. అంతా సవ్యంగా ఉంది కదా అని కొన్ని రోజుల తరువాత నా భార్య గుంటూరు ప్రయాణమైంది. స్వామి పుట్టపర్తికి తరలి వెళ్లడం జరిగింది.

ఇక నా ఒంటరి జీవితం ప్రారంభమైంది. నా నేపథ్యం ఉమ్మడి కుటుంబం. ఊరి నడిబొడ్డున జనసమ్మర్దమున్న చోట శిరిడీ బాబా గుడి ఎదురుగా ఇల్లు స్వస్థలంలో ఉన్నది. కాలేజి, ట్యుటోరియల్ కాలేజీలు, ప్రైవేటు ట్యూషన్లు... ఊళ్ళో ఏ సభకైనా, ఏ సందర్భంగానైనా సరే, శ్రోతగానో, వక్తగానో వెళ్ళడం.... సందడే సందడి జీవితం. కూరలు, ఊరగాయలు, కారం అధికంగా కలిగి నోరూరించే వంటకాలు ఆహారపు అలవాట్లు. దాపరికం లేకుండా నిర్మోహమాటంగా మాట్లాడే స్వభావం. అన్ని రంగాలకు చెందినవారు స్నేహితులు. ఇదీ సూక్ష్మంగా నేనంటే!

కానీ, బృందావనం దీనికి భిన్నం. క్యాంటీనులో తిండి తిప్పలు. కూర, పప్పు, అన్నం, సాంబారు వగైరా ఏవైనా సరే, ఒకేలాగ ఒకే రుచి... అద్వైత ఆహారమన్నమాట. బంగాళాలో ఏకాంతవాసం. కాలేజి పిల్లల హాస్టలు దూరంగా ఉంటుంది. సాయంకాలం అటలైన తరువాత

పిల్లలు హాస్టలులోకి చేరాక బైటికి రావడం ఉండదు. కాలేజీ లెక్చరర్లు చిన్నవారు, బ్రహ్మచారులు. హాస్టలులోనే వారి బస. ఏమీ చేసేది లేక వాచ్‌మన్ మునియప్పని పిలిచి మాటామంతీ కలిపాను. పిల్లాపీచూ గురించి ముచ్చటించాను. వాడైనా ఎంతసేపు ఉంటాడు?!

నా బంగాళాకు కొద్ది దూరంలో రామబ్రహ్మంగారు, వారి సతీమణి, కోడలు ఉండేవారు. చెరగని చిరునవ్వు, సహాయం చేసే మనస్తత్వం, స్వామికి విన్నవించి వారిని ప్రసన్నులను చేసుకొని భక్తుల్ని వారి దగ్గరకు చేర్చే ఉదార బుద్ధి, తీవి, వారికి వారే సాటి అనిపించుకునే వ్యక్తిత్వం. ఆ తరంలో రామబ్రహ్మంగారి వంటి సర్వస్వ శరణాగతి భావంతో జీవించినవారు చాలా అరుదని చెప్పవచ్చు. ఆయన్ని అవర ఆంజనేయస్వామి అనవచ్చు. కొత్తలో ప్రతి రోజు ఉదయం మా బంగాళాకు వచ్చి పలకరించేవారు. వారిచ్చిన సలహాలు, ధైర్యం, ఊరడింపు, వారు చెప్పిన మార్గదర్శక సూత్రాలు నాకు 'ఏకాదశ సూత్రాలై' నా ప్రయాణాన్ని స్వామి విద్యాసంస్థలలో పాతిక సంవత్సరాలు ముందుకు నడిపించాయి.

“రామబ్రహ్మం! నీ భార్య గొంతు పెద్దగా వినపడుతున్నదే!” అని స్వామి అన్నదే తదవుగా ఆమెను స్వగ్రామంలో విడిచివచ్చిన భక్తాగ్రగణ్యులు, వారు. తిరిగి స్వామి బ్రతిమాలుకుని ఆమెను రప్పించవలసి వచ్చింది. నాకు ఆయన కొన్ని సూక్తులు వినిపించేవారు:

“బాబూ! స్వామి భగవంతుడని ఎప్పుడూ మరచి పోవద్దు. వారి ఆజ్ఞను వెంటనే పాటించాలి. ఆ తరువాతే ఏది ఏమైనా. ఎవరినైనా స్వామి మందలించినప్పుడు మౌనంగా ఉండు. ఇంకా, ఎవరిమీదనైనా పితూరీలు చెప్పావా, ముమ్మందు నీకే ఎసరుపెడతాయి. నిన్ను కోప్పడితే, స్వామినే చూస్తూ మనస్సులో ప్రార్థించుకో. అంతేకాని, అటూ ఇటూ చూశావా, వీడికి అభిమానం అని స్వామి ఇంకా అధికంగా నిన్ను కోప్పడతారు. జాగ్రత్త. బైటికి పొమ్మంటే వెంటనే వెళ్ళు. ఆ తరువాత కరుణించి వారే రమ్మంటారు. అంతేకాని, పూర్తిగా వెళ్లిపోకు. ఇలాంటి దేవుడు దొరకడు. వారి సమక్షంలో నిన్ను ఎవరైనా పొగిడినా, లేదా స్వామే స్వయంగా పొగిడినా చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. గర్వాహంకారాలు తలెత్తితే హెచ్చు

మూల్యం చెల్లించుకోవలసివస్తుంది. ఎవరినైనా స్వామి కోప్పడితే నిన్ను మెచ్చుకున్నట్లు కాదు. ఆ కోప్పడినవారినే స్వామి దయతో చేరదీసి కరుణిస్తారు. బహు అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఒక మాట ఎక్కువ అవ్వొచ్చు, ఒక మాట తక్కువ అవ్వొచ్చు. వారితో సంభాషించే సమయంలో ఒక్క దగ్గరుంచుకుని మాట్లాడు. అంతా బాగుందని నీవనుకుంటే, వెంటనే లోపం ఎత్తి చూపుతారు. “నాదేముంది?! అంతా నీ దయ. చేసేవాడివి, చేయించే వాడివి నీవే” అనే భావంతో, ఉడతాభక్తితో ఏ కార్యం చేసినా, నీవు స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రుడవవుతావు. పొరపాటునకూడా అసత్యంకాని, ప్రగల్భాలుకాని పలకకు. వారికన్నీ తెలుసు. తప్పు ఒప్పుకుంటే క్షమిస్తారు. బుకాయించినా, సమర్థించుకున్నా శిక్ష తప్పదు.”

ఆణిముత్యాల్లాంటి మాటలు మరోసారి చెప్పారు రామబ్రహ్మంగారు. “ఈ స్వామికి కోపం లేదు. మనల్ని సరిదిద్దడానికి తెచ్చుకున్నదే! ప్రేమే బాబా. ద్వేషించినా, విమర్శించినా ప్రేమే సమాధానం. మంచి గంధం చెట్టు తనను నరికిన గొడ్డలికి కూడా పరిమళం అందిస్తుంది. అట్లే, తనను ఎవరు ఏమన్నా ప్రేమించి కరుణించడం స్వామి స్వభావం. స్వామి అనుగ్రహం ఆర్థికపరంగా మాత్రమే పరిమితం చెయ్యకు. అన్నిరకాలుగా ఆడుకునే ఆపద్బాంధవుడు బాబా.”

అంతేకాదు. పిడుగులాంటి హెచ్చరికకూడా ఒకటి జారీ చేశారు, వారు. “బృందావనానికి రెండే గేట్లు ఉన్నాయి. ఒకటి క్వార్టర్లు ముఖద్వారంలో ఉన్న మొదటి గేటు. రెండోది హాస్టలు, మందిరానికి దారితీసే ప్రధాన ద్వారం. నన్ను ఆ ద్వారం గుండా పదిసార్లు బైటికి పంపించారు. ఇక పదకొండోసారి ఈ ద్వారం నుంచి పంపాలి. శిక్షకు వయసుతో ప్రమేయం లేదు. నాకేమి, అని భరోసాగా ఉండటానికి వీలులేదు.”

“ఒకసారి నన్ను బైటికి పొమ్మన్నారు. ఆజ్ఞ శిరసావహించాను. స్వామి నివాసానికి దగ్గరున్న ద్వారంవద్ద కూర్చున్నాను. అటూ ఇటూ పోయేవారందరూ, “రామబ్రహ్మంగారూ! ఇక్కడ కూర్చున్నారేమిటి?” అని అడిగేవారు. నేను నోరు విప్పలేదు. సాయంకాలం దాకా అలానే కూర్చున్నాను. స్వామి పిలిచి, “రామబ్రహ్మం!

భోజనం చేశావా?” అని అడిగారు. “లేదు స్వామీ” అన్నాను. కరుణామయుడైన స్వామి, “నువ్వు తినలేదు కదా! నేనుకూడా భోజనం చేయలేదు. రా, రా!” అంటూ బుజ్జగించి నన్ను డైనింగ్ హాలుకి తీసుకెళ్ళారు. అది మాతృ హృదయం. మన బాధని తట్టుకోలేదు, మన కష్టాన్ని సహించలేదు.”

ఆనాటి విశ్వవిద్యాలయ ప్రముఖులు ఒకరోజున స్వామి దర్శనానికి వస్తూ రామబ్రహ్మంగారితో వారి పాదరక్షలు చూచుకొమ్మన్నారుట. దీనిని బాబా గమనించి ఆ ప్రముఖుని మందలిస్తూ, “ఆయన ఎవరనుకుంటున్నావు? రామబ్రహ్మం, బృందావనం మేనేజరు. జాగ్రత్తగా మసలుకో” అన్నారుట. ఇదీ స్వామి రామబ్రహ్మంగారికిచ్చిన ప్రాధాన్యం, ప్రాముఖ్యం. వారు నాటికీ నేటికీ అభివందనీయులు, అభినందనీయులు, మార్గదర్శకులు.

బృందావనం కాలేజి పరిసరాలను అందంగా తీర్చి దిద్దడానికి నెల్లూరు జొన్న సుబ్రహ్మణ్యం, సూళ్ళూరుపేట కె.వి. కృష్ణయ్యగార్లు ముందుకు వచ్చారు. వారి సహాయ సహకారాలతో నూతన సౌబగులను సంతరించుకుంది ఆ ప్రాంగణమంతా. స్వామి స్వయంగా పర్యవేక్షించి మిత్రులను ఆశీర్వదించడం జరిగింది.

శ్రీ సత్యసాయి నర్సరీ, శ్రీ సత్యసాయి ఆర్ట్స్ గ్యాలరీలను కూడా నెలకొల్పడం జరిగింది. కళాశాల వరండాలో సందర్శకులకు తెలిసేలా కాలేజిలో ప్రథములుగా నిలిచిన విద్యార్థుల పేర్లు, క్రీడోత్సవాలలో కెప్టెన్లుగా ఉన్నవారి పేర్లు పెయింట్ చేయించి అలంకరించడం జరిగింది. కాలేజి ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసినవారి ఫోటోలుకూడా సేకరించి, ఆఫీసులో ఉంచడం జరిగింది. స్వామి కాలేజి ఆఫీసుకి వచ్చినప్పుడు, “ఈ ఫోటోలు ఎక్కడినుంచి సంపాదించావు? ఎప్పటివారివో నీకెలా చిక్కాయి?” అని ప్రశ్నించారు. “స్వామీ, సమీప బంధువుల చిరునామాలు సేకరించాను. స్వామితో వారు ఉన్న ఫోటో ఫ్రేము చేయించి ఇమ్మని కోరాను. అవే ఇవి” అని విన్నవించాను. “మరి నీ ఫోటో ఏది?” అని అడిగారు. “స్వామి అనుమతిస్తే పెడతాను” అన్నాను. “పెట్టుకో, ఇక్కడ పెట్టు” అన్నారు. ఆ ప్రకారమే వారికి ఫోటో చూపించి, ఆశీస్సులందుకొని నేను స్వామితో ఉన్న ఫోటో ఆఫీసులో పెట్టడం జరిగింది. వేరొకప్రక్క

కాలేజి ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేసినవారి పేర్లున్నాయి. శ్రీ దేవులపల్లి పార్థసారథిగారి పేరులో ‘హెచ్’ అక్షరం లేదు. స్వామి దాన్ని వ్రేలెత్తి చూపుతూ, “స్పెలింగ్ నీవు చూసుకోలేదు. ఇందులో ‘హెచ్’ ఏదీ?” అని అడిగారు. ఇంత సునిశితంగా అన్నింటినీ చూస్తారు, స్వామి. తలుచుకుంటే ఆశ్చర్యమేస్తుంది. పైకి కాకతాళీయం అనిపించవచ్చు. కాని, సందేశం ఉంది.

ఓసారి స్వామి ఆఫీసులోకి వచ్చారు. నేరుగా బాత్‌రూమ్ పరిశీలించారు. నా ఖర్చుకాలి ఒక పనివాడు ఫ్లష్ చేయలేదు. వెంటనే కోపంగా బయటికి వచ్చి స్వామి, “ఏమి బాత్‌రూమ్ ఇలాగున్నది! వాడుతున్నది మనుషులా? పండులా?” అని అడిగారు. అది మొదటి సంవత్సరం కావటంచేత పూర్వాపర పర్యవసానాలు తెలియని రోజులవటంచేత అన్నాను, “స్వామీ! బాత్‌రూమ్ చూసుకోవటం కూడా ప్రిన్సిపాలు బాధ్యతేనంటారా?” వెంటనే స్వామి అన్నారు, “ప్రిన్సిపాల్ అన్న తరువాత అన్ని బాధ్యతలుంటాయి. వరండాకి ఒక ప్రిన్సిపాల్, గదులకు ఒక ప్రిన్సిపాల్ ఉండరు. అన్నీ నీవే చూసుకోవాలి” అన్నారు. వివిధ శాఖలకు అధిపతులుగా నియమింపబడిన వారు కొత్తలో చేసిన కొన్ని తప్పులను స్వామి మన్నించడం జరుగుతుంది. దీనినే ‘హనీమూన్ పీరియడ్’ అంటారు. ఇది నా తొలి అనుభవం.

అన్ని గదులూ పరిశీలించి ఒక పర్యాయం స్వామి స్టాఫ్ రూమ్ చూశారు. అక్కడ మధ్యలో నీళ్ళు నేలపై నిలిచి ఉన్నాయి. నన్ను చూస్తూ, “ఈ నీళ్ళెక్కడినుంచి వచ్చాయి?” అని అడిగారు. “వాన నీళ్ళు నిలిచిపోయాయి స్వామీ” అని మెల్లగా సమాధానం చెప్పేను. “ఏమీ కాదు, పూర్వజేత చక్కగా తుడిపించు. అన్నీ దొంగ మాటలు చెప్తున్నావు” అంటూ నాకంతా తెలుసులే అన్నట్లు చిరునవ్వు చిందించారు. ఇది రెండో అనుభవం.

ఆరోజుల్లో భగవాన్ తరచు కాలేజికి వస్తూండేవారు. కాలేజి ఆడిటోరియం పెద్దది. ద్వారాలకు, కిటికీలకు కర్టెన్లు ఉన్నాయి. అది ఏమో కాని ఒక విండో కర్టెను కనపడటం లేదు. అందుకని యూనిఫామ్‌గా ఉండాలని ఆ కిటికీ ఎదురుగా ఉన్న మరో కిటికీ కర్టెనిని తీసేశాను. మిగిలినవన్నీ యథాతథంగా ఉన్నాయి. స్వామి అన్నివైపులా

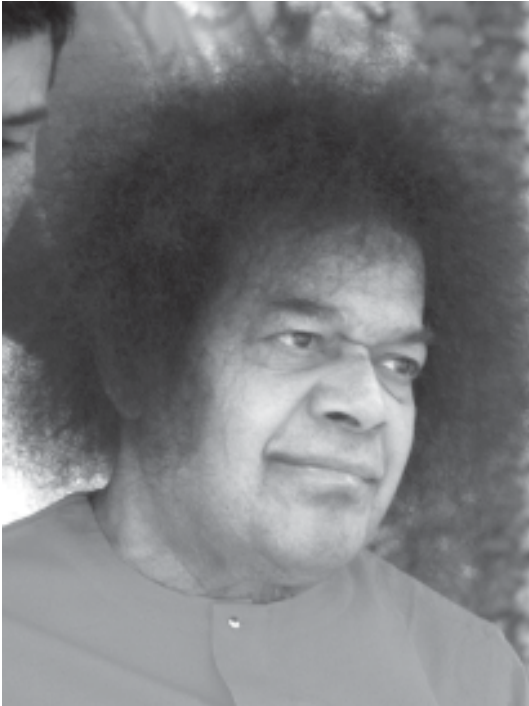
చూస్తూ, “ఈ విండో కర్టెన్లు ఏమయ్యాయి?” అన్నారు. “వాషింగ్ కి ఇచ్చాను స్వామీ” అన్నాను. “ఏయ్ దొంగా! ఒకటి పోయింది, రెండోది దాచేశావు. త్వరగా కుట్టించు. నాకన్నీ తెలుసయ్యా” అన్నారు. మన బుకాయంపులు చెల్లవని ఈ అనుభవం నేర్పింది.

కాలేజి ఆడిటోరియం వేసవి తరగతులకోసం సిద్ధం చేయబడుతున్నది. “కుర్చీలు, కుషన్లు సరిగా ఉన్నవో లేవో చూసుకో. సీట్ల నట్లు, బోల్డులు చెక్ చేయించు” అన్నారు. కాలేజి ప్రిన్సిపాల్ ని అవటంచేత విద్యార్థులందరికీ పనులు పురమాయించాను. ఆ సాయంకాలం స్వామి రానే వచ్చారు. “అంతా చూసుకున్నావు కదా! కరెక్టుగానే ఉంది కదా” అన్నారు. “పర్ఫెక్టుగా ఉంది స్వామీ, వర్క్ అంతా పూర్తి అయింది” అన్నాను. కుషన్ కుర్చీలను చూపిస్తూ, “పైనుండి పడవ వరస చివరి కుర్చీ చెక్ చెయ్యి” అన్నారు.

తీరా నేను వెళ్ళి చెక్ చేస్తే, ఇంకేముంది? కొంప మునిగింది! నట్లు సరిగా బిగించలేదు కాబోలు, ఆ కుషన్ సీటు నా చేతిలోకి వచ్చింది. బాబావారు నవ్వుతూ, “కరెక్టుగా ఉన్నాయంటేవే? ఏమి ఇది?” అన్నారు. ఇక చేసేదేమీ లేక చేతులెత్తేశాను. కొద్దిగా ధైర్యం పుంజుకుని, “స్వామీ, అన్ని సీట్లూ బాగానే ఉన్నాయి. అంతా చెక్ చేశాము. కానీ, మీరే నన్ను పరీక్షించడానికా అన్నట్లు పదో వరస చివరి కుర్చీ సరిగా లేనట్లు చేశారు. నేనేం చేసేది?” అన్నాను, దీనంగా. “బాగానే చమత్కరించావు. జాగ్రత్తగా అంతా చూసుకో” అన్నారు బాబా.

అన్నీ తెలిసిన స్వామికి తెలిపేదేముంది?! సర్వం చూడగలిగే స్వామినుండి దాచేదేముంది?! ఆ సర్వజ్ఞునికి, సర్వవ్యాపకునికి, సర్వశక్తిమంతునికి నమస్కరించడం తప్ప మనకు అన్యథా శరణం నాస్తి. (సశేషం)

మార్గదర్శిగా కార్యాచరణ

నాకు నిశ్చింత, సంతృప్తి, విశ్రాంతి ఎప్పుడు కలుగుతాయో తెలుసా? మీరందరూ ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం, నిరహంకారం, సేవాతత్పరత, నిస్వార్థ ప్రేమ అభివృద్ధిపరచుకున్నప్పుడు. నేను నిరంతరం నిర్విరామంగా ఏదో ఒక కార్యకలాపమునందు నిమగ్నుడనై ఉంటాను. అది మీ మేలుకొరకే! నేనేమీ చేయకపోయిననూ నన్ను అడిగేవారు లేరు. నాకొరకు నేను ఏ కర్మలూ ఆచరించే అవసరమూ, అభిలాషా నాకు లేవు. అయినా నేను ప్రతి నిమిషం మీకు ఉత్సాహం, ఉత్తేజం కలిగించి మిమ్ములను దైవోన్ముఖులుగా చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఆచరణ రూపమున మార్గదర్శిగా ఉండుటకిట్లు సదా కార్యాచరణయందు నిమగ్నుడనై ఉంటున్నాను. అంతేకాదు, నేను నిరంతరం మీ హృదయములో ఉండి, ఎంతవరకూ చిత్తశుద్ధితో నిస్వార్థ బుద్ధితో మీరు కార్యకలాపాలు నెరవేరుస్తున్నారో గమనిస్తూనే ఉంటాను.

- బాబా

ఓం శ్రీసాయి సంసార దుఃఖ క్షయకరాయ నమః

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

శ్రీమతి గాలి శారదాదేవి రాజమండ్రి వాస్తవ్యురాలు. ఆమెకు చిన్నతనంలోనే వివాహమయింది. ఆరుగురు పిల్లలు పుట్టారుకూడా. కాని దురదృష్టవశాత్తు ఒక్కరు కూడా బ్రతకలేదు. ఆ దుఃఖంతో శారదాదేవి శిరిడీ వెళ్ళి సాయినాథుని దర్శించి, ఆయన పాదపద్మాలపై పడి తనకు శాంతిని ప్రసాదించమని ప్రార్థించింది. అప్పుడు సాయినాథుడు ఆమెను ఎంతో ఊరడించి, ఆమెకు చిత్తశాంతిని అనుగ్రహించారు.

బాబా ఆమెను 'గోరీ' అని పిలిచేవారు. ఆమె 1917 లో చివరిసారిగా శిరిడీ వెళ్ళినప్పుడు తనకు ఏదైనా మంత్రాన్ని ఉపదేశించమని ఆమె బాబాను మరీమరీ ప్రార్థించింది. అప్పుడు బాబా ఆమెను కాలితో తన్నారు. ఆమె వెళ్ళి లెండితోటలో ఏడుస్తూ కూర్చున్నది. కరుణాంతరంగుడైన బాబా ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళి ఊరడించి ఆమెకు పాలకోవ సృష్టించి తినిపించి, "బిడ్డా! నేను ఆంధ్రదేశంలో సాయీబాబా పేరుతో వస్తాను. అప్పుడు నీవు నా దగ్గరకు వస్తావు. నీకు నా సన్నిధిలో సేవాభాగ్యం ప్రసాదించి ఆనందం కలిగిస్తాను" అన్నారు. అప్పుడు శారదాదేవి "ఇది నా భాగ్యం బాబా. నేను ధన్యురాలిని" అన్నది. తరువాత సంవత్సరమే శిరిడీ బాబా తమ భౌతిక శరీరాన్ని పరిత్యజించారు.

దాదాపు ఇరవై సంవత్సరాలు గడిచాయి. శారదాదేవి ఎందరో ఋషులను, మహాత్ములను సందర్శించింది. సేవాసదనం పేరుతో ఒక అనాథ శరణాలయం నడుపుతూ, దాని నిర్వహణకై హరికథలు చెప్తూ, ఊరూరు తిరుగుతూ ఉన్నది. అప్పుడు ఉరవకొండలో మొదటిసారిగా ఆమె దివ్యబాలుడైన సత్యాన్ని దర్శించుకున్నది.

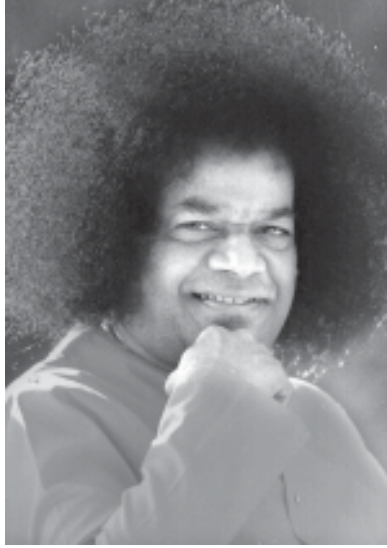
బాల సత్యసాయి ఆమెను "గోరీ!" అని శిరిడీ బాబా పిలిచినట్లు పిలిచి ఆశ్చర్యపరచారు. "నీవు నాకు 16 రూపాయలు ఇవ్వాలి గుర్తున్నదా?" అని అడిగారు. "బాబా! నీకు అప్పుడే శిరిడీలో ఇచ్చాను కదా" అని ఆమె అంటే "నీకు నేను శిరిడీ బాబానే అని నమ్మకం కలగటంకోసం అన్నానులే" అని అన్నారు. అప్పుడు శారదాదేవి చిన్నారి సత్యసాయి పాదపద్మాలను హృదయానికి హత్తుకొని విలపించింది. అప్పుడు బాబా ఆమెను పుట్టపర్తికి రమ్మని, అక్కడ ఆమెను "పెద్దబొట్టు" అని పిలుస్తూ, ఆమెకు ఇచ్చిన మాట ప్రకారం ఆమె జీవితాంతం తన సన్నిధిలో ఆశ్రయమిచ్చి ఆమెకు పరమ ప్రశాంతిని ప్రసాదించారు.

శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్

డా॥ ఎ. అశ్వినీ కుమార్

అజ్ఞానం, పేదరికం తదితర కారణాలవల్ల, రవాణా సదుపాయాల కొరత మూలంగా చికిత్స అందకపోవడంవల్ల, వైద్య పరీక్షలకు అయ్యే ఖర్చులకు దబ్బులేక, గ్రామీణ ప్రాంతాల ప్రజలెందరో వ్యాధులతో బాధలు పడుతున్నారు. ఆ గ్రామీణ ప్రాంతాల ప్రజలకు వైద్య సదుపాయం కల్పించాలనే సంకల్పంతో కరుణా సముద్రుడు శ్రీ సత్యసాయి భగవాన్ 2006 మార్చి 30వ తేదీన, సంచార వైద్యసేవలకు శ్రీకారం చుట్టారు.

సంచార వైద్యశాలలో రక్త, మూత్ర పరీక్షలకు అవసరమైన పరికరాలతోపాటు ఎక్స్రే, ఇఇజి, ఇసిజి, ఎకో, అల్ట్రాసౌండ్ కలర్ స్కానింగ్ వంటి అధునాతన సదుపాయాలు కూడా లభిస్తున్నాయి. అవసరమైనవారికి పుట్టపర్తిలోని సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్లో సి.టి., బ్రెయిన్, థైరాయిడ్, ఫంక్షన్ వంటి ప్రత్యేక పరీక్షలు నిర్వహించి, రెండు మూడు రోజుల్లోగానే రిపోర్టులు అందించే సదుపాయం కూడా ఉంది.

సాధారణ వైద్యపరీక్షలు జరిపే వైద్యులతోపాటు ఆయా వ్యాధుల చికిత్సలో నిపుణులైన వైద్యులు, సర్జన్లు, స్త్రీల వ్యాధుల నిపుణులు, రేడియాలజిస్టులు, సంచార వైద్యశాలతోపాటు గ్రామాలకు వెళతారు. అరవై, డెబ్బయి గ్రామాలకు కలిపి ఒక గ్రామాన్ని కేంద్రంగా చేసుకుని, ప్రతి నెలా 1వ తేదీనుండి 12వ తేదీవరకు, డా॥ కె. నరసింహన్ గారి ఆధ్వర్యంలో సంచార వైద్యశాల సేవలందిస్తుంది. అవసరాన్ని బట్టి, వంతులవారీగా దంత

వైద్యులు, చర్మవ్యాధులు, పిల్లల వైద్య నిపుణులు, మానసిక వ్యాధులు, హృద్రోగాలు, నరాల వ్యాధుల నిపుణులు కూడా వచ్చి సేవలందిస్తుంటారు. సమస్య ఏమిటో వెంటనే కనిపెట్టడానికి వైద్య పరీక్షల రిపోర్టులు వీలైనంతవరకు అదేరోజున అందజేస్తారు.

వైద్య పరీక్షలు పాఠశాలలో జరుగుతాయి. ప్రతి రోగికి అవసరమైన అన్ని పరీక్షలు నిర్వహిస్తారు. అనంతరం, చక్కెర వ్యాధి, రక్తపోటు, కొన్ని రకాల

గుండె జబ్బులు, మూర్చలు వంటి వ్యాధులున్నవారికి నెలకు సరిపడా మందులు ఇచ్చి పంపిస్తారు. మామూలు జ్వరాలు, ఉదరకోశ వ్యాధులు, జలుబు, దగ్గువంటి వాటికి వారం లేదా పది రోజులకు సరిపడా మందులు ఇస్తారు.

సేవలకు సంబంధించిన ప్రత్యేకతలు

1. చికిత్స అందించిన ప్రతి రోగికి, తిరిగి నెల్లాళ్ళకు, అదే రోజున, అదే చోట, పరీక్షలు నిర్వహించి, అవసరమైతే మరొకొన్ని పరీక్షలు జరపడమో, లేదా మందులు మార్చడమో చేస్తారు. రోగులకు సంబంధించిన వివరాలు జాగ్రత్తగా భద్రపరుస్తారు.

2. ఇద్దరు, ముగ్గురు వైద్య నిపుణుల సలహాలు అవసరమయ్యే కేసుల్లో అన్ని పరీక్షలు ఒక్కచోటే నిర్వహించి, నిపుణులందరూ కలిసి ఆలోచించి, చికిత్సను ప్రారంభిస్తారు. ఆ రోగికి క్రమం తప్పకుండా తిరిగి పరీక్షలు నిర్వహిస్తూ ఉంటారు.

ఆసక్తి కలిగించే మూడు కేసులు

1. విపరీతంగా సిగరెట్లు కాల్చే ఒక ఆటో డ్రైవర్, ఛాతీ నొప్పితో బాధపడుతున్నాడు. ఇసిజి పరీక్షలో అది ఎంజైనాగా రూఢి అయింది. అతన్ని పుట్టపర్తిలోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆస్పత్రికి పంపించారు. అక్కడ అతణ్ణి వెంటనే చేర్చుకుని మరో రెండు రోజుల్లోనే ఏంజియోగ్రామ్ పరీక్ష జరిపారు. కుడిపక్క కరోనరీ సమస్య ఉందికానీ, మందులతో తగ్గుతుందని చెప్పారు. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు ఆసుపత్రుల్లో నాకున్న నలభై ఏళ్ళ అనుభవంతో, ఒక సామాన్యుడికి నయాపైసా ఖర్చు లేకుండా ఇలాంటి చికిత్స మరే ఆస్పత్రిలోనూ దొరకదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను.

2. 2012 డిసెంబరు 2న డెబ్బయ్ ఏళ్ళ వృద్ధుడు, మనవరాలి సహాయంతో వచ్చాడు. అతనికి కంటి చూపు మందగించింది. మరొకరిపై ఆధారపడవలసి రావటంతో బాగా క్రుంగిపోయాడు. రక్తహీనతకూడా ఉంది. అదృష్టవశాత్తు డయాబెటిస్ లేదు. ఛాతీకి ఎక్స్రే తీస్తే ఏ లోపమూ కనపడలేదు. కళ్ళ డాక్టర్ అతని సమస్య ఏమిటో గుర్తించి, తనవద్ద ఉన్న కళ్ళ జోళ్ళలో అతని చూపును సరిదిద్దగలిగేది ఒకటి ఇచ్చి పంపారు. రక్తహీనతకు కూడా మందులిచ్చారు. ఆత్మవిశ్వాసంతో ఎవరి సహాయమూ లేకుండా ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన ఆ వృద్ధుడిని చూసి, అతని కొడుకే ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎక్కడైనా ఒక్క రోజులో ఇలా జరుగుతుందా, అంటే జరగదనే చెప్పాలి.

3. ఈ ఏడాది మార్చి 10న ఊపిరితిత్తుల్లో కంటి ఉన్న పాతికేళ్ళ యువతి చికిత్సకోసం వచ్చింది. విపరీతమైన దగ్గు, కఫంతో బాధపడుతోంది. సూపర్ స్పెషాలిటీ

ఆస్పత్రిలో సి.టి. స్కాన్తో సహా అవసరమైన పరీక్షలన్నీ జరిపాం. మా బృందంలోని కార్డియో థొరాసిక్ సర్జన్, ఆపరేషన్ చేసి కంటి తొలగిస్తే ఆమెకు బాగవుతుందని చెప్పారు. హైదరాబాదు సేవాదళ్ రక్తదానం చేయటమేగాక, చికిత్సకయ్యే ఖర్చులుకూడా భరించడానికి ముందుకు వచ్చారు. కొద్ది రోజుల్లోనే ఆమెకు విజయవంతంగా ఆపరేషన్ జరిగింది. ఇప్పుడామె పూర్తిగా కోలుకొని సంపూర్ణ ఆరోగ్యవంతురాలైంది.

శ్రీ సత్యసాయి సంచార వైద్యాలయం మారుమూల గ్రామాల్లోని పేద రోగులకు ఇలాంటి అద్భుతమైన వైద్య సేవలందించడం ప్రారంభమై ఏడేళ్ళయింది.

ప్రతి రోజూ 500 నుంచి 1000 మంది రోగులవరకు సంచార వైద్యశాల సేవలేకాక, తద్వారా సూపర్ స్పెషాలిటీ వైద్యుల సలహాలుకూడా పొందగలుగుతున్నారు. ఆరంభమైననాటినుండి నేటివరకు క్రమం తప్పకుండా ప్రతి నెలా రోగులు ఈ సేవలు పొందుతూనే ఉన్నారు. సంచార వైద్యశాలలో పనిచేసే వైద్యులు స్వచ్ఛందంగా ఆ సేవలందిస్తున్నారు. భగవాన్ వాళ్ళకి ఆశ్రమంలో వసతి, కేటీన్లో భోజన సదుపాయం కల్పించారు. సామాన్యులకు ఇంటి ముంగిట అద్భుతమైన ఉచిత వైద్యసేవలు అందుతున్నాయంటే, అది భగవాన్ అపారమైన కరుణా కటాక్షంవల్లనే. సంచార వైద్యశాలలో సేవలందించే డాక్టర్లుగా మేమందరం భగవాన్ ను వేడుకునేది ఒక్కటే, ఎంతో ఆత్మసంతృప్తి నిచ్చే ఈ సేవాభాగ్యం మాకు సుదీర్ఘకాలం ఉండాలని.

అనువాదం : వసంతభాను

నా నిజమైన వైద్యుని లక్షణం

త్యాగభావంతో రోగులకు సేవచేయడమే ముఖ్యమైన సేవ. దానికంటే మించిన సేవ మరొకటి లేదు. 'దిక్కు లేనివారికి దేవుడే దిక్కు' అన్నారు. మానవుడుకూడా దైవస్వరూపుడే! కాబట్టి దీనులకు, దిక్కులేనివారికి తానుకూడా తగినరీతిగా సహాయపడాలి. వైద్యమును వ్యాపారంగా మార్చకూడదు. ఇది హృదయానికి హృదయం ఇచ్చి పుచ్చుకునే ప్రేమతోకూడి ఉండాలి. Heart to heart, love to love. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి వర్తించేవాడే నిజమైన డాక్టరు. వ్యాపార దృష్టితో వైద్యం చేసేవాడు అసలు డాక్టరే కాదు, అతనే ఒక పెద్ద పేషంటు! త్యాగభావముతో సేవ చేయడమే నిజమైన వైద్యుని లక్షణం.

- బాబా

అంగదుడు

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

శ్రీరాముడు వానరుల సహాయముతో సేతుబంధనము చేసి సముద్రమును దాటి లంకలో ప్రవేశించుటకు పూర్వం అక్కడి సువేలాచలముపై ఒక శిబిరమును ఏర్పాటు చేసికొని, భవిష్యత్కార్యక్రమమునుగురించి మంత్రులతో సంప్రదించెను. అందరూ ఏకోన్ముఖులై అంగదుని రావణునివద్దకు రాయబారిగా పంపుటకు నిర్ణయించిరి.

అప్పుడు రాముడు అంగదుని పిలిచి, “నాయనా! నీవు గుణవంతుడవు, బలవంతుడవు. రామ కార్యము నిమిత్తమై నీవు రావణుని దగ్గరకు వెళ్ళి అతనికి హితమును బోధించు” అని చెప్పెను.

అంగదుడు రామునికి నమస్కరించి, “నాథా! మీరు కటాక్షింపుడు. మీ కార్యములో పాలుపంచుకొనే అదృష్టము కలుగుట నా భాగ్యము. అందులో నా ప్రాణములు సైతము అర్పించుటకు నేను సిద్ధము” అని పలికి, అత్యంత ఉత్సాహముతో రాముని స్మరించుచు లంకలో ప్రవేశించెను.

అంగదుడు అడ్డువచ్చినవారి నెవరినీ లెక్కచేయక నిర్భయముగా రాజనగరమునందు ఇచ్చువచ్చినట్లు తిరుగుచుండగా రాక్షసులు అతని ధైర్యసాహసములకు భయపడి, అతనిని రావణుని చెంతకు కొనిపోయిరి.

అప్పుడు రావణుడు అంగదుని చూచి, “ఓయి వానరా! నీవెవడవు?” అని ప్రశ్నించగా అంగదుడు తన ఆగమన కారణమును రావణునికి తెలియపరుస్తూ, “రావణా! నేను శ్రీరాముని దూతను, అంగదుడను. పూర్వము నా తండ్రికి, నీకు స్నేహముండెడిది. నీ మంచిని కోరి, నీకు మంచి బుద్ధులు చెప్పుటకై రామాజ్ఞను బడసి వచ్చితిని” అని సావధానముగా పలికెను. ఇంకా, “ఓ రావణా! అభిమానముచేతనో, మోహముచేతనో నీవు ఆ జగదంబను, ఆ లోకమాత జానకిని అపహరించి తీసికొని వచ్చితివి. ఇది మంచిపని కాదు. జరిగినదేదో జరిగిపోయినది. ఇప్పటికైననూ నీవు నేను చెప్పినటుల

ప్రవర్తింతువేని, శ్రీరాముడు నీ అపరాధమును క్షమించ గలడు. తక్షణము నీవీ పనికి పూనుకొమ్ము. లేకున్న నీ చేతులారా నీ వంశమును, నీ రాజ్యమును మట్టిపాలు గావించుకొందువు” అని హితవు పలికెను.

రావణుడు కోపంతో ఊగిపోతూ, “ఓరీ! వానరాధమా! నీవు మూర్ఖుడవు. నేను దేవ శత్రువునని నీకు తెలియదు కాబోలు! నీ పేరేమి? నీ తండ్రి పేరేమి? నీకు, నాకు గల సంబంధమేమి?” అని గర్జించెను. అంత అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “ఓ రాక్షసరాజా! నా పేరు అంగదుడు. నా తండ్రి పేరు వాలి. మీ ఇరువురకూ సఖ్యముండెను” అనెను. అంగదుని మాటలు విని రావణుడు నిశ్చేష్టుడై, “సత్యము! సత్యము! పూర్వము వాలి అని ఒక వానరుడుండెను. వాని కుమారుడవా నీవు? ఓరీ అంగదా! నా వంశమును నాశనము చేయుటకే నీవు నిప్పుగా బయలుదేరితివా?” అని రావణుడు వెగటుగా నవ్వెను.

అంగదుడు రావణుని మాటలకు పెద్దగా నవ్వుతూ, “రావణా! నీకు అంత్యకాలము సమీపించినది. త్వరలోనే వాలి చెంతకు పోగలవు. శ్రీరామునితో విరోధించుటవలన లభించు ‘క్షేమము’గురించి వాలి నీకక్కడ వివరముగా తెలుపగలడు. అజ్ఞానాంధకారములో నీకు నువ్వే గొప్పని గర్వించుచున్నావు. ఏ కులమును నీవు రక్షించతలచితివో దానిని నేను నశింపజేయగలను. పాతకీ! మదాంధుడా! రాక్షసా!” అని అనేకవిధముల తూలనాడెను. ఆ కఠోర పదములు విని రావణుడు ఉగ్రుడై దిగ్గున గద్దెనుండి దిగి, “ఓరీ మర్కటమా! రాజధర్మములను గుర్రెరిగినవాడను కనుక నీ మాటలను ఇంతవరకు సహించితిని. ఒడలు దగ్గర పెట్టుకొని మాట్లాడుము” అని హెచ్చరించెను.

రావణుని ఉగ్రరూపము చూచి అంగదుడు, “ఓరీ రాక్షసరాజా! నీ ధర్మమును, నీ శీలమును, నీ రాజనీతిని గురించి నేనిదివరకే వినియుంటిని... పరస్మీని

దొంగిలించుట, నీ అన్న కుబేరుడు పంపిన దూతను నీ కన్నులముందే రాక్షసులు భక్షించుట, ఇవన్నియూ రాజనీతులా?! సిగ్గులేక నీతులను వల్లించుచున్నావు. దూతగా వచ్చిన వానరుని తోకకు నిప్పుంటించిన నీతి నీది! ఇది రాక్షస ధర్మము” అని జంకులేక ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచుండుటచేత సభలోని వారందరూ భయభ్రాంతులై ఏమి జరుగునోయని భీతిల్లిరి.

అంత రావణుడు, “ఓరీ! వానరా! నాతో యుద్ధము చేయగల వీరుడు ఒక్కడైననూ మీ కటకములో ఉన్నాడా? నీ ప్రభువు భార్య వియోగముచేత నీరసించెను. ఇంక, సుగ్రీవుడు అన్నతో విరోధము కలిగించుకొని నేలకూలెను. జాంబవంతుడు వయోవృద్ధుడు. నలుడు, నీలుడు శిల్పకళా ప్రవీణులు. వారికి కత్తి పట్టుటయే తెలియదు” అని హేళనగా మాట్లాడెను.

అప్పుడు అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “ఓరీ రావణా! ఒక పిల్లకోతి నీ లంకకు నిప్పు పెట్టెనని చెప్పిన ఏ మూర్ఖుడు ఆ మాటను నమ్మును?! నీతో యుద్ధము చేయగల వీరుడు మా కటకములో లేదని నీవన్నప్పుడు నాకు కోపము లేదు. స్నేహముకానీ, వైరముకానీ సరిసమానులతో చేయవలెనని ధర్మశాస్త్రము. శ్రీరాముడు నిన్ను సంహరించుటకు ప్రయత్నించుట వారికి పరువు తక్కువ. క్షత్రియ ధర్మము మహా కఠినము. నీవు పరస్త్రీని అపహరించిన మహా పాపివి. నిన్ను కోతులే చంపవలెను” అని ఈసడించి పల్కెను. ఆ పలుకులు ములుకులవలె సోకగా రావణుడు తిరిగి, “ఓరీ అంగదా! ఎవడు స్వభుజ పరాక్రమముచే కైలాస పర్వతమును మీదికెత్తెనో, ఎవడు పుష్పములకు బదులు శిరస్సులతో శివుని పూజించెనో, ఎవరి నామమును తలచిన మాత్రాన గుండె కదలునో ఆ శూరుడే, ఆ రణధీరుడే ఈ రావణుడు సుమా! నీ ప్రగల్భములు ఇక కట్టిపెట్టుము” అనెను.

అప్పుడు అంగదుడు, “ఓరీ దురభిమానీ! నీవు అధిక ప్రసంగము ఆపి శ్రీరాముని శరణుజొచ్చుము. లేకున్న రామ బాణముతో నీ శిరస్సులు బంతులవలె క్రిందపడును. వానరులు వాటితో క్రీడింతురు. నేను సుగ్రీవుని దూతను. శ్రీవారి ఆజ్ఞ లేకపోవుటచే, వారి ప్రతిష్ఠకు భంగము కలుగునని నేను భయపడుచుంటిని. లేకున్న నేను

అవలీలగా నిన్ను క్షణములో మట్టుపెట్టి సముద్రమున పడవేసి యుండెడివాడను” అని ఉగ్రుడై పలికెను. తరువాత సింహమువలె తన రెండు చేతులను భూమిపై వేసి కొట్టెను. రావణుడు ఆ అదురుపాటుకు గిరగిర తిరిగి పడి సవరించుకొనెను....అవమాన భారము భరించలేక రావణుడు, “ఈ వానరుని పట్టి బంధించుడు, భక్షించుడు” అని మహా కోపముతో రాక్షసులను ఆజ్ఞాపించెను. సభ వీడి లోనికి పోబోయెను. ఆ దృశ్యమును చూసి అంగదుడు, “భీ! ఎందులకు నీ శౌర్యము! ముక్కు మూసుకుని సముద్రమున మునిగి ప్రాణములు వీడవచ్చును. స్త్రీ చోరుడా?! మందమతీ! కామార్తుడా! యుద్ధములో నీ నాలుకను పెరికి కాకులకు అందించగలను. జాగ్రత్త!” అని పండ్లు పటపట కొరికెను.

చివరగా రావణుడు, “ఓరీ రాక్షసులారా! వీని పాదములు పట్టి నేలపై పడద్రోయుడు. శిరస్సును బ్రద్దలు చేయుడు” అని ఆజ్ఞాపించెను. వెంటనే రావణుని కుమారుడు మేఘనాథుడు లేచివచ్చి అంగదుని పాదములు పట్టి గట్టిగా లాగెను. ఆ తరువాత రాక్షసులెందరో వచ్చి అంగదుని పాదములుపట్టి పడద్రోయుటకు ప్రయత్నించిరి. ఏమీ చేయలేక సిగ్గుపడి నేలకూలబడిరి. ఆ తరువాత రావణుడు స్వయంగా వచ్చి అంగదుని పడద్రోయ ప్రయత్నించెను. వీలుకాలేదు. అంగదుని ఒక్క అంగుళమైనా కదిలించలేకపోయిరి.

అప్పుడు అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “రావణా! నీవు పట్టవలసినది రామపాదము. దానిని పట్టుకొనుము. నీకు ముక్తి కలుగును” అని తన కాలును విదిలించుకొనెను. ఆ తీవ్రతకు రావణుడు నేలపై బడి మూర్ఛిలైన. అతని ముఖమందు కళాకాంతులు నశించెను. సిగ్గుచే రావణుడు తేజోహీనుడయ్యెను.

ఆ దృశ్యమును చూసి అంగదుడు, “నేనిక వీనితో అధికముగా మాట్లాడుట మంచిది కాదు. రాముడు నన్ను రావణునికి బుద్ధులు నేర్పుమని మాత్రమే ఆజ్ఞ నొసగెను. కానీ, వీడు మంచి మాటలకు లొంగడు. మూర్ఖత్వమును విడువడు. వీనికి యుద్ధమే తగిన చికిత్స” అని తలంచి శ్రీరాముని చరణ సన్నిధికి వెళ్ళి విషయములు రామునకు విన్నవించెను.

✽

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 28వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

రూబెన్ లోవెన్బర్గ్ దక్షిణ ఆఫ్రికాలోని డర్బన్ నగర నివాసి. వృత్తిరీత్యా లాయర్. 1973లో ఇజ్రాయిల్ సైన్యంలో పనిచేస్తున్న తన కుమారుని మరణం అతని కుటుంబాన్ని తీవ్ర దుఃఖానికి గురిచేసింది. ఆ తర్వాత ఒక స్నేహితునిద్వారా హోవర్డ్ మర్సెట్ రచించిన 'సాయిబాబా - మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' అనే పుస్తకం లభించింది. అది చదివిన తరువాత బాబా అద్భుత చరిత్ర, దివ్య ప్రబోధముల ద్వారా దుఃఖోపశమనం పొంది వారిని దర్శించాలనుకున్నాడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో ఉన్న సాయి భక్తులను కలుసుకుని, వారి అద్భుతమైన అనుభవాలతో ప్రభావితమై ఎట్టకేలకు 1976 ఫిబ్రవరిలో పుట్టపర్తి చేరుకుని, స్వామిని దర్శించుకుని, భారతదేశంలో ఉన్న ఎందరో ప్రముఖ సాయి భక్తులతో పరిచయం చేసుకున్నాడు.

బాబా ఉపన్యాసములు విని, వారు రచించిన గ్రంథములు చదివిన స్ఫూర్తితో బాబాను గురించి మూడు పుస్తకాలు రచించేడు. చివరకు వైట్ ఫీల్డ్ లో స్థిర నివాస మేర్పర్చుకుని స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రుడయ్యేడు. అతడు రాసిన 'ఎట్ డి ఫీట్ ఆఫ్ సాయి' అన్న మొదటి పుస్తకంలో అతడు పరిచయం చేసుకున్న కొందరు భక్తుల అనుభవాలను సంకలనం చేయటం జరిగింది.

షాపు మూసివెయ్యి

జోహాన్స్ బర్గ్ లో కెన్ బెర్మన్ అనే యువకుడు తాను ఒక షాపును ఎలా ప్రారంభించిందీ, క్రమక్రమముగా వ్యాపారము ఎలా తగ్గిపోయినదీ వివరిస్తూ, ఈ పరిస్థితుల్లో తన కర్తవ్యం ఏమిటని ప్రార్థిస్తూ, తనకు ఏదో సూచన ద్వారా జవాబు ఇమ్మని స్వామికి జాబు వ్రాశాడు. మర్నాడు ఉదయం అతని అద్దంమీద సుస్పష్టమైన ఎర్రని అక్షరాలతో

'షాపు మూసివేయుము' అని రాసి ఉంది. స్వామి అదృశ్య హస్తాలకు తప్ప మరెవ్వరికీ అలా రాసే ఆస్కారం లేదని గ్రహించి స్వామి ఆజ్ఞగా పాటించి అతి తక్కువ నష్టంతో బయటపడ్డాడు.

అడుగడుక్కి స్వామి రక్షణ

1978 ఏప్రిల్ లో లోవెన్బర్గ్ కు వైట్ ఫీల్డ్ లో 'ఓం' అనే సన్న్యాసినితో పరిచయం అయింది. ఆమె న్యూయార్క్ లో ఏంత్రోపాలజీ లెక్చరర్ గా పనిచేసి, మానవ జీవితానికి లక్ష్యం ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న పరిశోధనాసక్తితో భారతదేశం వచ్చి అరవింద్ ఆశ్రమంలో కొన్నాళ్ళుండి, చివరకు బాబాను గురించి ఎందరో రాసిన పుస్తకాలు చదివి ప్రభావితమై, చాలాకాలం స్వామి భక్తురాలుగా పుట్టపర్తిలోకానీ, వైట్ ఫీల్డ్ లోకానీ స్వామి ఎక్కడుంటే అక్కడ ఉండేది. కర్మానుగుణంగా అనుభవించవలసిన కష్ట నష్టాలేమిటో ఈ జన్మలోనే అనుభవించి జన్మరాహిత్యం పొందాలన్నది ఆమె ఆశయం. మందులతో వైద్యం చేయించుకోకుండా ఎన్నోసార్లు తన ప్రాణాన్ని శిరస్సు ద్వారాకానీ, హృదయంద్వారాకానీ విడిచిపెట్టాలని ప్రయత్నించి, దేహంతర అదృశ్య శరీరంతో కొన్ని గంటలుండటం జరిగింది. ఈమె ప్రయోగాలను చూసి వినోదిస్తూ, ఎప్పటికప్పుడు భగవాన్ ఈమెకు ప్రాణదానం చేస్తూ వచ్చారు. ఆమె అనుభవాలు ఆమె మాటల్లోనే....

"ఒకసారి వెస్ట్ వర్జీనియాలో కారు డ్రైవు చేసుకుంటూ, పెట్రోల్ బంక్ కి వెళ్ళే సమయంలో మరో కారు భయంకరమైన స్పీడుతో వచ్చి ఢీకొంది. ఆ సమయంలో 'బాబా' అని గట్టిగా కేక వేశాను. నా కారు గుజ్జుగుజ్జు అయిపోయింది. నా తల రెండు చెక్కలయింది. ఆ

సమయంలో బాబా కనబడి, “కంగారుపడకు, నీ తల అతికించి నిన్ను బ్రతికిస్తాను” అన్నారు. పోలీసులొచ్చి చూసి నేను చచ్చిపోయానని నిర్ధారణ చేసుకుని వెళ్ళిపోయారు. మళ్ళీ వాళ్ళు ఏంబులెన్స్ తీసుకు వచ్చేటప్పటికి నేను బ్రతికుండటాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయి, హాస్పిటల్‌కి తీసుకుపోతామన్నారు. నాకు హాస్పిటల్ అక్కర్లేదు మొద్రో, అని వాళ్ళని తప్పించుకుని వెళ్ళటానికి తల ప్రాణం తోకొచ్చింది. మొత్తం ఆ ఏక్సిడెంటు పేరు చెప్పి నాకయిన ఖర్చు 12000 డాలర్లు.

ఒకసారి వరుసగా పది రోజులు డిసెంట్రీతో మంచాన పడ్డాను. ఏ మందూ వేసుకోలేదు. ఒంట్లో రక్తమాంసాలు హరించిపోయి ఎముకల గూడు మాదిరి తయారయ్యాను. ప్రాణం ఎలా పోతుందా అని చూస్తూంటే, ఒక అమ్మాయి వచ్చి, “ఆ హిస్టీరియా చచ్చిపోయింది, నోట్లో వెయ్యి, బ్రతుకుతుంది” అని చెప్పి స్వామి విభూతి ఇచ్చేరు, అని చెప్పి నా నోట్లో వేసింది. ‘హిస్టీరియా’ అనేది స్వామి నాకు పెట్టిన ముద్దుపేరు. సరే, మళ్ళీ కోలుకున్నాను.

ఒకసారి సాయిగీతకోసం ఒక మంచి పెద్ద జామపండు కొని దాని దగ్గరికెళ్ళి స్వామి దానికి ఏపిల్స్ తినిపించేవిధంగా తినిపించాలని ప్రయత్నించాను. అది దాని తొండంతో నన్ను చుట్టి పడదుగుల అవతలకి గిరవాటెట్టింది. దానితో తుంటి ఎముక విరిగింది. లెంపలేసుకుని స్వామిని ప్రార్థించేను, ఆ బాధ భరించలేక. సాయంత్రానికి ఎముక అతుక్కుపోయి నడవగలిగేను.

ఒకసారి విపరీతంగా చెవిపోటు వచ్చింది. హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళేను, చెవి క్లీన్ చేస్తారని. ఇంతలో డాక్టర్‌లొచ్చి ఏం జరుగుతోందో తెలియని స్థితిలో వెంటనే పెన్సిలిన్ ఇంజెక్షన్ ఇచ్చాడు. పెన్సిలిన్ నాకు ఎలర్జి. మూడు రోజులు స్పృహ లేకుండా పడిపోయేను. నాలుగో రోజు ఉదయం ప్రాణం పోయింది. డాక్టర్‌గారు కస్తూరిగారికి చెబితే, ఆ అమ్మాయి చావదు, భయపడొద్దు, స్వామికి చెబుతాను, అన్నారు. నాలుగు గంటలు శరీరం విడిచిపెట్టి హాయిగా ఉన్నాను. ఇంతలో స్వామి నా కళ్ళకి కనబడ్డారు. అంతే, మళ్ళీ శరీర ప్రవేశం తప్పలేదు. బాధ మాత్రం నెమ్మదిగా తగ్గింది” అని తన అనుభవాల్ని వివరించింది.”

అసలు నీకు ‘ఓం’ అనే పేరెలా వచ్చింది? అని లోవెన్బర్గ్ అడిగితే, “స్వామి నాకొక జపమాల సృష్టించి ఇచ్చి నిశ్శబ్దంలో ఉన్న ఓంకారాన్ని విని జపించు, అన్నారు. మరి ఆ నిశ్శబ్దంలో ఓంకారాన్ని ఎప్పుడు వినగలుగుతానో!” అంది నవ్వుతూ.

త్యమేవ శరణం మమ

న్యూయార్క్ వాస్తవ్యుడైన 22 సం||ల వయస్సుగల జాన్ గిల్బర్ట్ అనే యువకుడు ‘హాడ్విన్ డిసీజ్’ అనబడే కేన్సర్ వ్యాధికి గురి అయ్యేడు. రెండు మూడేళ్ళ కొకసారి బాధాకరమైన కిమోథెరపీ చేయించుకున్నా పదేళ్ళ కూడా ఎవరూ బ్రతకరు. 1969లో కిమోథెరపీ చేయించుకున్నాడు. 1972లో వ్యాధి తిరగబడింది. మరో మూడేళ్ళు గడచిన తరువాత మళ్ళీ తిరగబెట్టింది. స్వామి మహిమల గురించి విన్నాడు, కొన్ని పుస్తకాలు చదివేడు. అదంతా నిరాధారమైన ప్రచారం క్రింద కొట్టిపారేశాడు. మళ్ళీ కిమోథెరపీ చేయించుకున్నాడు. మళ్ళీ 1975 నుంచి ఆ వ్యాధితో బాధపడటం ప్రారంభమయింది. కొన్నాళ్ళు ఆక్యూపంచర్ చికిత్స చేయించుకున్నాడు. బాధ తగ్గలేదు.

1976లో లోవెన్బర్గ్ తో పరిచయం అయింది. తల్లిని వెంటపెట్టుకుని బెంగళూరు వచ్చేడు. ఒకసారి ఒక చంటి పిల్లాడు నీళ్ళ తొట్టెలో పడిపోతే, తండ్రి ఆ పిల్లవాణ్ని తలక్రిందులుగా పట్టుకుని నీరు కక్కించేసినంతర్వాత ఊపిరి ఆడే ప్రయత్నం చేసి విఫలమయ్యాడు. ఆ పిల్లవాడి తల్లి భోరున ఏడుస్తూంటే, హృదయవిదారకమైన ఆ దృశ్యం చూసి గిల్బర్ట్, “బాబా! నువ్వు నిజంగా దేవుడవైతే, ఈ పిల్లవాణ్ని బ్రతికించు” అని మనస్సులో ఛాలెంజి చేశాడు. చూస్తూండగానే, ఆ పిల్లవాడు ఊపిరి తీసుకుంటూ బ్రతికేడు. కానీ అతడికి నమ్మకం కుదరలేదు.

1976లో తల్లి బలవంతం మీద ఆమెను తీసుకుని పుట్టపర్తి వెళ్ళేడు. స్వామి ఆమెకి ఉంగరం సృష్టించి ఇచ్చేరు. విభూతికూడా సృష్టించి ఇస్తూ, “నీకేమి కావాలి?” అని అడిగితే, తన కుమారుణ్ని ఎలాగైనా కిమోథెరపీ చేయించుకోవడానికి ఒప్పించమని ప్రార్థించింది. మర్నాడు బాబా గిల్బర్ట్ కి విభూతి ఇచ్చేరు. తిరిగి న్యూయార్క్ వెళ్ళి కిమోథెరపీ చేయించుకున్నా కొన్ని నెలల్లోనే తిరగబెట్టింది.

మళ్ళీ 1977లో బెంగళూరు వచ్చినప్పుడు అక్కడ స్వామి వేసవి తరగతులు నడుపుతున్నారు. అప్పటికి గిల్బర్ట్ చిక్కి శల్యమై ఉన్నాడు. గిల్బర్ట్ని, తల్లిని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు.

ఆ ఇంటర్వ్యూలో బాబాతో గిల్బర్ట్, “ఇంక నేనేవిధమైన చికిత్సలూ చేయించుకోను. దయ ఉంచి మీరే ఏదైనా మందివ్వండి” అని బుద్ధిగా మొట్టమొదటిసారిగా ప్రార్థించేడు. స్వామి హస్తచాలనంతో 20 మాత్రలు గల సీసా సృష్టించి, రోజూ రాత్రి ఒక మాత్ర వేసుకో, నీ కేన్సర్ కేన్సిల్ చేశాను, అన్నారు. మాత్రలు అన్నీ మ్రింగ నక్కర్లేకుండానే వ్యాధి నయమై బాధ తగ్గిపోయింది. వెంటనే న్యూయార్క్ తిరిగి వెళ్ళి డాక్టర్చేత పరీక్ష చేయించుకుంటే, అతని రక్తంలో ఒక్క కేన్సర్ కణం కూడా లేదు. ఈవిషయం ఆనందంగా గిల్బర్ట్ లోవేన్బర్గ్కు వ్రాసి, స్వామికి తన కృతజ్ఞతలు తెల్పుమన్నాడు.

టెలిఫోన్ - అమృత బిందువు

1975 వరకూ సౌత్ ఆఫ్రికా ఫౌండేషన్ అధ్యక్షుడుగా ఉన్న డర్బన్ నగర నివాసి ఎస్.ఎ. ఫాదర్ అన్న పేరుగల ప్రముఖ వ్యక్తి 1976లో పుట్టపర్తి వచ్చి ఒక నెల్లాళ్ళుండి, బాబా జీవిత విశేషాలను, మహిమలను, ప్రబోధాలను ఆసక్తితో అధ్యయనం చేసి, బాబా ఆశీస్సులు పొంది, కొన్ని పుస్తకాలను డర్బన్కు తీసుకువెళ్ళేడు. అతడు బాబా వద్దనుండి గ్రహించిన విభూతితోపాటు, తను అమెరికాలో ఎల్వీ కోవన్ కలిసినప్పుడు, మరీ ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల్లో ఉపయోగించడానికి ఒక చిన్న సీసాలో బాబా ఆమెకు ప్రసాదించిన అమృతాన్ని కొంత ఎప్పుడూ తన దగ్గరకూడా ఉంచుకొని, ఆపదలో ఉన్నవారి సహాయార్థం ఉపయోగించేవాడు. ఆయన చెప్పిన తన అనుభవాన్ని లోవేన్బర్గ్ తన పుస్తకంలో ఇలా వివరించాడు:

“ఆరోజుననే నేను ఇండియా నుండి డర్బన్ తిరిగి వచ్చేను. ‘ఫాదర్! మీరెంతోమందికి సాయిబాబా పౌడర్ ఇచ్చి వాళ్ళ వ్యాధులు నయం చేసేరని విన్నాను. మీరు ఫోనులో దొరకటం లేదు” అన్నాడు ఒక అపరిచిత వ్యక్తి. “నేను ఒక గంట క్రితమే వచ్చాను. మీకేమి సేవ చేయగలను?” అని అడిగేను. తనను తాను పరిచయం

చేసుకుని, “నాకు రెండు కిడ్నీలలో స్టోన్స్ ఉన్నాయని, మూడు రోజుల తర్వాత ఆపరేషన్ చేస్తానని సర్జన్ చెప్పేడు. ఈలోగా ఈ దుర్భరమైన నొప్పి తగ్గడానికి మాత్రలిచ్చేడు. నాడు డయాబెటీస్ ఉంది. చాలా బలహీనంగా ఉన్నాను. నాకు ఆపరేషన్ అంటే భయం. బ్రతుకుతానని నమ్మకం లేదు. రెండు రోజులనుండి మూత్రవిసర్జన లేదు. నాకేదైనా సహాయం చేయగలరా?” అని దీనంగా మొరపెట్టుకున్నాడు.

నేను ప్రయాణం బడలికతో ఉన్నాను. అతనివద్దకు వెళ్ళాలంటే ఐదారు గంటలు పడుతుంది. నేను బాబాను తలుచుకున్నాను. ఎల్వీ ఇచ్చిన అమృతం గుర్తుకొచ్చింది. ఫోన్లో అతనితో, ‘మీకు సాయిబాబాగురించి తెలుసా?’ అని అడిగేను. ‘తెలియదు, పేరు విన్నాను’ అన్నాడు. “సరే, నేను ఫోను పెట్టేసిన రెండు నిమిషాల తర్వాత మీ ఫోన్ రిసీవర్కి నమస్కరించి, ‘బాబా! నాకీ బాధనుండి విముక్తిని కలిగించు’ అని ప్రార్థించండి” అన్నాను. వెంటనే రెండు నిమిషాలలోపలే నా పెట్టె తెరిచి ఆ సీసాలో ఉన్న అమృతం వ్రేలితో తాకి ఆ వ్రేలితో టెలిఫోన్ రిసీవర్కి రాసి బాబాను ప్రార్థించాను.

ఇరవై నిమిషాల్లో ఆ అపరిచిత సోదరునినుండి ఫోను వచ్చింది. “ఫాదర్, మీకు నా ధన్యవాదాలు. రెండు రోజులుగా బంధించబడ్డ మూత్రాన్ని, దానితోపాటు ఇసుకవంటి పదార్థాన్నీ విసర్జించగలిగేను. ప్రాణం హాయిగా ఉంది” అన్నాడు. “మీ ధన్యవాదాలు, ప్రార్థన సాయిబాబాకి చెప్పండి” అని ఫోను పెట్టేశాను.

“మళ్ళీ పావుగంటలో అతనివద్దనుండి ఫోను వచ్చింది. ‘ఫాదర్! నాకు ఆపరేషన్ అక్కర్లేదని నేను జోహాన్స్బర్గ్ నుండి టెలిగ్రామ్ పంపించేననీ, నేనసలు ఊరు విడిచి బాధ్యతారహితంగా ఎందుకు వెళ్ళేనని మా సర్జన్ నన్ను చెదామడా తిట్టేడు. ‘నేనెక్కడికీ వెళ్లలేదు, టెలిగ్రామ్ ఇవ్వలేదు మొద్రో!’ అంటే వినడే! వచ్చి ఆ టెలిగ్రామ్ చూసుకోమనీ, మళ్ళీ ఈ జన్మలో నాకు ఆపరేషన్ చెయ్యననీ బెదిరించేడు. నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది” అన్నాడు. “నాకు ఆశ్చర్యంగా లేదు. బాబాయే నీకింక ఆపరేషన్ అవసరంలేదని ఈవిధంగా చెప్పేరన్నమాట” అన్నాను. దానితో అతడొక బాబా భక్తుడయ్యేడు.

“లేచి, నిలబడి నడు”

ఒకసారి ఫాదర్ పుట్టపర్తిలో స్వామి దర్శనానికి వెళుతుంటే, 6 సంవత్సరాల పోలియో కొడుకుని ఫాదర్ చేతుల్లో పెట్టి ఒక తల్లి బాబా దర్శనం చేయించమని కోరింది. ఫాదర్ ఎంతో ఔదార్యంతో అదీ ఒక దైవారాధనగానే భావించి ఒళ్ళో కూర్చోపెట్టుకుని, దర్శనం లైనులో కూర్చున్నాడు. స్వామి ఆ పిల్లవాణ్ణి చూసి, విభూతి సృష్టించి, కాళ్ళు చేతులు మీద ఆ విభూతిని రాసి, వేలాది భక్తులు కరతాళ ధ్వనులు చేస్తూండగా, లేచి నడవమంటే, అతడు ప్రయత్నించి లేచి నడిచేడు. ఫాదర్ కి బాబా మహిమల తాలూకు ఎన్నో అనుభవాలున్నాయి. ఫాదర్ నిజమైన క్రైస్తవుడిగా సేవకు అంకితమైన బాబా భక్తుడు.

విభూతి

శ్రీ దాస్వాని పుట్టి పెరిగింది బెంగళూరులో. అయితే, వ్యాపార రీత్యా హంకాంగ్ లో సెటిలయిపోయేడు. క్లుప్తంగా అతని కథ అతని మాటల్లోనే...

“చిన్నప్పటినుండి హరిదాస్ అనే యోగీశ్వరునికి శిష్యునిగా ఉండేవాడిని. హస్తచాలనంతో విభూతి, ఇంకా అనేక వస్తువులు సృష్టించి ఇచ్చే సిద్ధులు ఆయనకు తెలుసు. 1947లో సాయిబాబానుగురించి విన్నా, ఆ సిద్ధులు మా గురువుకే తెలుసునన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆయనపట్ల ఆకర్షణ నాకు కలుగలేదు. 1975లో మా అత్తగారికి తోడుగా గురుపూర్ణిమకు పుట్టపర్తి వెళ్ళేను. 1976లో బాబా కాలేజీలో చదువుతున్న మా అబ్బాయిని చూడటానికి వెళ్ళినప్పుడు నేను ఎంతో చిరపరిచితుడనైనట్లు, “హంకాంగ్ నుంచి ఎప్పుడొచ్చేవు?” అని అడిగి, ఒక ఉంగరం సృష్టించి ఇచ్చేరు. నా చరిత్రంతా బాబాకు పూర్తిగా తెలిసినట్లు గ్రహించేను. మా గురువుకూడా బాబావారి సర్వజ్ఞతను, దివ్యత్వమును గురించి చెప్పేవారు.

1977 జనవరిలో మా అమ్మాయి పెళ్ళి నిశ్చితార్థం జరుపుకునే సందర్భంలో బాబా ఆశీస్సులకోసం వెళ్ళేం. బాబాకోసం వేచి ఉండగా యథాలాపంగా నా భార్య మా అమ్మాయికి ఎర్రరంగు జరీ పట్టుచీర కొనాలంది. ఇలా అనుకుంటున్నామో లేదో, మా అబ్బాయి స్వామి మా అమ్మాయికి ప్రసాదించినదని చెప్పి ఓ ఎర్రని జరీ పట్టుచీర

పట్టుకొచ్చేడు. నిర్ఘాంతపోయాం. ఆ సందర్భంలోనే, మేము ఖాయం చేసుకున్న సంబంధంతో అబ్బాయికి నిశ్చితార్థం 19.5.77లో హంకాంగ్ లో చేసుకొమ్మనీ, 1.5.1978 తేదీన పెళ్ళి పుట్టపర్తిలోనే జరిపిస్తానని స్వామి చెప్పేరు.

నేను రోజూ వంద సిగరెట్లకు పైనే కాలుస్తాను. ఆ దురభ్యాసం మానెయ్యమని బాబా మూడు సార్లు గట్టిగా వార్నింగ్ ఇచ్చేరు. 1977 మే 10వ తేదీన నాకు తీవ్రమైన గుండె పోటు వచ్చింది. నన్ను క్విన్ మేరీ హాస్పిటల్లో చేర్పించి ఇంటెన్సివ్ కేర్ వార్డ్ లో పెట్టేరు. నా ఆరోగ్యం క్షీణించిపోయింది. 240 పౌన్లు నుండి నా బరువు 173 పౌన్లకు పడిపోయింది. 19వ తేదీన నా కుమారుని నిశ్చితార్థం సందర్భంలో లోపలికి రానిచ్చి ఆశీస్సులు అందుకోనిచ్చేరు. నేను బ్రతుకుతానన్న ఆశ ఎవరికీ లేదు. ఒంటిమీద స్పృహ లేకుండా పడుకుని ఉన్నాను.

25వ తేదీన తెల్లవారగట్ల 4.10 గంటలకు మెలకువ వచ్చింది. బాబా గోడలోంచి నడచివచ్చి నా మంచంమీద కూర్చున్నారు. ఇది కలా, నిజమా అని ఆశ్చర్యపోతున్నాను. నా ఒంటిమీద నిలువుగా విభూతి వర్షం చల్లినట్లు చల్లుతుండగా, “బాబా! నిజంగా మీరేనా వచ్చింది?” అని అడిగాను, తెల్లబోతూ. అవునన్నారు. నా సందేహం తీర్చడానికి నన్నో పక్షి ఈకలాగ ఎత్తి ప్రక్కమంచంమీద పడుకోబెట్టి అంతర్ధానమయ్యేరు. నర్సును పిలవడానికి కాలింగ్ బెల్ నొక్కేను. వచ్చి కెవ్వున కేకబెట్టగా ఇంకొంత మంది నర్సులు పరుగెత్తుకొచ్చి, “మీరీ మంచంమీదకెలా వచ్చేరు? ఆ మంచం నిండా ఆ పొడరేమిటి?” అని అడిగేరు. జరిగింది చెప్పినా నమ్మరని నాకు తెలుసు. నేనే నడచి వచ్చేనని చెప్పేను. ఆ పక్కమీద ఉన్న విభూతి పోగుచేసి నాకిమ్మన్నాను. ఒకటిన్నర కిలోల విభూతి!

డాక్టర్లు పరీక్ష చేశారు. అన్ని వ్యాధి లక్షణాలతోపాటు నాకున్న డయాబెటిస్, బ్లడ్ ప్రెషర్ కూడా మాయమయ్యేరు. అంతుపట్టని ఈ సంఘటనకు డాక్టర్లు అవాక్కయ్యేరు. మర్నాడే డిశ్చార్జి చేసేరు. మేము 1978 ఏప్రిల్ లో వైట్ ఫీల్డ్ వచ్చేం. స్వామి అనుగ్రహించి, వాగ్దానం చెల్లించుకుంటూ మే 1వ తేదీన మా అబ్బాయి పెళ్ళి చేసేరు.”

(సశేషం)

శ్రీమధార

2013 జులై 14వ తేదీన సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయం పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ ప్రథమ సంవత్సరం విద్యార్థులు ఒక నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రబోధముల ఆధారంగా రూపొందించిన ఈ నాటికలో నాలుగు ఉపాఖ్యానాలున్నాయి. మహోత్సృష్టమైన భక్తినిగురించి నారద మహర్షి హనుమాన్ల మధ్య జరిగిన సంభాషణతో ఈ నాటిక ప్రారంభమవుతుంది. పరమ భాగవతోత్తముడైన తులసీదాస్ను లక్ష్మణ సమేతుడైన శ్రీరాముడు రక్షించిన ఉదంతము, శివభక్తుడైన రావణుడు ఆత్మలింగాన్ని సాధించిన సంఘటన, 14 సంవత్సరాలు శ్రీరాముని ప్రతినిధిగా కోసల రాజ్యాన్ని పరిపాలించిన భరతుని భక్తి ప్రపత్తులు, రావణ వధానంతరము అయోధ్యకు తిరిగి వచ్చిన శ్రీరాముని సాదరముగా ఆహ్వానించిన కైకేయి ఉదంతము ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి. కలియుగములో శ్రీరాముడు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరిస్తారన్న విషయాన్ని నారద మహర్షి చర్చించడంతో ఈ నాటిక ముగుస్తుంది.

ఆధ్యాత్మిక వారసత్వం

ఆషాఢ ఏకాదశి ముందు రోజు జులై 18వ తేదీన ఉదయం మహారాష్ట్ర మరియు గోవా రాష్ట్రాల బాలలు, గురువులు మొత్తం 270 మంది వేద ప్రవచనం చేశారు. ఆరోజు సాయంకాలం ఒక రూపకాన్ని సమర్పించారు. నాలుగున్నర శతాబ్దాలపాటు పోర్చుగీసు పాలనలో

మ్రగ్గిపోయినా, గోవా ప్రజలు భారతీయ సంస్కృతిని మరచిపోలేదని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. కొంకణ ప్రాంతముగా పిలువబడే గోవా పాశ్చాత్య నాగరికతా ప్రభావానికి కొంత లోనైనా భారతీయ సత్సంప్రదాయాన్ని అనుసరిస్తూ ప్రజ్ఞాన ప్రదీపికయై వెలుగొందుచున్నదని ఈ నాటిక తెలియజేసింది. కొన్ని వేల సంవత్సరాల క్రితం పరశురాముని ఆజ్ఞతో సముద్రము వెనుకకు తగ్గగా కొంకణ ప్రాంతము ఆవిర్భవించిందని పురాణ గాథ. ఈ వృత్తాంతముతో ప్రారంభమైన ఈ రూపకంలో గోవా జానపద నృత్యాలు చోటుచేసుకున్నాయి. ఆధునిక జీవితం మానవుణ్ణి ప్రకృతికి దూరం చేస్తున్నది. మానవుని మనుగడకు ప్రకృతితో గల అనుబంధాన్ని అవ్యవధానంగా కొనసాగించాలని ఈ నాటిక సూచించింది.

ఆషాఢ ఏకాదశి

మహారాష్ట్ర బాలవికాస్ బాలలు మరియు భక్తులు 2013 జులై 19వ తేదీన ఆషాఢ ఏకాదశిని పురస్కరించుకొని సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ఆరోజు ఉదయం రుద్ర పఠనానంతరం వార్కరి పండరీ సంప్రదాయాన్ననుసరిస్తూ దిండి ఊరేగింపు నిర్వహించారు. అభంగాలకు అనుగుణముగా నర్తించారు. తదుపరి ముంబై బాలవికాస్ బాలలు “ది డివైన్ కార్ ర్యాలీ” సంగీత నృత్య నాటికను ప్రదర్శించారు. ‘నేను-నాది’ వంటి సంకుచిత భావాలనే ఇరుకు మార్గాలను వీడి, దివ్యత్వమనే రాజమార్గంపై పయనించాలంటే అహంకార, మమకారాలనే అడ్డంకులను అధిగమించాలి. భగవదనుగ్రహముతో, పరోపకారమనే సాధనతో సంస్కారాన్ని పొంది, ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని సాధించవచ్చునని ఈ నాటిక సందేశం. హాస్యరస మేళవింపుతో ఈ నాటిక సభాసదులను ఆకట్టుకున్నది.

ఆరోజు సాయం సమయంలో రానే బాలవికాస్ బాలలు భారత జాతిపిత మహాత్మా గాంధీ చరిత్రను నృత్య నాటికగా సమర్పించారు. గాంధీ సాధారణ మానవ స్థాయి నుండి మహాత్మునిగా ఎదగడం ఈ నాటిక ప్రధానాంశం. గాంధీ మాతృమూర్తి పుట్టిబాయి పిన్న వయస్సులోనే ఆయనలో సచ్చీల నిర్మాణానికి పునాది వేశారు. గాంధీ

జీవిత చరిత్ర భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటముతో పెనవేసుకొని ఉన్నది. హిందూ, ముస్లింల ఐక్యతకు గాంధీ చేసిన కృషి ఈ నాటికలో మరొక అంశం.

భగవంతుని చేవ్రాలు

2013 జూలై 20వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయి పూర్వ విద్యార్థి శ్రీ గిరీష్ ఆత్రే ఒక వినూత్నమైన కార్యక్రమాన్ని సమర్పిస్తూ, ప్రేమ భగవంతుని చేవ్రాలు అన్నారు. ఈ కార్యక్రమం ఆధ్యాత్మికత, విజ్ఞానశాస్త్రం మరియు సంగీతముల సమ్మిశ్రమం. మధ్యమధ్య పాటలతో, ప్రశస్తితర విధానములో ఈ కార్యక్రమం కొనసాగింది.

జూలై 21వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయి విద్యార్థులు ప్రసంగించారు. శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ వైట్ ఫీల్డ్ నర్సింగ్ కళాశాల విద్యార్థినులు సంకీర్తన చేశారు. ముందుగా ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ కెమిస్ట్రీ విభాగములో డాక్టరల్ రీసర్చ్ స్కాలర్ కె.ఎమ్. గణేశ్ “సద్గురువు” అన్న అంశముపై మాట్లాడారు. మేనేజిమెంటు విభాగములో డాక్టరల్ రీసర్చ్ స్కాలర్ అమయ్ దేశ్ పాండే ప్రతి సత్యసాయి విద్యార్థి స్వామి సూచించిన మార్గాన్ని త్రికరణశుద్ధితో అనుసరించాలన్నారు. అప్పుడే సాయి విద్యార్థి అన్న గుర్తింపు సార్థకమవుతుందన్నారు. శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య పదముద్రలను అనుసరించడమే వారికి మనము చేసే యథార్థమయిన పాదపూజ అన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి నేషనల్ కౌన్సిల్ ఫర్ ఎడ్యుకేషన్ లో సభ్యులయిన మనోజ్ కొటేకర్ విద్యారంగములో శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ సాధించిన విజయాలను పేర్కొన్నారు. ఈ ప్రసంగాల అనంతరం నర్సింగ్ విద్యార్థినులు ‘గురు సద్గురు జగద్గురు’ అన్న ఇతివృత్తముపై భజన గీతాలను ఆలపించారు.

గురుపూర్ణిమ మహోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య చరణారవిందములకు ప్రణామములర్పిస్తూ భక్తిగీతాలను వినిపించారు. ఈ ‘గురు వందన’ కార్యక్రమములో వాద్యసంగీతమూ,

గాత్రసంగీతమూ ఉన్నాయి. విద్యార్థులు గురు పాదుకా స్తోత్రముతో ప్రారంభించి కర్ణాటక, హిందుస్తానీ బాణీలలో గీతాలను వినిపించారు. సితార వాదన ఈ కార్యక్రమంలో మరొక అంశం.

అనంతరం, శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పథకానికి ఆధ్వర్యం వహిస్తున్న శ్రీ సత్యజిత్, స్వామి దేహధారిగా ఉన్న సమయంలో తనకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభూతులను గుర్తుచేసుకుంటూ, తన ప్రసంగాన్ని ఆరంభించారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని పథకం మానవాళికి బాబావారి 85వ జన్మదిన కానుక అన్నారు. సమస్త మానవాళికి సద్విద్యను అందించడానికి రూపొందించిన మహత్తరమైన పథకం శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని అన్నారు. స్వామి తనకు స్ఫూర్తినిచ్చారని చెబుతూ, సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని అందించి సహకరించిన టాటా కన్సల్టెన్సీ బృందానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని సాధించిన పురోగతిని వివరించారు.

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్ ఫీల్డ్ హృద్రోగ విభాగంలో సేవలందిస్తున్న శ్రీ శ్రీకాంత్ సోలా గురువును త్రికరణశుద్ధితో అనుసరిస్తే చాలు, ఇక మన బాధ్యత వారిదే, అన్నారు.

ప్రొ॥ డాక్టర్ డిసౌజా అమోరియం ప్రపంచవ్యాప్తంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు చేపడుతున్న కార్యక్రమాలను వివరించారు. వీరు సౌత్ అమెరికా సాయిసంస్థలో ఒక జోన్ కి చైర్ పర్సన్ గా వ్యవహరిస్తున్నారు. వీరు సావోపోలో యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా పనిచేస్తున్నారు. సాయి సంస్థలలో కార్యనిర్వాహకులుగా ఉన్నవాళ్ళు ఎన్నో సవాళ్ళను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుందన్నారు. అయితే, స్వామి జీవితమే మనకొక సందేశమని, ఆ సందేశాన్ని అనుసరించి మనము కార్యోన్ముఖులము కావాలి, అన్నారు. ఆధ్యాత్మిక సాధన అంతిమ లక్ష్యమైన ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని సాధించడం కష్టసాధ్యంగా తోచవచ్చు. కానీ, అది మన జన్మహక్కు అన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం భక్తులు భగవాన్ బాబావారి సందేశాన్ని విన్నారు. స్వామి సోఽహం తత్త్వముపై ప్రసంగించారు. ఓంకారాన్ని ఏవిధంగా ఉచ్చరించాలో చెప్పారు.

గురుపూర్ణిమ సాయంకాలం గుజరాత్ రాష్ట్రంలోని వడోదర జిల్లా సాయి సంస్థల ప్రెసిడెంటు హేమంత్ పటేల్ సాయి సంస్థలు పాటిస్తున్న సూత్ర నియమావళిని, నిర్వహిస్తున్న సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు. ఢిల్లీ సాయి సంస్థల రాష్ట్రీయ కోఆర్డినేటర్ దివ్యత్యాగి జాతి నిర్మాణములో బాలవికాస్ పాత్ర గురించి మాట్లాడారు. ప్రతి గృహమూ ఒక బాలవికాస్ కేంద్రము కావాలనీ, ప్రతి గృహిణీ ఒక బాలవికాస్ గురువు కావాలనీ చెప్పారు.

ఛార్టర్డ్ అకౌంటెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియాలో అధ్యాపకులైన సుందర్ అనంతరామన్ వివిధ రాష్ట్రాలలో సాయిసంస్థలు అందిస్తున్న సేవలను తెలియజేశారు. సాయి సంస్థలు అందిస్తున్న సేవలు రాశిలోనే కాక వాసిలోనూ మిన్న అన్నారు. సేవ చేసే అవకాశము లభించినప్పుడు సద్వినియోగము చేసుకోవాలన్నారు. స్వామి మాటలను ఉటంకిస్తూ, చేజారి అవకాశం తిరిగి రాదన్నారు.

తదుపరి గాయని సౌమ్య కర్ణాటక బాణీలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

ఈ 2013వ సంవత్సరం గురుపూర్ణిమకు ఒక ప్రత్యేకత ఉన్నది. ఐదు దశాబ్దాల క్రితం ఈ రోజే భగవాన్ బాబా తమ దేహానికి ఆపాదించుకున్న పక్షవాతాన్ని వేలాది భక్తుల సమక్షంలో సంకల్పమాత్రాన నివారణ చేసికొని తాము శివ శక్తి అవతారమని భక్తులకు తెలియజేశారు.

జులై 23 సాయంవేళలో బాలి (ఇండోనేషియా) భక్తులు శ్రీకృష్ణునికి, గోపబాలకులకుమధ్య ఉన్న మధురానుబంధాన్ని, శ్రీకృష్ణుని సర్వవ్యాపకత్వాన్ని నృత్యరూపంలో ప్రదర్శించారు.

తదుపరి, మెక్సికో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థ ఆవిర్భవించి 40 సంవత్సరాలు అయిన సందర్భంగా మెక్సికన్ భక్తులు జానపద గీతాలను, భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. ఈ గీతాలలో సృజనాత్మకత ప్రస్ఫుటంగా గోచరించింది. “బాబా, వినండి, పక్షులు మీ ప్రేమగీతాలను ఆలపిస్తున్నాయి”, “ఎంతో కాలం క్రితం భగవానుడు స్వర్గాన్ని పుడమికి తెచ్చి ‘ప్రశాంతి నిలయమ’ని నామకరణం చేశాడు” వంటి భావగీతాలు చిరకాలం గుర్తుంటాయి.

జులై 24వ తేదీ సాయం సమయంలో దక్షిణ కేలిఫోర్నియాయందలి గ్లెండేల్-ఆర్కాడియా సాధనా బృందము, మరియు గ్లెండేల్ బాలవికాస్ బాలలు వివిధ మత విశ్వాసాలకు సంబంధించిన భక్తిగీతాలను పాడారు.

జులై 27వ తేదీన సాయంవేళలో పోలెండ్ భక్తులు పోలిష్, ఇంగ్లీషు, హీబ్రూ, లాటిన్, లిథుయేనియన్ భాషలలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. వీరు ఈ విభావరికి ‘సర్వధర్మ’ అని పేరు పెట్టారు. వీరు చివరగా సర్వధర్మములపట్ల సమరస భావాన్ని, “మేమంతా ఒకే కుటుంబానికి చెందినవారం, ప్రేమమతానికి కట్టుబడి ఉన్నాము” గీతముద్వారా ప్రకటించారు.

జులై 28వ తేదీన సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు కర్ణాటక మరియు హిందుస్తానీ బాణీలలో గాత్రసంగీతాన్ని, వాద్యసంగీతాన్ని వినిపించారు.

రమాదాన్

మిడిల్ ఈస్ట్ మరియు గల్ఫ్ దేశాల సాయి భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో జులై 30వ తేదీన రమాదాన్ పవిత్ర మాసాన్ని పురస్కరించుకొని సంకీర్తన చేశారు. సంభాషణల రూపంలో రమాదాన్ పండువ వైశిష్ట్యాన్ని తెలియజేశారు. ఇంద్రియాలను నిగ్రహించి మనస్సును దైవోన్ముఖం చేయమని రమాదాన్ సూచిస్తున్నది. ఇస్లాం మతము ప్రేమకు, సమర్పణ భావానికి ప్రతీక. అచంచలమైన దైవభక్తి, ప్రవక్త సూచనలను అనుసరించడము, ప్రతి రోజూ ఐదుమార్లు ప్రార్థన చేయడమూ, ఉపవాస దీక్షను చేపట్టడమూ, మక్కాను దర్శించడము, దాన గుణాన్ని అలవరచుకోవడము ఇస్లాం మత విశ్వాసానికి మూల స్తంభాలు. జులై 30 నాటి సంకీర్తనలో అరబిక్ మరియు భారతీయ భాషలలో భక్తిగీతాలున్నాయి. “సునో రంజాన్ కి దస్తాన్”, “లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్ - లిజన్ టు ది కాల్ ఆఫ్ ది లార్డ్” రమాదాన్ సందేశాన్ని గాన రూపములో భక్తులకు అందించాయి. ఆరోజు సాయికులవ్వంత హాలును అరబిక్ సంప్రదాయరీతిలో దీపాలతో, ఇంకా నక్షత్రాల, చంద్రవంకల ఆకృతులతో అలంకరించారు.

- దివి చతుర్వేది

మాట తీరు

ఒక మహారాజు వేటకు వెళ్లాడు. ఒక మృగాన్ని తరుముకుంటూ అరణ్యంలో చాలా దూరం వెళ్లాడు. పరివారమంతా దూరమయ్యారు. దారి తెలియలేదు. ఇంతలో అక్కడ ఒక చెట్టు క్రింద ఒక గ్రుడ్డివాడు కూర్చుని ఉండటం చూశాడు రాజు.

తన పరివారం తనను వెదుకుతూ ఆ దారిలో వెళ్లారేమో అడుగుదామనుకొని రాజు ఆ గ్రుడ్డివాని వద్దకు వెళ్లి, “నాయనా! ఈ వైపుగా ఎవరైనా వెళ్ళిన శబ్దం నీవు విన్నావా? నీకేమయినా తెలుసా?” అని అడిగాడు.

“లేదు” అని గ్రుడ్డివాడన్నాడు. కొంతసేపటికి మంత్రి ఆ దారిలో వచ్చి గ్రుడ్డివానితో, “సోదరా! ఇటువైపు ఎవరైనా వచ్చారా?” అని అడిగాడు.

“లేదు” అన్నాడు గ్రుడ్డివాడు.

ఇంకా కొంతసేపటికి సేనాపతి వచ్చి, “ఒరేయ్ మూర్ఖుడా! ఇటువైపు ఎవరైనా రావటం నీవు గుర్తించావా?” అని గద్దెస్తూ అడిగాడు.

“లేదు” అని జవాబిచ్చాడు గ్రుడ్డివాడు.

మరి కొంతసేపటికి ఒక సైనికుడు వచ్చి, “ఒరేయ్ గుడ్డివేధవా! ఈ దారిన ఎవరూ రాలేదా?” అని అడిగాడు.

“లేదు” అన్నాడు గ్రుడ్డివాడు.

చివరకు రాజు పురోహితుడు వచ్చి, “తమ్ముడా! ఇటువైపు ఎవరూ రాలేదా?” అని ప్రశ్నించాడు.

అప్పుడా గ్రుడ్డివాడు, “బాబూ! ఈ దారిలో మొదట రాజు, తరువాత మంత్రి, కాసేపటికి సేనాపతి, ఆ తరువాత సైనికుడు వెళ్లార”ని చెప్పాడు. గ్రుడ్డివానికి వాళ్లు ఎవరైందీ తెలీదు. అయితే, అందరూ అడిగినది ఒకే ప్రశ్న. కానీ మాట తీరు వేరు. దానిని బట్టి ఆ అంధుడు వారివారి అధికారాలను, స్వభావాలను గుర్తించగలిగాడు. మాట తీరు బట్టి లోకం మనుష్యుల స్వభావాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

- బాబూ

చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

మా క్రొత్త ప్రచురణలు

మానవాళిపై వారికి గల అపారమైన ప్రేమతో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాలను శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగం సంవత్సరాలవారీగా సంకలనం చేసి, “శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం” పేరిట గ్రంథస్థం చేస్తున్న సంగతి విదితమే! 1986, 1987 సం॥లలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసాలను పరితల సౌలభ్యంకోసం రెండేసి భాగాలుగా సంకలనం చేసి క్రిందటి సంవత్సరం ప్రచురించడం జరిగింది. ఇటీవల వెలువడిన మరికొన్ని క్రొత్త ప్రచురణల వివరాలు ఈ క్రింద ఇస్తున్నాము.

1. శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం, 1988 (భగవాన్ దివ్యోపన్యాసములు) 1/8 డెమీ సైజు, 332 పేజీలు, 80 రూ॥లు (ప్రథమ భాగం), 342 పేజీలు, 80 రూ॥లు (ద్వితీయ భాగం)
2. శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం, 1992 (భగవాన్ దివ్యోపన్యాసములు) 1/8 డెమీ సైజు, 320 పేజీలు, 70 రూ॥లు (ప్రథమ భాగం), 326 పేజీలు, 70 రూ॥లు (ద్వితీయ భాగం)
3. శ్రీ సత్యసాయి వచనామృతం, 1996 (భగవాన్ దివ్యోపన్యాసములు) 1/8 డెమీ సైజు, 350 పేజీలు, 60 రూ॥లు (ప్రథమ భాగం), 343 పేజీలు, 55 రూ॥లు (ద్వితీయ భాగం)
4. భజ గోవిందం (1973 వేదవి తరగతుల దివ్యోపన్యాసములు) 1/8 డెమీ సైజు, 393 పేజీలు, 90 రూ॥లు
ఈ దివ్యోపన్యాసములను సంక్షిప్తంగా 2008లో ప్రచురించడం జరిగింది. ఆ తరువాత ఆయా దివ్యోపన్యాసముల టేపులు లభ్యం కావడంతో వాటిని యథాతథంగా గ్రంథస్థం చేసి అందిస్తున్నాము.
5. ప్రేమామృతం రచన: శ్రీ బి.వి. రమణరావు. 1/8 డెమీ సైజు, 135 పేజీలు, 35 రూ॥లు
ఆధ్యాత్మికతపట్ల బొత్తిగా అభిరుచిలేక ఇంచుమించు నాస్తికునిగా జీవితం సాగిస్తున్న తరుణంలో తనను భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యప్రేమచేత ఆకర్షించి, జీవిత పరమార్థం తెలిపి, సాయిసేవకునిగా తీర్చిదిద్దిన అద్భుత సన్నివేశాలను వర్ణిస్తూ శ్రీ రమణరావుగారు లోగడ రచించిన ‘ప్రేమబంధం’ భక్త పాఠకులలో విశేషంగా స్ఫూర్తిని నింపింది. ఆ గ్రంథం తరువాత భాగమే ఈ ‘ప్రేమామృతం’.

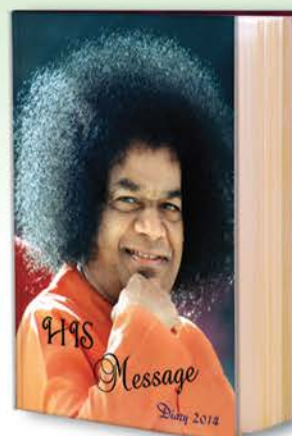
పైన పేర్కొన్న పుస్తకాలకు ప్యాకింగ్ మరియు పోస్టింగ్ ఖర్చులు అదనం. వాటి వివరాలకు మీరు సంప్రదించవలసిన చిరునామా: కన్వీనరు, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, ప్రచురణల విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఫోన్ నెం: 08555- 287375 (Extn. 125) E-mail: orders@sssbt.org

His Message - Diary 2014

Diary 2014, depicting glimpses of Bhagavan's divine life and message is on sale. A brief summary with a global map of Sri Sathya Sai International Organisation and a report on the service activities of Medicare division of Sri Sathya Sai Central Trust are also included.

Features: Size: 14.5 x 21 cms; shrink wrapped, Multi-colour wrapper artwork includes gold foiling, spot lamination and knurling work on the back, with curved binding and page marker. Total pages 426; 46 pages with beautiful Multi-colour photos of Bhagavan, Mandir Altar, Maha Samadhi and other photos in Multi-colour. 130 gsm art paper; 16 pages text in 130 gsm Multi-colour art paper; 313 Divine sayings in diary pages in double colour.

Send enquiries by post / email to orders@sssbt.org Please rush your orders to The Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications division, Prasanthi Nilayam 515134, A.P. India with your cheque in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division. Please AVOID last minute orders. MINIMUM ORDER QUANTITY is 5 DIARIES for single address.

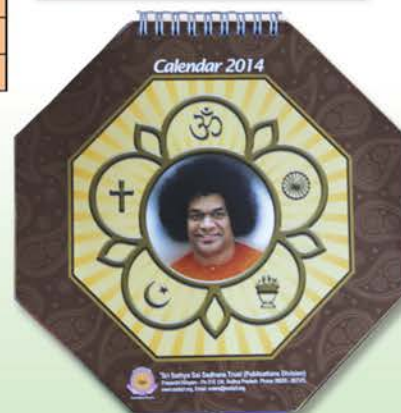
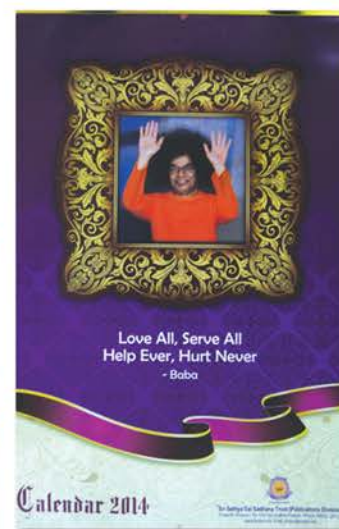
Overseas – Regd. AIRMAIL BOOK POST					INDIA - by Regd. BOOK POST						
5	6	7	8	9	Quantity	5	6	7	8	9	10
2375	2740	3325	3745	4110	Rupees	680	810	940	1100	1225	1355
2	2	3	3	3	No. of Pkts.	1	1	1	2	2	2
Additional ONE DIARY Rs 585/-						Additional ONE DIARY Rs 160/-					

Calendars 2014

Beautifully designed Calendars for 2014 with multi colour photos of Bhagavan in every sheet along with attractive photos of natural scenes are available for sale. Minimum order quantity is 5 (five) in each variety. Prices quoted below include packing and registered book post charges. Ensure your copies by sending your orders early with your complete address (also email ID) along with your cheque drawn in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division to Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134 Andhra Pradesh India Email: orders@sssbt.org. For bulk orders and enquiries please contact us at the above address. Kindly AVOID last minute booking.

Code	CALENDARS - WITHIN INDIA by Book Post	Qty	Rs.	Qty	Rs.
12283	W1 Wall Cal. 2014 11"x17" 4 Sheets	5	175	10	300
12284	W2 Wall Cal. 2014 Book type 11"x22" 7 Sheets	5	350	10	660
12285	T1 Table Cal. 2014 6.5"x8.75" 13 Sheets	5	335	10	620
12286	T2 Table Cal. Octagonal 2014 8"x8" 13 Sheets	5	360	10	670
12288	Set Of 4 Cal. 2014 one each of W1+W2+T1+T2	1 set	260	2 sets	470
12287	Set of 10 Pocket Cal. 2014 5.5"x 4.5" 32 pages	5 sets	300	10 sets	560

Code	CALENDARS - OVERSEAS by Airmail Book Post	Price	Qty	Ind. Rs.
12283	W1 Wall Cal. 2014 11"x17" 4 Sheets	25	5	560
12284	W2 Wall Cal. 2014 Book type 11"x22" 7 Sheets	60	5	955
12285	T1 Table Cal. 2014 6.5"x8.75" 13 Sheets	55	5	1125
12286	T2 Table Cal. Octagonal 2014 8"x8" 13 Sheets	60	5	1060
12288	Set Of 4 Cal. 2014 one each of W1+W2+T1+T2	200	1 set	850
12287	Set of 10 Pocket Cal. 2014 5.5"x 4.5" 32 pages	50	5 sets	895

“ప్రేమధార”

“డివైన్ కార్ ర్యాలీ”

అషాధి ఏకాదశి

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

ఈ జీవితానుభవం చాలు

మానవ జీవితం సుఖ దుఃఖ సమ్మిళితం. ఏ మానవుని జీవితం పరిశీలించినా సుఖంతోపాటు దుఃఖం అనివార్యం. సంపూర్ణ సుఖం లభించదు. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు దుఃఖం వచ్చిపడుతుంది. సుఖం, దుఃఖం ఏదీ శాశ్వతం కాదు. మీ జన్మాంతర పాప, పుణ్య ఫలాల్లే ఈ సుఖ దుఃఖాలకు కారణం. భగవంతుడు తన దివ్య శాసనాన్ననుసరించి జన్మాంతర కర్మఫలాన్ని నిష్పక్షపాతంగా మీకు అందిస్తాడు. అతడు సాక్షీభూతుడు. ఈ జన్మలో మీరు అనుభవిస్తున్న కష్టం, సుఖం మీకు పాఠం కావాలి. జన్మంటూ వచ్చాక దుఃఖం లేని సుఖం లభించదని మీరు గ్రహించి, ఇంక జన్మ రాకుండా ఉండే స్థితిని చేరేందుకు గట్టి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. మనస్సు ఏవిధమైన దుష్కర్మలలోనూ, దుర్భావములలోనూ ప్రవేశించకుండా, సత్కర్మలతో పుణ్యమార్జించే ఆధ్యాత్మిక సాధన కొనసాగించాలి. అదే జన్మరాహిత్యానికి మార్గం. అదే శాశ్వతానంద స్థితి అనే గమ్యానికి చేరుస్తుంది.

- బాబా